СБОРНИКЪ
АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ФИНАНСОВЪ.

ТОМЪ III.

СЕКВЕСТРЪ И КОНФИСКАЦІЯ.

ZBIÓR
PRZEPISÓW ADMINISTRACYJNYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WYDZIAŁ SKARBU.

TOM III.

SEKWESTR I KONFISKATA.

ВАРШАВА.

1866.

СБОРНИКЪ
АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ФИНАНСОВЪ.

ТОМЪ III.

СЕКВЕСТРЪ И КОНФИСКАЦІЯ.

ZBIÓR
PRZEPISÓW ADMINISTRACYJNYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WYDZIAŁ SKARBU.

TOM III.

SEKWESTR I KONFISKATA.

ВАРШАВА.

1866.

Печатано по ВЫСОЧАЙШЕМУ повелѣнію.

Варшава. — Въ Типографіи Ивана Яворскаго.

Drukowano z rozkazu NAJWYŻSZEGO.

Warszawa. — W Drukarni Jana Jaworskiego.

ОБЪЯСНЕНІЕ.

Заключающіеся въ настоящемъ сборникѣ матеріалы составляютъ рядъ постановленій, изданныхъ по предмету секвестра и конфискацій, начиная съ 20 Октября (1 Ноября) 1831 по 17 (29) Августа 1864 года. Всѣ сіи постановленія имѣютъ обязательную силу.

Сборникъ этотъ, подъ главнымъ руководствомъ Вице-Предсѣдателя Государственнаго Совѣта Царства Польскаго, Тайнаго Совѣтника Сенатора Арцимовича, составленъ Статсъ-Референдаріемъ Лескевичемъ изъ матеріаловъ, доставленныхъ изъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства Делегатомъ оной, Экономическимъ Коммисаромъ Яшовскимъ.

OBJAŚNIENIE.

Materyały w zbiorze niniejszym objęte stanowią ciąg przepisów wydanych co do sekwestru i konfiskat od dnia 20 Października (1 Listopada) 1831 r. do dnia 17 (29) Sierpnia 1864 roku. Przepisy te wszystkie obowiązują.

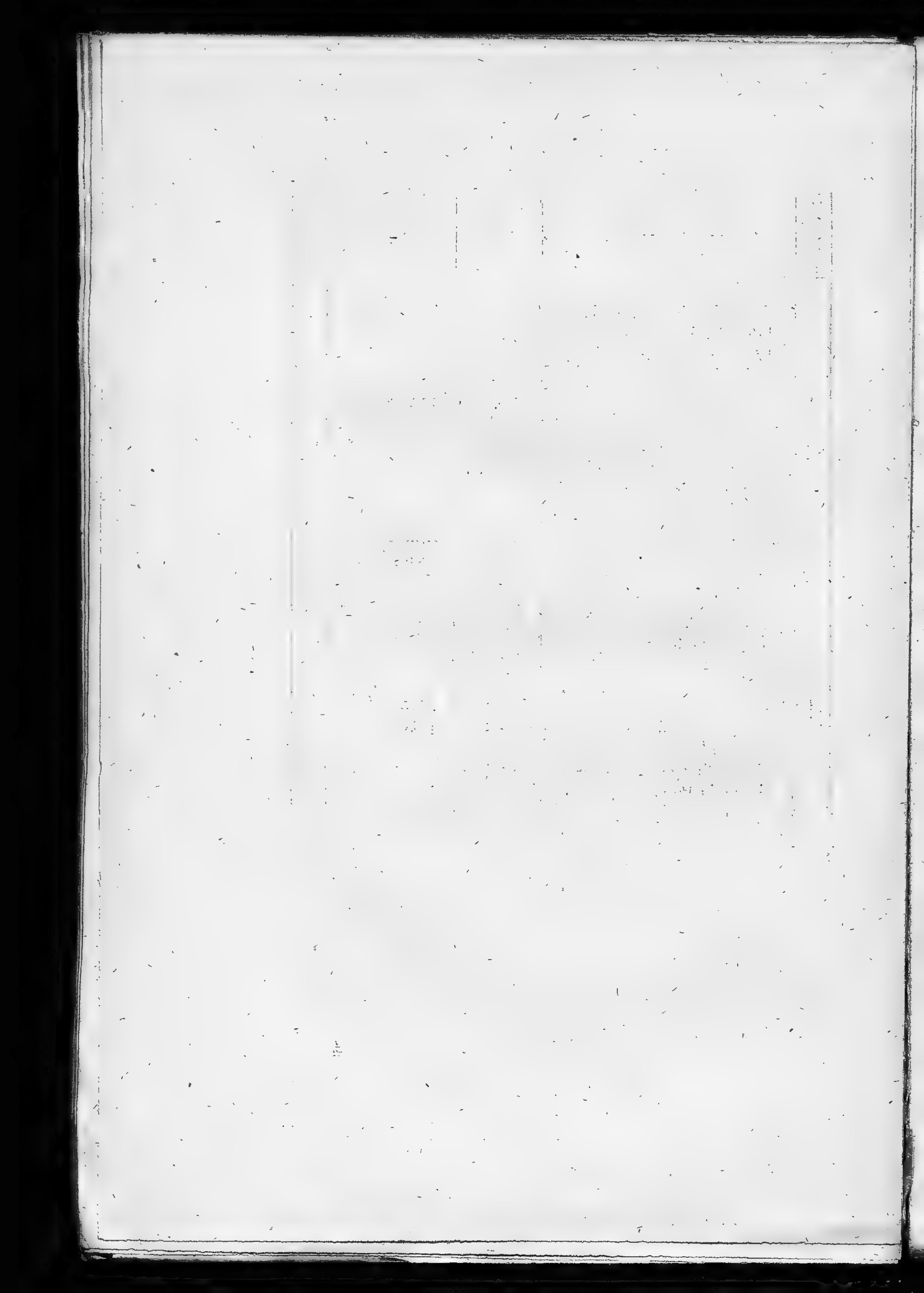
Zbiór niniejszy, pod zwierzchnim kierunkiem Radcy Tajnego Senatora Arcimowicza, Vice-PrezesaRady Stanu Królestwa, ułożony został przez Referendarza Stanu Leśkiewicza, z materyałów dostarczonych ze strony Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przez Delegowanego od téj Władzy Kommissarza Ekonomicznego Jaszowskiego.

ОГЛАВЛЕНІЕ ПРЕДМЕТОВЪ,

ЗАКЛЮЧАЮЩИХСЯ ВЪ НАСТОЯЩЕМЪ ТОМѢ.

SPIS RZECZY
W TOMIE NINIEJSZYM ZAWARTYCH.

Numer bieżący rozporządzeń	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data. i Numer.	Wymienienie Władzy wydającéj rozporządzénie	Stronica
	osób trzecich z pretensyami do majątku skonfiskowanego.			
29	Upoważnienie dla Kommissyi Skarbu do sprzedawania współ-właścicielowi z wolnéj ręki takich realności, z których dochód wyanszlagowany rs. 15 nie przenosi.	4 (16) Września 1836 r. N.41,761.	Rada Administracyjna.	125
—	Decyzya rozciągająca ten przepis do realności, z których dochód wyanszlagowany nie wynosił rs. 45 (w uwadze).	29 Lipca (10 Sierpnia) 1838 roku, N.20,529.	Rada Administracyjna.	127
30	Odezwa Ministra Dóbr Rządowych oznajmująca Dyrektorowi Głównemu Skarbu NAJWYŻSZĄ Wolę, w jakich przypadkach majątki skonfiskowane mają przechodzić na własność Cesarstwa, a w jakich na rzecz Skarbu Królestwa.	16 Czerwca 1838 r. N. 813.	Minister dóbr Rządowych.	129
31	Oznaczenie terminu do zgłaszania się z pretensyami do majątków konfiskacie ulegających.	30 Września (12 Październ.) 1838 r.	Rada Administracyjna.	131
32	Uwagi Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości co do wykonania pomienionego pod N. 31 postanowienia.	7 (19) Października 1838 r. N.22,570.	Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.	137

МАТЕРІАЛЫ,

заключающіе въ себѣ

ПОСТАНОВЛЕНІЯ

О СЕКВЕСТРѢ И КОНФИСКАЦІИ.

MATERYAŁY

OBEJMUJĄCE

PRZEPISY

O

SEKWESTRZE I KONFISKACIE.

ВВЕДЕНІЕ.

Постановленія Герцогства Варшавскаго и нынѣшняго Царства, не заключаютъ въ себѣ распоряженій о секвестрѣ и конфискаціи.

По поводу мятежа 1831 года, Русскія войска вступили въ Царство 25 Января (6 Февраля) 1831 года, и командовавшій оными Фельдмаршалъ Графъ Дибичъ издалъ въ то же самое время прокламацію (*): что имѣнія помѣщиковъ, принимающихъ въ мятежѣ дѣятельное участіе и удаляющихся вмѣстѣ съ мятежническими войсками, оставляя свою собственность, будутъ секвестрованы.

Въ статьѣ 12-ой Уставной Грамоты, дарованной Царству 22 Марта (3 Апрѣля) 1832 г., сказано:

„Наказаніе конфискаціею имѣнія опредѣляется токмо за „государственныя первой степени преступленія, какъ сіе будетъ „съ точностію означено особымъ постановленіемъ.“

Относительно секвестра и конфискаціи изданы слѣдующія постановленія:

(*) *Объ этой прокламаціи упоминается въ предложеніи Намѣстника въ Царствѣ, Князя Паскевича, Совѣту Управленія отъ 9 Мая 1832 г., помѣщенномъ въ настоящемъ сборникѣ подъ N. 4.*

W S T Ę P.

Konstytucye Księstwa Warszawskiego i teraźniejszego Królestwa, nie mieszczą przepisów o sekwestrze i konfiskacie.

Z powodu rewolucyi 1831 roku, weszły do Królestwa w dniu 25 Stycznia (6 Lutego) 1831 roku wojska Cesarsko-Ruskie, a dowodzący niemi Feldmarszałek Hrabia Dybicz wydał jednocześnie proklamacyę (*): iż będą brane w sekwestr dobra ziemskie właścicieli czynny udział w rokoszu mających i za wojskami rewolucyjnemi własności swéj odchodzących.

Statut Organiczny w dniu 22 Marca (3 Kwietnia) 1832 r. Królestwu nadany, w artykule 12 brzmi:

„Kara konfiskaty majątku stanowi się jedynie za wykroczę-„nia stanu pierwszego rzędu, jak to będzie w szczególności ozna-„czono w osobnych przepisach.“

Rozporządzenia co do sekwestru i konfiskat wydane, są następujące:

(*) *Wiadomość o téj proklamacyi znajduje się w reskrypcie Namiestnika Królestwa Ks. Paszkiewicza adressowanym do Rady Administracyjnéj pod dniem 9 Maja 1832 r. a znajdującym się w zbiorze niniejszym pod Nr. 4.*

№ 1.

Высочайшій Указъ о дарованіи полнаго и совершеннаго прощенія послѣ мятежа 1831 г. и изъятіяхъ изъ онаго.

(20 Октября (1 Ноября) 1831 года).

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ
МЫ, НИКОЛАЙ I,
Императоръ Всероссійскій, Царь Польскій,
и проч., и проч., и проч.

Изъ прежнихъ манифестовъ и воззваній Нашихъ всѣмъ вѣрнымъ Нашимъ подданнымъ извѣстно, съ какимъ глубокимъ чувствомъ Отеческаго прискорбія Мы признали необходимость употребить силу оружія для прекращенія возникшаго въ Царствѣ Польскомъ возмущенія. Соболѣзнуя заранѣе о безчисленныхъ бѣдствіяхъ, коимъ подвергалась сія страна несчастная, Мы хотѣли однимъ убѣжденіемъ возвратить ослѣпленныхъ къ долгу. Но убѣжденія Наши были тщетны, и Царство Польское обязано возстановленіемъ тишины и порядка законнаго лишь побѣдамъ Нашихъ храбрыхъ войскъ и могуществу Россіи, съ коею судьба сего края соединена неразрывными узами.

Но и нынѣ Мы еще отличаемъ толпы вовлеченныхъ въ преступное заблужденіе, отъ истинныхъ виновниковъ зла, отъ тѣхъ, кои обольстили ихъ коварными внушеніями и мечтами, вѣроломствомъ и клеветою достигнуть невозможнаго исполненія своихъ замысловъ. На нихъ однихъ лежитъ отвѣтственность за нарушеніе торжественнѣйшихъ клятвъ, за опустошеніе страны, процвѣтавшей въ спокойствіи со времени ея присоединенія къ Россіи, за кровь, пролитую въ войнѣ междоусобной, за ужасы бунтовъ, возникавшихъ въ нѣкоторыхъ областяхъ Имперіи, за

№ 1.

Ukaz Najwyższy udzielający amnestyę ogólną po rewolucyi 1831 r. i wskazujący wyjątki od niéj.

(d. 20 Października (1 Listopada) 1831 r.)

Z BOŻÉJ ŁASKI
MY MIKOŁAJ I,
CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,
etc. etc. etc.

Z poprzednich Manifestów i Odezw NASZYCH, wiadomo jest wszystkim wiernym poddanym NASZYM, z jak głębokiém uczuciem Ojcowskiego smutku, Uznaliśmy nieuchronném użyć siły oręża dla poskromienia wynikłego w Królestwie Polskiém rokoszu. Ubolewając zawczasu nad niezliczonemi klęskami, którym uledz miał kraj ten nieszczęśliwy, Chcieliśmy samém przekonaniem zwrócić zaślepionych do obowiązku; ale bezskuteczne były NASZE napomnienia i Królestwo Polskie winno jest przywrócenie spokojności i prawego porządku, jedynie tylko zwycięstwom walecznych wojsk NASZYCH i potędze Rossyi, z którą losy tego kraju nierozdzielnym węzłem są połączone.

Lecz i teraz odróżniamy jeszcze tłumy osób wciągniętych w występne obłąkanie od istotnych sprawców złego, od tych, którzy ułudzili ich zdradliwemi poduszczeniami i tuszyli sobie dopiąć, za pomocą wiarołomstwa i potwarzy, niepodobnych do wykonania zamiarów swoich. Na nich wyłącznie ciąży odpowiedzialność za naruszenie najuroczystszych przysiąg, za spustoszenie kraju kwitnącego w pokoju, od czasu przyłączenia swego do Rossyi, za krew przelaną w wojnie domowéj, za okropności buntów wynikłych w niektórych

тягостныя усилія и жертвы, къ коимъ была вынуждена вся Держава Наша. Наказанія ихъ, наказанія соразмѣрнаго съ ихъ преступленіемъ, требуютъ законы, ими попранные; но слабые, виновные лишь въ заблужденіи, могутъ смѣло полагаться на правосудіе и милосердіе Наше, и Мы признали за благо рѣшительнымъ изъявленіемъ воли Нашей положить навсегда конецъ ихъ опасеніямъ.

Для сего постановляемъ и объявляемъ:

1. Что полное и совершенное прощеніе даруется тѣмъ подданнымъ Нашимъ Царства Польскаго, кои возвратились къ долгу повиновенія.

Никто изъ нихъ не будетъ ни нынѣ, ни впредь, подвергаемъ суду, или преслѣдуемъ за поступки или изъявленныя ими политическія мнѣнія во все время бывшихъ въ Царствѣ Польскомъ смятеній.

2. Что изъ сего общаго прощенія исключаются:

a) возбудители кровопролитнаго возстанія 17 (29) Ноября 1830 года,— тѣ, которые въ сей же вечеръ устремлялись къ Бельведерскому дворцу, въ намѣреніи посягнуть на жизнь любезнѣйшаго Брата Нашего, въ Бозѣ почивающаго Государя Цесаревича и Великаго Князя Константина Павловича, и убійцы россійскихъ и польскихъ генераловъ и офицеровъ;

b) возбудители и совершители убійствъ въ Варшавѣ 3 (15) Августа сего года;

c) тѣ, которые въ продолженіе возмущенія и въ разныя онаго эпохи, послѣ 13 (25) Января сего года, были главами или членами противузаконнаго верховнаго въ Царствѣ Польскомъ правленія и до 1 (13) Сентября не изъявили покорности, на основаніи правилъ, въ воззваніи Нашемъ 17 (29) Іюля постановленныхъ; равнымъ образомъ и тѣ, кои, послѣ покоренія Варшавы, возобновили свое беззаконное правленіе въ Закрочимѣ и симъ отреклись сами отъ всякаго участія въ милосердіи Нашемъ;

prowincyach Cesarstwa, za uciążliwe wysilenia i ofiary, na jakie był wystawiony ogół dzierżaw Naszych. Zdeptane przez nich prawa, wymagają kary odpowiedniéj ich zbrodni; lecz słabi, którzy jedynie przez obłąkanie zawinili, śmiało na sprawiedliwość i łaskawość Naszą spuścić się mogą. Jakoż uznaliśmy stosownem przez stanowcze woli Naszej objawienie położyć nazawsze koniec ich obawom.

W tym celu, stanowimy i wiadomo czynimy:

1. Że całkowite i zupełne przebaczenie udzielone zostaje poddanym Naszym Królestwa Polskiego, którzy powrócili do obowiązku posłuszeństwa.

Żaden z nich, ani na teraz ani na przyszłość pociąganym do sądu ani poszukiwanym nie będzie za postępki lub zdania polityczne, przez niego w całym ciągu byłych w Królestwie Polskiém rozruchów objawione.

2. Że z téj amnestyi wyłączeni być mają:

a) podżegacze krwawego powstania w dniu 17 (29) Listopada 1830 r. wynikłego, ci którzy w wieczór tegoż samego dnia napadli na pałac Belweder, w zamiarze targnięcia się na życie ukochanego Brata Naszego w Bogu spoczywającego Cesarzewicza Wielkiego Księcia Konstantego Pawłowicza, niemniéj mordercy generałów i officerów rossyjskich i polskich;

b) podżegacze i wykonywacze morderstw w Warszawie na dniu 3 (15) Sierpnia r. b. dopełnionych;

c) ci, którzy w ciągu rokoszu i w różnych onego epokach po dniu 13 (25) Stycznia r. b. byli naczelnikami lub członkami nieprawego rządu najwyższego w Królestwie Polskiém zaprowadzonego, i do dnia 1 (13) Września nie oświadczyli pooległości swojéj w zastosowaniu się do zasad odezwą Naszą z dnia 17 (29) Lipca r. b. wskazanych, podobnież i ci którzy po zajęciu Warszawy, rząd swój nieprawy w Zakroczymiu odnowili, i przez to wszelkiego udziału do łaskawości Naszej sami się zrzekli;

d) члены Сейма, сдѣлавшіе, или поддерживавшіе въ обѣихъ Палатахъ предложеніе—актомъ 13 (25) Января 1831 года провозгласить, что Царствованіе Наше и Дома Нашего прекратилось въ Польшѣ.

Всѣ принадлежащія къ симъ четыремъ разрядамъ лица, коимъ составятся немедленно именные списки, будутъ тотчасъ по арестованіи ихъ представлены учреждаемому для сего особому Уголовному Суду и суждены по всей строгости законовъ.

e) Офицеры Корпусовъ, бывшихъ подъ предводительствомъ Ромарино, Каминскаго, Ружицкаго и Рыбинскаго, на основаніи особо изданныхъ о нихъ Декретовъ 20 Сентября (2 Октября), 26 Сентября (8 Октября) и 1 (13) Октября.

3. Что тѣ изъ членовъ Сейма, которые хотя не участвовали въ предложеніи означеннаго акта 13 (25) Января и не поддерживали онаго въ рѣчахъ своихъ, но изъявили на оный свое согласіе и подписали его, и кои могли по одному малодушію или боязни рѣшиться на изъявленіе столь преступнаго согласія, воспользуются общими дѣйствіями прощенія сего; но не менѣе того будутъ, послѣ надлежащаго изслѣдованія и удостовѣренія въ точности ихъ подписей, лишены права исправлять впредь какіе либо въ государственной или общественной службѣ должности; развѣ они раскаяніемъ и будущимъ поведеніемъ своимъ содѣлаются вновь достойными довѣрія Правительства.

4. Что всеобщее прощеніе, симъ Манифестомъ Нашимъ даруемое, не распространяется равномѣрно на тѣхъ, которые подлежатъ обвиненію за иныя уголовныя преступленія, во время мятежа совершенныя, и кои должны быть судимы на основаніи существующихъ законовъ.

5. Что сила манифеста сего не простирается на участвовавшихъ въ возмущеніи Царства Польскаго подданныхъ Россійской Имперіи, изъ числа жителей Западныхъ губерній, которые подлежатъ дѣйствію особо изданныхъ о нихъ постановленій.

d) członkowie sejmu, którzy podali lub popierali w obu Izbach wniosek ogłoszenia, aktem z dnia 13 (25) Stycznia 1831 roku, że Nasze i Domu Naszego Panowanie w Polsce ustało.

Wszyscy należący do powyższych czterech kategoryj, a których niezwłocznie imienne listy spisane zostaną, oddani będą, natychmiast po ich przytrzymaniu, pod ustanawiający się na ten przedmiot osobny sąd karny, i sądzeni podług całéj surowości prawa.

e) officerowie korpusów, które zostawały pod dowództwem Romarino, Kamińskiego, Rożyckiego i Rybińskiego, stosownie do osobnych postanowień względem nich w dniach 20 Września (2 Października), 26 Września (8 Października) i 1 (13) Października wydanych.

3. Że ci z pomiędzy członków Sejmu, którzy lubo nie mieli udziału w zaproponowaniu pomienionego aktu z dnia 13 (25) Stycznia i nie popierali onego w głosach swoich, a wszelako oświadczyli przyzwolenie na tenże akt i takowy podpisali, a którzy jedynie przez słabość ducha lub bojaźń mogli dać się nakłonić do tak występnego przyzwolenia, z ogólnych skutków niniejszego przebaczenia korzystać mają, jednakże po należytém wyśledzeniu i sprawdzeniu rzeczywistości ich podpisów, pozbawieni będą prawa sprawowania odtąd jakiéjkolwiek rządowéj lub obywatelskiéj publicznéj służby, chybaby przez żal i następne postępowanie swoje stali się na nowo godnymi zaufania Rządu.

4. Że ogólna amnestya niniejszym Manifestem Naszym udzielająca się, nie rozciąga się również do obwinionych o inne kryminalne przestępstwa w ciągu buntu dokonane, którzy wedle istniejących praw sądzeni być powinni.

5. Że moc niniejszego Manifestu nie stosuje się do poddanych Cesarstwa Rossyjskiego, z pomiędzy mieszkańców gubernii zachodnich, którzy byli uczestnikami rokoszu w Królestwie Polskiém, a którzy skutkom oddzielnie wydanych względem nich postanowień ulegać mają.

Данъ въ Москвѣ, въ 20-й день Октября мѣсяца въ 1831 лѣто отъ Рождества Христова, Царствованія же Нашего въ шестое.

На подлинномъ подписано Собственною Его Императорскаго Величества рукою:

НИКОЛАЙ.

№ 2.

Высочайшее соизволеніе на возвращеніе конфискованныхъ имѣній тѣмъ изъ офицеровъ б. польскихъ войскъ, уроженцамъ Царства, которые, перейдя за границу, нынѣ возвращаются на родину.

(16 (28) Февраля 1832 года).

Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи.

Членъ Временнаго Правленія Царства Польскаго по части Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи.

Г. Главнокомандующій Дѣйствующею Арміею сообщилъ г. Предсѣдателю Временнаго Правленія, что Его Свѣтлость имѣлъ счастіе испрашивать Высочайшаго разрѣшенія: возвращать ли имѣнія тѣмъ офицерамъ бывшей польской арміи, которые перейдя за границу, возвращаются нынѣ въ отечество.

Государь Императоръ благоизволилъ изъявить Высочайше соизволеніе на приведеніе сего въ исполненіе только въ отношеніи Царства Польскаго, то есть: чтобы возвратить имѣнія, въ Польшѣ находящіяся таковымъ офицерамъ собственно изъ польскихъ уроженцевъ.

Dan w Moskwie dnia 20 Października (1 Listopada) 1831 roku a Panowania Naszego szóstego.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką.
(podpisano) MIKOŁAY.
Przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Stef. Hr. *Grabowski.*

№ 2.

Najwyższa decyzya że zwracane być mają skonfiskowane majątki tym Officerom b. Wojska Polskiego rodem z Królestwa będącym, którzy po przejściu za granicę napowrót do kraju wracają.

(d. 16 (28) Lutego 1832 roku).

do
Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Członek Tymczasowego Rządu Królestwa Polskiego kierujący Wydziałem Spraw Wewnętrznych i Policyi.

J. O. K. Generał Feldmarszałek Naczelnie Dowodzący czynną Armią zawiadomił Jaśnie Wielmożnego Prezesa Rządu Tymczasowego, że Jego Książęca Mość miał szczęście zasięgać Najwyższéj decyzyi w tém, czy zwracać majątki zabrane tym officerom byłych Wojsk Polskich, którzy po przejściu za granicę napowrót do ojczyzny wracają.

Najjaśniejszy Pan łaskawie przychylając się do tego rozkazać raczył, aby to przywiedzioném było do skutku, lecz tylko jedynie co do Królestwa Polskiego, to jest aby powrócić majątki w Królestwie położone tym tylko officerom, którzy jedynie z Polski są rodem.

О таковой Высочайшей волѣ предлагаю Правительственной Коммисіи, для надлежащаго съ ея стороны исполненія.

Варшава, 16 (28) Февраля 1832 года.

(подписано) *Гр. Строгоновъ.*

N. 2,571.

№ 3.

Постановленіе о засеквестрованіи имѣній частныхъ владѣльцевъ въ Царствѣ Польскомъ и о порядкѣ управленія оными, а равно объ основаніяхъ, какихъ слѣдуетъ придерживаться при возвращеніи секвестрованныхъ имѣній лицамъ, удостоеннымъ этой Монаршей милости.

(9 Мая 1832 года.)

Статья 1.

Недвижимыя имѣнія частныхъ лицъ, состоящія въ Царствѣ Польскомъ, которыя уже секвестрованы, или впредь секвестрованы будутъ, поступаютъ въ управленіе Коммисіи Приходовъ и Скарба, посредствомъ Воеводскихъ Коммисій, и, считая со дня поступленія въ завѣдываніе оныхъ, прекращаются всѣ секвестры, наложенныя временными управленіями.

Статья 2.

Передача сихъ имѣній въ вѣдѣніе Коммисіи должна послѣдовать безотлагательно. Состояніе, въ какомъ оныя въ день припятія будутъ найдены, описать во всей подробности и устроить администрацію, порядкомъ для казенныхъ имѣній пред-

O takowéj NAJWYŻSZEJ woli zawiadamiam Kommissyę końcem należytego z jéj strony uskutecznienia.

Warszawa, d. 16 (28) Lutego 1832 r.

(podpisano) *Hr. Strogonow.*

N. 2,571.

№ 3.

Przepis względem zajęcia w sekwestracyą Rządową i sposobu administrowania majątków prywatnych Właścicieli w Królestwie Polskiém, tudzież zasad jakich trzymać się należy przy zwracaniu dóbr zasekwestrowanych osobom dobrodziejstwo pomienione z Łaski Monarchy otrzymującym.

(d. 9 Maja 1832 r.)

Artykuł 1.

Majątki nieruchome prywatną własnością będące, w Królestwie Polskiém położone, już zasekwestrowane, i jeszcze w sekwestr zajętemi być mające, przechodzą pod zwierzchni zarząd Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu za pośrednictwem właściwych Kommissyj Wojewódzkich, a z dniem przejścia zaprowadzone na nie przez Władze tymczasowe sekwestra ustają.

Artykuł 2.

Objęcie w zarząd takowych majątków, niezwłocznie winno być dopełnioném, stan ich znaleziony w dniu objęcia we wszystkich szczegółach najdokładniéj opisany, i ich administracya urządzoną w sposób dla dóbr Rządowych przepisa

писаннымъ, а именно: на основаніи инструкцій, изданныхъ Коммисіею Приходовъ и Скарба отъ 23 Августа 1826 г., N. 54,618, и 12 Мая 1827 года, N. 30,547.

Тѣ имѣнія, которыя предъ взятіемъ въ секвестръ отданы по контрактамъ въ арендное или закладное содержаніе, до окончанія сроковъ контрактамъ, не подходятъ подъ таковую администрацію, но имѣютъ состоять въ казенномъ присмотрѣ, для наблюденія о исполненіи принятыхъ по контрактамъ обязанностей и о поступленіи въ казну арендныхъ суммъ.

Статья 3.

Подати публичныя, тягости и другіе установленные платежи съ имѣній, подвергнутыхъ секвестру, взыскиваются предпочтительно всѣмъ прочимъ платежамъ; за ними слѣдуютъ проценты по долгамъ и другимъ крѣпостнымъ обязательствамъ, потребности земли и другія по хозяйству, обезпечивающія цѣлость доходовъ, равно расходы по предмету наложенія секвестра и администраціи, которые должны быть пополняемы изъ доходовъ каждаго имѣнія въ особенности.

Статья 4.

По удовлетвореніи упомянутыхъ повинностей, чистый доходъ съ секвестрованныхъ имѣній вносимъ будетъ въ Главныя Воеводскія Казначейства, гдѣ и долженъ оный храниться въ цѣлости, впредь до Высочайшаго повелѣнія.

Статья 5.

Для свѣдѣнія и предостереженія постороннихъ лицъ о воспослѣдовавшемъ секвестрѣ на таковыя имѣнія, имѣетъ быть заносимо въ заведенныя на сей конецъ книги.

ny, a mianowicie podług Instrukcyi z dnia 23 Sierpnia 1826 roku N. 54,618 i 12 Maja 1827 roku N. 30,547 przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu wydanych.

Majątki atoli przed zajęciem ich w sekwestr za kontraktami wydzierżawione lub w zastaw oddane aż do ekspiracyi kontraktu, nie będą w ten sposób administrowane, lecz mają pozostawać pod dozorem Rządowym, z obowiązkiem dopilnowania skutku przyjętych kontraktami warunków i ściągania na rzecz Skarbu należytości dzierżawnéj.

Artykuł 3.

Podatki i Ciężary publiczne, i inne uprzywilejowane z majątków sekwestrowi uległych należne opłaty, przed wszystkiemi, — daléj, procenta od długów hypotecznych, i inne należności hypoteczne, potrzeby gruntowe, gospodarskie, zapewniające całość dochodów, oraz koszta z zajęcia w sekwestr i administracyi wypływające, z dochodów respective majątku zaspakajane być winny.

Artykuł 4.

Po zaspokojeniu ciężarów dopiero wymienionych pozostałe czyste dochody z majątków sekwestrem obłożonych osiągnione, wnoszone będą do depozytu Kass Głównych Wojewódzkich i tam nietykalne pozostawać mają, aż do dalszéj Najwyższej decyzyi.

Artykuł 5.

Dla wiadomości osób trzecich, o nastąpionéj respective dóbr sekwestracyi, ma być wniesione do księgi wieczystéj tychże dóbr ostrzeżenie.

Статья 6.

Временныя управленія содержавшія, доныне въ своемъ секвестре частныя именія, обязаны сами, или чрезъ установленныхъ отъ нихъ секвестраторовъ, за все время управленія представить въ надлежащія Воеводскія Коммисіи достаточные и верные отчеты, которые потомъ имеютъ быть доставлены въ Коммисію Приходовъ и Скарба.

№ 4.

Предписаніе Наместника въ Царстве, утверждающее проектъ вышеупомянутаго постановленія, представленный Временнымъ Правленіемъ.

(9 Мая 1832 года.)

На основаніи прокламаціи, изданной предместникомъ нашимъ, Главнокомандовавшимъ Действующею Арміею, осеквестрованныя, во время военныхъ действій, именія лицъ, принимавшихъ деятельное участіе въ возмущеніи и удалившихся, вместе съ мятежниками, изъ именій своихъ, управляемы были временно, безъ точныхъ на сей предметъ постановленій.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, находя нужнымъ определить начала, согласныя съ закономъ, на основаніи которыхъ должны быть управляемы осеквестрованныя именія, внесла въ заседаніе Временнаго Правленія Царства Польскаго изготовленный ею проектъ по сему предмету, который Председателемъ этого Правленія былъ представленъ на мое усмотреніе.

Но, какъ Государю Императору благоугодно было простить некоторыхъ преступниковъ и вместе съ темъ повелеть — воз-

Artykuł 6.

Władze tymczasowe, które majątki prywatnych pod sekwestrem dotąd trzymały, obowiązane są z całego czasu prowadzonego sekwestru, same przez siebie lub przez ustawionych z ich ramienia Sekwestratorów, złożyć właściwym Kommissyom Wojewódzkim kompletne i usprawiedliwione rachunki, które następnie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu przesłane być winny.

№ 4.

Reskrypt Namiestnika Królestwa zatwierdzający projekt powyższego przepisu, przez Rząd Tymczasowy złożony.

(z d. 9 Maja 1832 r.)

Na mocy wydanéj przez poprzednika mego Naczelnie dowodzącego Armią proklamacyi, zasekwestrowane w czasie działań wojennych dobra ziemskie właścicieli, czynny udział w rokoszu mających, i łącznie z powstańcami własności swéj odchodzących, zarządzane były czasowo bez żadnych wyłącznych na ten cel przepisów.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu widząc potrzebę podania zgodnych z prawem zasad, podług których zakwestrowane dobra rządzone być powinny, złożyła na posiedzeniuRządu Tymczasowego Królestwa Polskiego ułożony w téj mierze projekt, który przez Prezesa tegoż Rządu do uznania mego był przedstawiony.

Lecz ponieważ podobało się NAJJAŚNIEJSZEMU PANU przebaczyć niektórym z przestępców, i rozkazać aby zase-

вратить имъ имѣнія, находившіяся въ секвестрѣ, то, вслѣдствіе сего, встрѣчаются слѣдующія уваженія:

что секвестру подлежатъ тѣ только имѣнія, владѣльцы которыхъ находились въ рядахъ мятежниковъ или, соединившись съ ними, удалились съ мѣстъ своего пребыванія при приближеніи нашихъ войскъ, о чемъ каждый былъ предваренъ упомянутою прокламаціею;

что управленіе сими имѣніями ввѣряемо было такимъ лицамъ, какія можно было отыскать для сего во время войны;

что, какъ приведенныя причины, такъ равно прекращеніе, по случаю военныхъ дѣйствій, хозяйственныхъ занятій, переходы войскъ и удовлетвореніе разнымъ военнымъ потребностямъ имѣли вредное вліяніе на доходы съ упомянутыхъ имѣній;

что установленные администраторы въ секвестрованныхъ имѣніяхъ, управляя оными безъ опредѣлительной инструкціи, не могутъ быть подвергнуты строгой отчетности, исключая случаевъ, доказывающихъ явныя ихъ злоупотребленія, обнаруженіе которыхъ, принадлежащее скорѣе владѣльцу имѣнія, затрудняло бы только Правительство безконечною и по большей части безплодною перепискою;

наконецъ, что возвращеніе секвестрованныхъ имѣній происходитъ не по какому-либо праву на то владѣльцевъ оныхъ, но единственно по неисчерпаемой благости Государя Императора, прощающаго имъ ихъ преступленія.

По симъ уваженіямъ, признаю необходимымъ, дабы вмѣстѣ съ приведеніемъ въ исполненіе одобренныхъ Временнымъ Правленіемъ правилъ управленія секвестрованными имѣніями, съ коими я совершенно согласенъ, объявлено было во всеобщее свѣдѣніе, что, при возвратѣ таковыхъ имѣній, Казна не принимаетъ на себя обязанности вознагражденія понесенныхъ, въ теченіе сего времени, убытковъ, такъ-какъ убытки эти послѣдовали по причинѣ непріязни владѣльцевъ означенныхъ имѣній къ законному Правительству; а равно, что доходы, собранные съ сихъ имѣній во время секвестра, ни въ какомъ случаѣ, при отдачѣ оныхъ владѣльцамъ, возвращаемы быть не могутъ; ибо

kwestrowane dobra zwrócone im były, z tego więc powodu nastręczają się następujące uwagi:

że te tylko dobra ulegają sekwestracyi, których właściciele znajdowali się w czynnéj służbie powstańców, lub złączeni z nimi oddalili się z miejsc swoich, przed zbliżającą się armią naszą, o czém wszyscy uwiadomieni byli przez wyż rzeczoną Proklamacyą,

że do zarządzenia temi dobrami, przyjmowani byli ludzie tacy, jakich tylko w czasie wojny usposobionych do tego wynaleść można było,

że tak przyczyny powołane jak i wstrzymane przez działanie wojenne gospodarskie czynności, przechody wojska, i różne dla niego dostarczające się potrzeby, szkodliwy miały wpływ na ich intratę,

że ustanowieni w dobrach zakwestrowanych administratorowie, nie mając sobie danéj do zarządzania onymi wyłacznéj Instrukcyi, nie mogą być do ścisłego sprawozdania pociągnięci, wyjąwszy przypadki, jawnie ich nadużycia dowodzące, wykrycie których powiększéj części do właściciela dóbr należące, zatrudniałoby Rząd tylko nieskończoną i prawie bezkorzystną korrespondencyą,

nakoniec, że powrócenie dóbr zasekwestrowanych, nie wypływa z jakiegobądź prawa do nich właścicielów, lecz jest jedynie skutkiem niewyczerpanéj dobroci Najjaśniejszego Cesarza przebaczającego ich wykroczenia.

Z tego względu uważam, że przy podaniu do wykonania przez Rząd Tymczasowy przyjętych i przezemnie zupełnie potwierdzających się pomienionych zasad, podług których zasekwestrowane dobra zarządzane być mają, koniecznie potrzebnem jest ogłoszenie: — że Rząd zwracając one, nie bierze na siebie obowiązku wynagrodzenia strat, przez ten czas poniesionych, gdyż te są skutkiem nieprzychylności właścicieli ich do prawego Rządu; nadto, że Intrata, jaką zasekwestrowane dobra przynieść mogły, w żadnym przypadku oddaną być im nie może; w takim bowiem razie, Rząd

въ такомъ случаю Казна, съ удовлетворенiемъ претензiй помѣщиковъ, приняла бы на себя отвѣтственность и могла бы понести значительный убытокъ, потому что доходы съ нѣкоторыхъ имѣнiй, во время военныхъ дѣйствiй, чрезвычайно уменьшились, съ другихъ же не получалось никакого дохода, — тѣмъ болѣе, что права владѣльцевъ на эти доходы начинаются со времени Всемилостивѣйшаго соизволенiя на возвращенiе имъ секвестрованныхъ имѣнiй. Однако владѣльцы не теряютъ права отыскивать законнымъ порядкомъ убытки свои съ бывшихъ администраторовъ въ томъ случаѣ, если имѣютъ достаточныя доказательства ихъ злоупотребленiй.

Предлагаю о семъ Совѣту Управленiя.

Варшава, 9 Мая 1832 года.

(подписано) *Князь Варшавскiй*,

Графъ Паскевичъ Эриванскiй.

Примѣчанiе. Упомянутое выше правило измѣнено впослѣдствiи постановленiемъ Совѣта Управленiя 17 (29) Iюня 1841 года, N. 15,035, помѣщеннымъ ниже подъ N. 34.

№ 5.

Высочайшее повелѣнiе о томъ, что всякiе акты, составленные лицами, изъятыми изъ всепрощенiя должны быть считаемы не дѣйствительными.

(13 (25) Апрѣля 1832 года.)

Намѣстникъ Его Императорско-Царскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ.

По Высочайшей волѣ Государя Императора и Царя, послѣдовавшей въ 1 (13) день Марта сего года, объявляемъ слѣдующее:

przyjmując na siębie odpowiedzialność przez zaspokojenie pretensyj obywateli znaczną by mógł ponieść stratę, ze względu, że przez czas trwania działań wojennych, niektóre dobra daleko mniejszą od zwyczajnéj czyniły intratę, a niektóre żadnéj, tém bardziéj że właściciele zaczęli do niéj nabywać prawa od epoki Najłaskawszego zezwolenia na przywrócenie im zasekwestrowanych majątków. Nie tracą oni wszakże prawa poszukiwania w drodze właściwéj strat wypływających z nadużycia administratorów, jeżeli dostateczne mają na to dowody.

Przedstawiam to Radzie Administracyjnéj.

Warszawa, dnia 9 Maja 1832 roku.

(podpisano) *Książe Warszawski,*

Hrabia Paszkiewicz Erywański.

Uwaga. Przepis powyższy zmieniony został następnie postanowieniem Rady Administracyjnéj z dnia 17 (29) Czerwca 1841 roku N. 15,035, zamieszczoném poniżéj pod Nr. 34.

№ 5.

Wola Najwyższa co do nieważności aktów zrobionych przez osoby z pod amnestyi wyjęte.

(d. 13 (25) Kwietnia 1832 r.)

NAMIESTNIK KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Z NAJWYŻSZÉJ WOLI NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA I KRÓLA objawionéj mi Rozkazem z daty 1 (13) Marca r. b. w Petersburgu datowanym, ogłaszam co następuje:

Всякіе акты, въ продолженіе мятежа въ Царствѣ Польскомъ, а именно въ г. Варшавѣ послѣ 29 Ноября, а по воеводствамъ послѣ 5 Декабря 1830 года составленные тѣми лицами, кои изъ всепрощенія, Высочайшимъ манифестомъ 20 Октября (1 Ноября) минувшаго года дарованнаго, изъяты и отнынѣ таковаго не удостоятся, въ какой бы формѣ акты сіи ни были совершены, съ цѣлію перевода собственности владѣемыхъ или недвижимыхъ имѣній на имя третьихъ, признаются недѣйствительными, какъ въ отношеніи къ симъ же лицамъ, такъ и къ первымъ пріобрѣтателямъ.

Исполненіе сего распоряженія, которое имѣетъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи Юстиціи, Финансовъ и Казначейства.

Состоялось въ Варшавѣ, 13 (25) Апрѣля 1832 г.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій, Графъ Паскевичъ Эриванскій.*

Примѣчаніе. Постановленіе это отмѣнено 12-ю статьею журнала Совѣта Управленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года, помѣщеннаго ниже подъ N. 23.

Wszelkie akta w ciągu powstania w Królestwie co do miasta Warszawy po dniu 29 Listopada, co do Województw zaś po dniu 5 Grudnia 1830 roku, przez osoby, które z pod dobrodziejstwa Amnestyi Manifestem Najjaśniejszego Pana z dnia 20 Października (1 Listopada) r. z. oznajmionéj, wyjęte są i odtąd ułaskawione nie zostaną, w jakiéjbądź formie zeznane a mające na celu przeniesienie na imie trzecich własności dóbr ruchomych przez nich posiadanych nie poczytują się za nieważne tak względem tychże osób jako i względem pierwszych nabywców.

Wykonanie powyższego rozporządzenia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu polecam.

Dan w Warszawie, d. 13 (25) Kwietnia 1832 r.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
Książe Warszawski, Hrabia Paszkiewicz Erywański.

Uwaga. Przepis ten zmieniony został artykułem 12 postanowienia Rady Administracyjnéj z d. 2 (14) Kwietnia 1835 roku, pomieszczonego poniżéj pod N. 23.

№ 6.

Отзывъ Министра Статсъ-Секретаря къ Намѣстнику въ Царствѣ съ объявленіемъ Высочайшаго повелѣнія о томъ, что не должны быть конфискованы имѣнія тѣхъ только офицевовъ б. польскихъ войскъ, которые, сознавшись въ винѣ своей, возвратились въ Царство.

(30 Мая (11 Іюня) 1832 года.)

Милостивый Государь, Князь Иванъ Ѳедоровичъ.

При разсмотрѣніи журнала N. 12 засѣданія Совѣта Управленія 22 Апрѣля (4 Мая) с. г., Государю Императору угодно было обратить особенное вниманіе на изложенный въономъ вопросъ о томъ, должны ли быть конфискованы или нѣтъ, засеквестрованныя имѣнія тѣхъ офицеровъ разныхъ чиновъ, которые удалились въ Пруссію или Австрію. Его Императорское Величество изволилъ подъ этимъ вопросомъ собственноручно написать:

„Имѣнія бѣжавшихъ за границу измѣнниковъ должны быть „нынѣ же конфискованы, но сіе отнюдь не касается до такихъ, „кои, принеся повинную, прощены и возвратились.“

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи сообщая Вашей Свѣтлости, прошу увѣдомить меня, какія будутъ сдѣланы, вслѣдствіе сего, распоряженія.

С.-Петербургъ, 30 Мая (11 Іюня) 1832 года.

(подписано) *Ик. Туркуллъ.*

N. 671.

№ 6.

Odezwa Ministra Sekretarza Stanu do Namiestnika Królestwa, oznajmująca Najwyższą Wolę, iż majątki tych tylko officerów b. Wojska Polskiego nie mają być konfiskowane, którzy uznając swą winę do kraju powrócili.

(d. 30 Maja (11 Czerwca) 1832 r.)

Jaśnie Oświecony Książe.

Najjaśniejszy Cesarz i Król Jegomość, zapatrując się na protokół N. 12 posiedzenia Rady Administracyjnéj z d. 22 Kwietnia (4 Maja) b. r., zwrócił szczególną swą uwagę na ustęp tego protokółu, w którym zachodziło pytanie: czy dobra zasekwestrowane i należące do tych officerów wszelkiéj rangi, którzy oddalili się do Pruss lub do Austryi, mają czy nie mają być konfiskowane? Jego Cesarsko-Królewska Mość raczył poniżéj tego ustępu własnoręcznie zanotować decyzyę następującą:

„Имѣнія бѣжавшихъ за границу измѣнниковъ, должны быть „нынѣ же конфискованы, но сіе отнюдь не касается до такихъ, „кои, принеся повинную, прощены и возвратились.“

Kommunikując to Najwyższe Rozporządzenie Waszéj Książęcéj Mości mam honor upraszać o zawiadomienie mnie o środkach jakie w następstwie wydane będą.

S.-Petersburg, d. 30 Maja (11 Czerwca) 1832 r.

(podpisano) *Ig. Turkułł.*

N. 671.

№ 7.

Правила, постановленныя для огражденія Казны отъ убытковъ при продажѣ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ секвестрованныхъ имѣній.

(16 (28) Мая 1833 года)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Земское Кредитное Общество, на основаніи предписанныхъ оному правилъ, въ Ноябрѣ 1832 года назначило въ продажу, за неплатежъ процентовъ, состоящее въ Краковскомъ Воеводствѣ имѣніе Графа Антона Ланцкоронскаго, который служилъ въ мятежническихъ войскахъ и, бѣжавъ за границу, не воспользовался Всемилостивѣйше дарованною бывшимъ польскимъ военнымъ чинамъ амнистіею.

Къ торгамъ симъ желающихъ явилось много, но, когда предъ самымъ открытіемъ оныхъ, распространилась молва, что здѣшній банкиръ Петръ Штейнкеллеръ покупаетъ сіе имѣніе, какъ подлежащее секвестру, для охраненія Ланцкоронскаго отъ потери, то прочіе желающіе отстали, а Штейнкеллеръ заплатилъ за имѣніе сіе весьма малую, а именно ту только сумму 126,936 злотыхъ, сколько лежало долговъ на ономъ.

Вскорѣ за тѣмъ дошло до свѣдѣнія Намѣстника Царства, что краковскій купецъ Гельцелъ предлагалъ за то же имѣніе банкиру Штейнкеллеру слишкомъ 300,000 злотыхъ, и что послѣдній продалъ ему имѣніе съ значительнымъ барышемъ, который отдалъ женѣ графа Ланцкоронскаго. Его Свѣтлость, обращая вниманіе Совѣта на сіе обстоятельство, обнаруживающее, что, по недостатку законоположенія, имѣнія, въ Кредитномъ Обществѣ заложенныя и вмѣстѣ съ тѣмъ подлежащія секвестру или конфискаціи, могутъ быть явно продаваемы

№ 7.

Przepisy postanowione celem zasłonięcia Skarbu od strat wyniknąć mogących przy sprzedaży przez Towarzystwo Kredytowe dóbr zasekwestrowanych.

(d. 16 (28) Maja 1833 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, postępując w myśl służącego sobie prawa, wystawiło na sprzedaż publiczną, w miesiącu Listopadzie r. z. z powodu nieopłacania procentów, onemuż przypadających, dobra w Województwie Krakowskiém Antoniego Lanckorońskiego dziedziczne, który służąc w wojsku powstańców, oddalił się następnie za granicę, i nie korzystał z udzielonéj przez Najjaśniejszego Pana byłym Wojskowym Polskim amnestyi.

Ochotników do kupna zgłosiło się wielu; gdy wszakże przed samą licytacyą rozeszła się wieść, że tutejszy bankier Piotr Steinkeller ma zamiar nabyć dobra pomienione, jako ulegające sekwestracyi, dla zasłonienia od straty hrabiego Lanckorońskiego, konkurenci usunęli się, a bankier Steinkeller uiścił za rzeczone dobra nader nizką cenę; bo tylko summę złotych polskich 126,936, odpowiadającą długom na tychże dobrach ciążącym.

Wkrótce potém doszło do wiadomości Jego Książęcéj Mości, że kupiec krakowski Helzel ofiarował Steinkellerowi za też same dobra złotych polskich 300,000, który odprzedał mu je, i znaczne osiągnięte ztąd korzyści oddał żonie Hrabiego Lanckorońskiego. Zwracając uwagę Rady na powyższy wypadek, przekonywający, że skutkiem niedostateczności przepisów, dobra Towarzystwu Ziemskiemu zastawione, a obok tego sekwestracyi, a nawet konfiskacie ulegające, mogą być publicznie wystawianie na sprzedaż za mało znaczną cenę,

въ частныя руки за ничтожную цѣну и всѣ выгоды отъ сего получать будутъ либо самъ владѣлецъ, либо его родственники, —предложилъ, въ отвращеніе сего, сдѣлать постановленіе, дабы о всякомъ назначаемомъ въ продажу имѣніи, заложенномъ въ Кредитномъ Обществѣ и подлежащемъ секвестру или конфискаціи, предварительно доносимо было Правительству съ тою цѣлью, чтобы оно могло сообразить, не будетъ ли для Казны полезнѣе вступить въ права должника и уплативъ слѣдующую отъ него принадлежность, отвратить симъ назначенную продажу.

Совѣтъ, убѣждаясь приведенными Намѣстникомъ Царства уваженіями, что продажа имѣнія графа Ланцкоронскаго была бы противна по своимъ послѣдствіямъ Монаршей волѣ и вредна для Казны, ежелибы имѣніе сіе подлежало секвестру или конфискаціи, и что она допущена отъ того непредвидимаго Правительствомъ случая, что Земское Кредитное Общество продаетъ имѣнія, могущія подлежать секвестру или конфискаціи, заключалъ, что предложенное Его Свѣтлостью средство, не нарушая правъ и преимуществъ Кредитнаго Общества, доводитъ до преднамѣренной цѣли, на счетъ секвестра или конфискаціи имѣній, принадлежащихъ лицамъ, изъятымъ изъ всепрощенія, и какъ засимъ, сверхъ общаго постановленія, каковое требуется сдѣлать для охраненія впредь пользъ Казны, подлежитъ также взять подъ ближайшее разсмотрѣніе и дѣйствіе Управленія Кредитнаго Общества, по продажѣ означеннаго имѣнія, то Совѣтъ положилъ:

1. Буде бы Управленіе Земскаго Кредитнаго Общества нашлось въ необходимости употребить противу неисправнаго плательщика, внѣ края находящагося, мѣры взысканія, опредѣленныя въ 85-ой и послѣдующихъ статьяхъ Устава о Кредитномъ Обществѣ, то во всякомъ таковомъ случаѣ Управленіе сіе, распространяя на должника дѣйствіе помянутой статьи, при первой неустойкѣ его, обязано съ тѣмъ вмѣстѣ донесть о семъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

z któréj sam właściciel lub téż krewni jego, wyłącznie korzyści odnoszą, Książe JM. Namiestnik zwrócił uwagę Rady na potrzebę zapobieżenia temu wypadkowi, przez wydanie rozporządzeń za pomocą którychby o każdéj ogłoszonéj przez Towarzystwo sprzedaży dóbr onemuż zastawionych, a ulegających obok tego sekwestracyi lub konfiskacie, Rząd mógł być wcześnie zawiadomionym, a tém samém przekonał się czyliby z korzyścią dla Skarbu było wstąpić w prawa dłużnika, i z tego tytułu zaspokoiwszy jego należytości odwrócić sprzedaż ogłoszoną.

Rada przekonawszy się z przywiedzionego przez Księcia Jegomości wypadku, że gdyby dobra hrabiego Lanckorońskiego, tak jak było być powinno, zasekwestrowanymi już zostały, natenczas zaszłe w nim przeciwne woli Monarchy, i szkodliwe na rzecz Skarbu działanie, skutkiem nieprzewidzenia przez Rząd przypadku sprzedaży dóbr sekwestrowi lub konfiskacie ulegających, przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, miejsca by nie było miało, zważając oraz że nie naruszając postępowania rzeczonego Towarzystwa, ani jego praw i przywilejów, myśl przez Księcia Namiestnika podana, doprowadza do celów zamierzonych przy sekwestrze i konfiskacie dóbr osób z pod amnestyi wyłączonych, zważywszy nakoniec, że obok ogólnych rozporządzeń, nadal dobro Skarbu od uszczerbku zasłaniać zdolnych, nadto bliższe ocenienie postępowania, tak Władz Towarzystwa Ziemskiego Kredytowego, przy sprzedaży dóbr Hr. Lanckorońskiego, okazuje się być potrzebnym, postanowiła co następuje:

1. W każdym przypadku, w którym Władze Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego znajdą się w konieczności użycia środków zmuszających, przez art. 85 i następne prawa o temże Towarzystwie przepisanych, przeciw zalegającym Członkom onegoż w kraju nieobecnym, obowiązane będą zarazem przy pierwszéj zwłoce dłużnika, i rozciągnięciu rygoru przez powyżej wyrażony artykuł oznaczonego donieść o tém Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

2. Коммисія Финансовъ, получивъ донесеніе, должна немедленно справиться, не принадлежитъ ли имѣніе, обремененное недоимкою Общества, къ числу тѣхъ, кои принадлежатъ лицамъ, по силѣ Высочайшихъ повелѣній изъятымъ изъ всепрощенія, или тѣмъ, кои состоятъ подъ особымъ уголовнымъ судомъ. Ежели окажется, что имѣніе не находится въ числѣ подвергающихся секвестру или конфискаціи, то Коммисія немедленно даетъ знать о томъ Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества, для дальнѣйшаго со стороны ея законнаго распоряженія касательно того же имѣнія; а въ противномъ случаѣ, до истеченія назначеннаго 86-ою статьею трехъ-мѣсячнаго срока для введенія администраціи, представляетъ о томъ Совѣту на разрѣшеніе.

3. Совѣтъ Управленія, удостовѣрясь, въ какомъ положеніи находится имѣніе и до какой степени числящіеся на семъ имѣніи долги превышаютъ цѣнность онаго, рѣшитъ: должно ли предпринять мѣры къ охраненію Государственной Казны отъ вреда, могущаго произойти въ случаѣ продажи имѣнія, на удовлетвореніе Общества, по весьма низкой цѣнѣ, и если сіе признано будетъ нужнымъ, то предпишетъ Финансовому вѣдомству— вступить въ мѣсто неисправнаго должника и занять въ казенное управленіе его имѣніе, уплативъ Кредитному Обществу искомую принадлежность. Но ежелибы Совѣтъ не усматривалъ никакой пользы для Казны отъ вступленія въ права задолжавшаго владѣльца имѣнія, тогда предпишетъ Коммисіи Финансовъ—извѣстить Земское Кредитное Общество, что Совѣтъ ни въ чемъ не преграждаетъ оному сдѣлать обыкновеннымъ порядкомъ распоряженіе относительно имѣнія должника. Наконецъ,

4. Въ особенности касательно проданнаго уже имѣнія графа Ланцкоронскаго, поручить Коммисіи Финансовъ потребовать отъ Управленія Земскаго Кредитнаго Общества свѣдѣніе, былъ ли до назначенія въ продажу онаго имѣнія соблюденъ тотъ постепенный порядокъ, который предписанъ въ 85-ой и послѣдую-

2. Po odebraniu powyższego zawiadomienia Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu obowiązaną będzie niezwłocznie przekonać się, czyli dobra z których opłaty Towarzystwu zalegają, należą do liczby tych, które z mocy Najwyższej decyzyi należą bądź do osób z pod amnestyi wyłączonych, bądź też do osób zostających pod Sądem oddzielnym kryminalnym. Jeżeli się przekona, że dobra pomienione nie znajdują się w liczbie ulegających sekwestrowi lub konfiskacie zawiadomi o tem niebawem Dyrekcyę Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, dla dalszego z niemi według prawa postępowania, w przeciwnym zaś przypadku i przed upływem 3 miesięcznego terminu w myśl art. 86, do zesłania do dóbr administracyi, oznaczonego, zażąda dalszéj decyzyi Rady Administracyjnéj.

3. Rada Administracyjna po przekonaniu się jaki jest stan dóbr pomienionych, a mianowicie jak dalece wartość ich przewyższa długi, któremi są obciążone, wyrzecze, czyli w zamiarze zasłonienia Skarbu publicznego od strat zbyt nizkiéj sprzedaży dóbr pomienionych, na rzecz Towarzystwa wyniknąć mogących, nie należy upoważnić Władzy Skarbowéj do wstąpienia w miejsce niewypłacalnego dłużnika, do objęcia administracyi dóbr jego na rzecz Skarbu, a tém samem i do zaspokojenia Towarzystwu poszukiwanych zaległości. Gdyby Rada nie upatrywała żadnéj korzyści dla Skarbu z wstąpienia w miejsce zadłużonego właściciela, upoważni Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu do oznajmienia Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, że w niczem jego zwykłego postępowania z obdłużonemi dobrami nie wstrzymuje.

4. Nakoniec co do dóbr Hr. Lanckorońskiego, w szczególności już przez licytacyę sprzedanych, Rada poleciła Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu zaciągnięcia od Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego wiadomości, czyli przed wystawieniem ich na sprzedaż publiczną, zachowaném było stopniowanie, przez art. 85 i następne prawa kredytowego,

щихъ статьяхъ Устава касательно недоимокъ, числящихся на членахъ онаго Общества.

Варшава, 16 (28) Мая 1833 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

№ 8.

Предоставленіе распоряженію и рѣшенію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства всѣхъ дѣлъ о секвестрѣ и конфискаціи.

(4 (16) Іюля 1833 года)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

По поводу встрѣчаемаго затрудненія при разрѣшеніи разныхъ сомнѣній и вопросовъ, поступающихъ со стороны Воеводскихъ Коммисій по предмету секвестра имѣній, особливо съ того времени, какъ постановленіемъ Совѣта предписано наложить секвестръ на всѣ имѣнія, принадлежащія отлучившимся изъ края лицамъ, Главный Директоръ Финансовъ, отъ 4 (16) Іюля, N. 53,676, представляетъ, не угодно ли Совѣту сдѣлать слѣдующее распоряженіе:

1. Предоставить исключительному распоряженію и рѣшенію Правительственной Коммисіи Финансовъ всѣ дѣла о секвестрѣ или конфискаціи имѣній тѣхъ лицъ, кои изъяты изъ всепрощенія или преданы суду, и, вслѣдствіе того, предписать Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ—собрать вполнѣ и доставить Коммисіи Финансовъ всѣ заведенныя по сему предмету дѣла, равно какъ и тѣ особые рапорты, кои еще не получили разрѣшенія.

w przedmiocie wzyskania zaległości na członkach Towarzystwa przepisane.

Warszawa, d. 16 (28) Maja 1833 roku.
Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu, (podpisano) *J. Tymowski.*

№ 8.

Upoważnienie dla Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu do kierowania i załatwiania czynności sekwestru i konfiskat.

(d. 4 (16) Lipca 1833 roku.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Doświadczane trudności w załatwianiu wszelkich wątpliwości i zapytań przedstawianych przez Kommissye Wojewódzkie w przedmiocie dóbr zasekwestrowanych od chwili mianowicie gdy przez postanowienie Rady poleconem zostało, zajęcie w sekwestr wszystkich dóbr należących do osób nieobecnych w kraju, spowodowały Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu do uczynienia pod dniem 16 b. m. N. 53,667 wniosku, ażeby Rada:

1. Upoważniła Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu do wyłącznego kierowania i załatwiania wszelkich czynności dotyczących sekwestracyi lub konfiskacyi dóbr, należących do osób z pod amnestyi wyłączonych lub oddanych pod Sąd, a w skutek tego poleciła Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego skompletowanie i przesłanie do Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu wszystkich akt w tym przedmiocie złożonych, równie jak i rapportów szczegółowych Kommissyj Wojewódzkich i Urzędu Municypalnego Miasta Warszawy, które dotąd zdecydowanemi nie zostały.

2. Упразднить Комитетъ, учрежденный для составленія списка лицъ, изъ всепрощенія изъятыхъ, предписавъ оному доставить въ Коммисію Финансовъ всѣ полученныя имъ къ составленію таковаго списка матеріалы.

3. Предоставить Главному Директору Финансовъ учредить въ Правительственной Коммисіи Финансовъ особое отдѣленіе, подъ управленіемъ Директора имуществъ, собственно для производства дѣлъ о секвестрѣ имѣній. На расходы, требующіеся по случаю учрежденія означеннаго отдѣленія и для назначенія Воеводскимъ Коммисіямъ необходимой по дѣламъ сего рода помощи, Главный Директоръ предлагаетъ употребить временно изъ казенныхъ суммъ 67,500 злотыхъ, съ возвратомъ оныхъ изъ доходовъ секвестрованныхъ имѣній, изъясняя, что доходъ имѣній сихъ исчисленъ всего на 644,751 злот., слѣдовательно помянутый выше расходъ равняется только 10% онаго и съ каждымъ днемъ будетъ уменьшаться, по мѣрѣ открытія другихъ имѣній и капиталовъ, подлежащихъ секвестру или конфискаціи.

Совѣтъ, соглашаясь единогласно въ томъ, что единственно посредствомъ предлагаемаго Главнымъ Директоромъ Финансовъ распоряженія, можно достигнуть желаемаго по сему предмету успѣха, — положилъ настоящее предположеніе Главнаго Директора утвердить и предписать о приведеніи онаго въ самоскорѣйшее исполненіе Правительственнымъ Коммисіямъ: Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, а также Комитету, учрежденному для составленія списка изъятыхъ изъ всепрощенія лицъ.

Варшава, 4 (16) Іюля 1833 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 20,092.

2. Rozwiązała Komitet trudniący się układaniem listy osób z pod amnestyi wyłączonych i poleciła mu nadesłanie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu wszystkich dostarczonych mu materyałów.

3. Upoważniła Dyrektora Głównego wnoszącego do utworzenia w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu oddzielnéj Sekcyi mającéj zostawać pod kierunkiem Dyrektora dóbr, któraby wyłącznie zajmowała się odrabianiem interessów sekwestracyjnych. Tak na pokrycie wydatków, z utworzenia Sekcyi pomienionéj wynikających, jako i na dodanie Kommissyom Wojewódzkim potrzebnéj pomocy, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu proponował użycie tymczasowie z funduszów Skarbowych z zastrzeżeniem zwrotu z dochodów dóbr zasekwestrowanych summy złp. 67,500 dodając: że gdy obecnie dochód z dóbr pomienionych oceniony został w ogóle na złp. 644,751, wydatek pomieniony równa się jedynie 10% przychodu i codziennie w miarę wykrywania nowych dóbr i funduszów sekwestracyi lub konfiskacie ulegających zmniejszać się będzie.

Rada uznawszy jednozgodnie że jedynie przyjęcie wniosków Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu nadać może pożądany pośpiech czynnościom o których mowa, oświadczyła: że takowe wnioski w zupełności zatwierdza i najspieszniejsze onychże wykonanie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego, Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, tudzież Komitetowi układającemu listę osób z pod amnestyi wyłączonych, poleca.

Warszawa, d. 4 (16) Lipca 1833 roku.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 20,092.

№ 9.

Разрѣшеніе на продажу конфискованныхъ движимыхъ имуществъ, на которыя вѣрители предъявляютъ долговыя претензіи, и отдачу вырученныхъ денегъ на храненіе въ Банкъ.

(8 (20) Августа 1833 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Правительственная Коммисія Финансовъ отъ 13 (25) Марта сего года, N. 99,288, представляла Совѣту объ опредѣленіи положительныхъ правилъ на счетъ занятія въ Казну частныхъ имѣній, съ соблюденіемъ правъ вѣрителей, предъявляющихъ къ симъ имѣніямъ долговыя свои претензіи.

Обращаясь къ таковому представленію, Коммисія Финансовъ отъ 8 (20) Августа, N. $^{56400}/_{14607}$ проситъ Совѣтъ: впредь до изданія по сему предмету постановленія, дозволить ей продать съ публичнаго торга движимое имущество и скотъ Осипа Броневскаго, и вырученныя деньги отдать для храненія въ Банкъ, а также разрѣшить ей поступать и впредь такимъ же образомъ во всѣхъ подобныхъ случаяхъ.

Совѣтъ мнѣніе Коммисіи утвердилъ.

Варшава, 8 (20 Августа 1833 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 22,132.

№ 9.

Upoważnienie do sprzedawania skonfiskowanych ruchomości i oddawania zebranéj summy do Banku, w razie jeżeli wierzyciele roszczą pretensye.

(d. 8 (20) Sierpnia 1833 roku.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Powołując się na rapport swój z dnia 25 Marca r. b. N. 99,288 obejmujący wnioski do postanowienia, mającego przepisać stałe zasady postępowania przy zajmowaniu na Skarb majątków prywatnych, ze względu na wierzycieli do takowych majątków pretensye roszczących; Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upraszała Radę pod dniem 20 b. m. N. $^{56400}/_{14607}$ ażeby w oczekiwaniu na decyzyę w tym przedmiocie zapaść majacą, upoważniła ją do sprzedania przez publiczną licytacyę ruchomości, i inwentarzy, majątek Józefa Broniewskiego składających i do złożenia w Banku zebranéj summy, niemniéj do postępowania sobie podług tego samego sposobu we wszystkich przypadkach temuż podobnych, w przyszłości zdarzyć się mogących.

Rada zatwierdziła wniosek Kommissyi.

Warszawa, d. 8 (20) Sierpnia 1833 roku.

Za zgodność:
Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*
N. 22,132.

№ 10.

Объясненіе о томъ, что постановленія объ открытіи и секвестрѣ имѣній, принадлежащихъ лицамъ, находящимся за границею, равно какъ и уничтоженіи учиненныхъ ими сдѣлокъ о продажѣ ихъ имѣній, не должны быть относимы къ женскому полу.

(22 Сентября (4 Октября) 1833 года).

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

По случаю продажи въ нынѣшнемъ году, принадлежащаго Княгинѣ Чарторыской, женѣ исключеннаго изъ амнистіи Князя Адама Чарторыскаго, имѣнія Радзынь на уплату долга Графу Константину Замойскому, защитникъ Генеральной Прокураторіи вошелъ въ Подляскій Гражданскій Трибуналъ съ отзывомъ о дозволеніи ему внести отъ имени Казны по закладной книгѣ того же имѣнія протестъ о недѣйствительности этой продажи. Вслѣдствіе чего, Коммисія Финансовъ отъ 19 Сентября (1 Октября), N. 71,070, испрашиваетъ разрѣшенія: должны ли быть относимы къ женскому полу изданныя постановленія касательно открытія и секвестра имѣній, принадлежащихъ лицамъ, находящимся за границею, равно какъ и уничтоженія учиненныхъ ими сдѣлокъ о продажѣ ихъ имѣній?

Совѣтъ, находя, что, по смыслу Высочайшаго манифеста объ амнистіи и состоявшихся на основаніи онаго постановленій Правительства, женскій полъ не можетъ быть подводимъ подъ дѣйствіе таковыхъ постановленій, рѣшилъ: что всѣ мѣры, предпринятыя къ уничтоженію продажи имѣнія Радзынь должны быть прекращены.

Варшава, 22 Сентября (4 Октября) 1833 года.

Вѣрно: Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 24,090.

№ 10.

Objaśnienie, że rygor poszukiwania i zajęcia w sekwestr dóbr osób za granicą będących i nieważności dokonanych przez też osoby sprzedaży dóbr, do kobiet nie ma być rozciągnięty.

(d. 22 Września (4 Października) 1833 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Z powodu sprzedaży dóbr Radzyń, własnością Księżnéj Czartoryskiéj, Księcia Adama Czartoryskiego z pod amnestyi wyłączonego Małżonki, będących, na rzecz Konstantego Hr. Zamojskiego w roku bieżącym dopełnionej, tudzież wniesionego do Trybunału Cywilnego Województwa Podlaskiego przez obrońcę Prokuratoryi Jeneralnéj w imieniu Skarbu publicznego żądania, celem uzyskania wyroku illacyjnego, dozwalającego zamieszczenia w księdze wieczystéj dóbr pomienionych ostrzeżenia o nieważności takowéj sprzedaży, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upraszała Radę pod dniem 1 b. m. N. 71,070 o roztrzygnienie, czyli rygor Postanowień tyczących się poszukiwania i zajęcia w sekwestr dóbr osób za granicą będących, i nieważności dokonanych przez téż osoby sprzedaży dóbr, do kobiet ma być rozciągnięty.

Rada oświadczyła: że w duchu Manifestu Amnestyjnego oraz postanowień Rządu w następstwie takowego wydanych, kobiety nie mogą być podciągane pod rygor temiż postanowieniami przepisany, i z tego powodu wszelkie kroki w celu unieważnienia sprzedaży dóbr Radzyńskich przedsięwzięte, zaniechane być mają.

Warszawa, d. 22 Września (4 Października) 1833 r.

Za zgodność: Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 24,090.

№ 11.

Постановленіе о срокѣ, съ котораго должно быть вчинаемо розысканіе и взиманіе доходовъ съ имѣній, назначенныхъ къ секвестру или конфискаціи.

(10 (22) Октября 1833 года).

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

При наложеніи секвестра на принадлежащія Людовику Быстржановскому имѣнія: Бабельно и Боржковице, равно какъ и на многія другія, Правительственная Коммисія Финансовъ открыла, что владѣльцы этихъ имѣній часто забирали отъ содержателей своихъ арендныя деньги впередъ за нѣсколько лѣтъ. Хотя Коммисія таковыхъ заборовъ не принимаетъ въ счетъ и требуетъ отъ содержателей уплаты въ настоящее время, или же обращаетъ имѣнія въ Казну, однакожъ представляя о семъ Совѣту, отъ 10 (22) Октября, N. 80628, Коммисія испрашиваетъ разрѣшенія: должны ли быть преслѣдуемы и взыскиваемы въ Казну доходы съ имѣній, подвергаемыхъ секвестру или конфискаціи, съ того времени, когда состоялось указаніе лицъ, подлежащихъ таковому наказанію, или же съ начала экономическаго года, въ которомъ имѣнія поступили въ Казну, т. е. съ 1 Іюля.

Совѣтъ рѣшилъ, что взиманіе означенныхъ денегъ должно быть въ каждомъ году производимо съ 1-го числа Іюля, съ котораго начинается экономическій годъ, и въ слѣдствіе того утвердилъ дѣйствіе Коммисіи Финансовъ, какъ сообразное съ настоящимъ положеніемъ.

Варшава, 10 (22) Октября 1833 года.

Вѣрно: Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 24,799.

Примѣчаніе. Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, въ отзывѣ отъ 15 (27) Августа 1839 года, за

№ 11.

Decyzya co do terminu od którego ma się zaczynać dochodzenie i ściąganie dochodów, z dóbr do sekwestru lub konfiskaty wskazanych.

(d. 10 (22) Października 1833 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Przy zajmowaniu w sekwestr dóbr Babelno i Borzkowice do Ludwika Bystrzanowskiego należących, i wielu innych, przekonała się Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, że częste są przypadki, w których właściciele dóbr od dzierżawców tychże przypadające summy dzierżawne na kilka lat z góry wybrali. Lubo zaś Kommissya wypłat podobnych na przyszłość nie akceptuje, i powtórnych od dzierżawców wymaga, lub dobra na rzecz Skarbu zajmuje, uznała przecież z tego powodu potrzebę zapytania się Rady pod dniem 22 b. m. N. 80,628 czyli dochody z dóbr i majątków do sekwestru lub konfiskaty wskazanych, od daty wydanego rozporządzenia, wymieniającego osobę karze téj uległą, lub téż od początku roku ekonomicznego, w którym zajęcie majątku dopełnioném zostało, na rzecz Skarbu dochodzone i ściągane być mają?

Rada uznała: że dochodzenie i ściąganie dochodów, o których mowa, następować winno od dnia 1 Lipca każdego roku, od którego zaczyna się rok ekonomiczny i w skutek tego zgodnie z powyższą decyzyą dotychczasowe postępowanie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu zatwierdziła.

Warszawa, d. 10 (22) Października 1833 roku.

Za zgodność: Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 24,799.

Uwaga. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu w Reskrypcie z dnia 15 (27) Sierpnia 1839 roku N. 523/128

N. $^{523}/_{128}$ объяснила, что упомянутое рѣшеніе не относит-ся къ тѣмъ постороннимъ лицамъ, которыя, состоя должниками лицъ, приговоренныхъ къ конфискаціи, впослѣдствіи же должниками Казны, задержали неправильно доходы изъ конфискованныхъ имѣній и пользовались оными.

№ 12.

Объясненіе о томъ, что имѣнія лицъ, принимавшихъ участіе въ мятежѣ 1831 года, но до обнародованія манифеста объ амнистіи умершихъ или убитыхъ, секвестру не подлежатъ.

(10 (22) Ноября 1833 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Филипина Быстржановская просила о снятіи секвестра съ имѣнія Слядковъ, принадлежащаго мужу ея Феликсу Быстржановскому, по уваженію того обстоятельства, что онъ отъ полученныхъ ранъ умеръ въ Кенигсбергѣ 24 Августа 1831 г. и слѣдовательно не могъ воспользоваться дѣйствіемъ Всемилостивѣйшей амнистіи, дарованной Высочайшимъ манифестомъ отъ 20 Октября (1 Ноября) того же года. По поводу сей просьбы, Совѣтъ Управленія, въ засѣданіи 3 (15) Октября текущаго года, рѣшилъ: что означенное имѣніе Слядковъ секвестру не подлежитъ. Но, какъ въ то время Совѣтомъ не было опредѣлено: какъ должна поступать Коммисія Финансовъ въ подобныхъ случаяхъ, а между тѣмъ наслѣдники лицъ, принимавшихъ въ революціи дѣятельное участіе, но потомъ умершихъ или убитыхъ въ сраженіи до обнародованія амнистіи, подали въ оную Коммисію просьбы о выдачѣ имъ свидѣтельствъ, что на имѣніе предшественниковъ ихъ казенный

objaśniła: że powyższa decyzya nie stosuje się do osób obcych, które będąc dłużnikami osób na karę konfiskaty skazanych, a następnie Skarbu Królestwa, nie prawnie dochody z majątków konfiskacie ulegających zatrzymały, i z nich odnosiły korzyści.

№. 12.

Objaśnienie, że dobra osób mających udział w rewolucyi 1831 roku, lecz przed dekretem amnestyjnym zmarłych bądź poległych, nie ulegają sekwestrowi.

(d. 10 (22) Listopada 1833 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Z powodu prośby pani Filipiny Bystrzanowskiéj, żądającéj uwolnienia z pod sekwestru Rządowego dóbr Sladków dziedzicznych męża jéj Feliksa Bystrzanowskiego, który z ran odniesionych umarł w Królewcu dnia 24 Sierpnia 1831 roku, a zatem nie mógł korzystać z dobrodziejstwa amnestyi Dekretem Najjaśniejszego Pana z dnia 20 Października (1 Listopada) t. r. ogłoszonéj, Rada Administracyjna na posiedzeniu z d. 3 (15) Paździer. r. b. uznała, że dobra powyższe Śladków sekwestrowi nie ulegają. Gdy Rada wszakże nie raczyła naówczas wyrzec stanowczo, jak Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu w podobnych zdarzeniach postępować sobie jest obowiązaną, i gdy nadto zaszły do niéj żądania od sukcessorów osób czynny udział w rewolucyi mających, a zmarłych lub poległych w bitwie przed ogłoszeniem amnestyi, o udzielenie im świadectw, jako dobra ich spadkodawców sekwestrowi

секвестръ не наложенъ, съ тою цѣлію, чтобы они могли просить объ освобожденіи отъ секвестра и тѣхъ имѣній, кои въ Россіи подверглись сей участи; то Коммисія отъ 10 (22) Ноября, N. 82,473, испрашивала положительнаго разрѣшенія:

1. Подлежать ли секвестру имѣнія такихъ лицъ, кои въ мятежѣ участвовали, но до воспослѣдованія Манифеста объ амнистіи или умерли, или убиты?

2. Въ правѣ ли Коммисія выдавать свидѣтельства наслѣдникамъ помянутыхъ лицъ, что имѣнія сихъ послѣднихъ не подвергнуты секвестру?

Совѣтъ, при разсмотрѣніи представленія сего, принималъ въ уваженіе:

1. Что Государь Императоръ, Всемилостивѣйше даруя подданнымъ своимъ Царства Польскаго прощеніе, изволилъ изъять изъ онаго только бѣжавшихъ за границу или преданныхъ особому Уголовному Суду; что въ послѣдствіи Его Императорское Величество, по неисчерпаемой благости Своей, желая дать возможность первымъ изъ нихъ воспользоваться дѣйствіемъ амнистіи, Высочайше соизволилъ назначить извѣстное время, дозволяя имъ въ теченіе онаго прибѣгнуть съ просьбою о прощеніи; что секвестръ имѣнія есть наказаніе лицъ, уклонившихся отъ предоставленной имъ такимъ образомъ милости; что онаго бы не было, если бы всѣ бѣжавшіе за границу Поляки, возвратились въ край, и что, наконецъ, тѣ изъ нихъ, коихъ смерть постигла до обнародованія манифеста объ амнистіи, не могутъ признаваться наравнѣ съ непожелавшими воспользоваться оною, но должны почитаться наравнѣ съ тѣми, которые въ край возвратились; по таковымъ причинамъ Совѣтъ заключилъ, что имѣнія сихъ лицъ секвестру не подлежатъ.

2. Что въ выдачѣ просимыхъ свидѣтельствъ о томъ, что секвестръ не наложенъ на имѣніе извѣстныхъ лицъ, имѣвшихъ участіе въ мятежѣ, но до воспослѣдованія Всемилостивѣй-

Rządowemu nie uległy, a to celem uzyskania zwrotu tych, które w Rossyi temu losowi uległy; przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upraszała Radę pod dniem 10 (22) b. m. i roku N. 82,473, o stanowcze wyrzeczenie:

1. Czyli dobra osób mających udział w rewolucyi, lecz przed Dekretem amnestyjnym, bądź zmarłych, bądź poległych, ulegają sekwestrowi?

2. Czyli mocną jest udzielać sukcessorom osób pomienionych świadectwa, że dobra tychże osób sekwestrowi nie uległy.

Rada w załatwieniu przedstawienia Kommissyi Rządowéj wyrzekła:

1. Że gdy Najjaśniejszy Pan udzielając Najłaskawiéj poddanym swoim Królestwa Polskiego amnestyę, wyłączył z niéj te tylko osoby, które bądź za granicę zbiegły, bądź pod oddzielny kryminalny Sąd oddane zostały: że ułatwiając pierwszym możność uzyskania przebaczénia, zakreślił dla nich następnie w niewyczerpanéj dobroci swéj, pewien przeciąg czasu, przez który, o takowe upraszać im jest wolno, że sekwestracya jest karą spotykającą osoby uchylające się, z pod udzielonéj im jak wyżéj łaski, że sekwestracyi téj nie byłoby, gdyby wszyscy Polacy za granicę zbiegli, do kraju byli wrócili, że nakoniec, gdy osoby, które przed ogłoszeniem Manifestu amnestyjnego żyć przestały, nie mogą być w równi stawiane z temi, które z niego korzystać nie chciały, a tém samem, jako te które do kraju wróciły, uważane być winny,— oświadczyła, że dla tych powodów, dobra tychże osób sekwestrowi nie ulegają.

2. Że żądane przez interessantów świadectwa, jako dobra pewnych osób w rewolucyi udział mających, lecz przed Dekretem amnestyjnym zmarłych, w Królestwie zasekwestrowa-

шаго манифеста о прощеніи умершихъ въ предѣлахъ Царства, не должно быть отказываемо; и хотя само собою разумѣется, что распоряженія на счетъ имѣній участниковъ революціи, по Царству состоявшіяся, ни въ чемъ не должны быть противополагаемы тѣмъ распоряженіемъ, кои предприняты относительно имѣній сихъ же лицъ, въ Имперіи находящихся, на основаніи особо изданныхъ тамъ по сему предмету узаконеній; однако же Совѣтъ счелъ нужнымъ обратить вниманіе Коммисіи Финансовъ на необходимость соблюденія, при выдачѣ помянутыхъ свидѣтельствъ, той осторожности, чтобы въ оныхъ ничего болѣе не объяснялось, какъ только: что имѣніе, о коемъ рѣчь идетъ, по день выдачи свидѣтельства, ни секвестру, ни конфискаціи подвергнуто не было.

Варшава, 10 (22) Ноября 1833 года.

Вѣрно: Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 26,280.

№ 13.

Постановленіе о наложеніи секвестра на имѣнія тѣхъ лицъ, которыя въ 1833 году вторгнулись вооруженными въ Царство, и на имѣнія ихъ сообщниковъ.

(24 Ноября (6 Декабря) 1833 года.)

по указу Его Величества

НИКОЛАЯ I,

Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго, и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства:

Въ видахъ обезпеченія правъ Казны въ отношеніи секвестра, наложеннаго, по приказанію Князя Намѣстника, на имѣ-

nemi nię zostały, odmawiane im być nie mają. Lubo zaś postępowanie z majątkami osób mających udział w rewolucyi w Królestwie, w niczem nie może przesądzać postępowaniu z majątkami tychże w Cesarstwie, na oddzielnych przepisach opartemu, przecież uznała Rada stosownem, zwrócić uwagę Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, że przy wydawaniu świadectw pomienionych, tę ostrożność zachować powinna, żeby w nich nic więcéj nie wyrażała, jak to, że dobra o które idzie, do dnia wydania świadectwa, ani sekwestrowi, ani konfiskacie nie uległy.

Warszawa, d. 10 (22) Listopada 1833 roku.

Za zgodność: Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 26,280.

№ 13.

Decyzya co do rozciągania sekwestru na majątkach osób, które w r. 1833 zbrojnie do Królestwa wtargnęły i wspólników tychże osób.

(d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1833 r.)

W Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Chcąc zabezpieczyć prawa Skarbu publicznego co do sekwestru z rozkazu J. O. Księcia Namiestnika Królewskiego

нія, принадлежащія лицамъ, которыя, въ началѣ сего года, вторгнувшись вооруженными въ Царство Польское, старались произвести въ ономъ новое возмущеніе, а равно на имѣнія ихъ сообщниковъ, Совѣтъ Управленія Царства постановляетъ:

Статья 1.

Въ ипотечныя книги недвижимостей и капиталовъ, принадлежащихъ лицамъ, которыя, въ началѣ текущаго года, вторгнувшись вооруженными въ Царство Польское, старались произвести въ ономъ новое возмущеніе, а равно недвижимостей и капиталовъ ихъ сообщниковъ, слѣдуетъ записать предъявленіе о могущей послѣдовать, на основаніи настоящаго постановленія, конфискаціи этихъ недвижимостей и капиталовъ.

Статья 2.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи: Юстиціи и Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, 24 Ноября (6 Декабря) 1833 года.

Намѣстникъ Его Императорско-Царскаго Величества
въ Царствѣ Польскомъ,
Генералъ Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій, Графъ Паскевичъ Эриванскій.*

majątków należących do osób, które od początku roku bieżącego wtargnąwszy do kraju, zbrojną ręką usiłowały nowe w Królestwie Polskiém zrobić zaburzenie, jako téż ich wspólników, Rada Administracyjna Królestwa stanowi:

Artykuł 1.

Do hypoteki nieruchomości i kapitałów należących do osób, które od początku roku bieżącego wtargnąwszy do kraju, zbrojną ręką usiłowały nowe w Królestwie Polskiém zrobić zaburzenie, oraz ich wspólników, winno być, o nastąpić mogącéj ich konfiskacie, na mocy niniejszego postanowienia zapisane ostrzeżenie.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości tudzież Przychodów i Skarbu poleca się.

Działo się w Warszawie, d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1833 r.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej Mości
w Królestwie Polskiém,
Generał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książe Warszawski, Hrabia Paszkiewicz Erywański.*

№ 14.

Правила, изданныя по вышеприведенному предмету Намѣстникомъ въ Царствѣ.

(24 Ноября (6 Декабря) 1833 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

На основаніи предписанія Намѣстника Царства о наложеніи секвестра на имѣнія тѣхъ лицъ, кои въ началѣ сего года вторгнулись съ оружіемъ въ рукахъ въ предѣлы Царства, съ намѣреніемъ произвести въ немъ новое возмущеніе, равно какъ и на имѣнія сообщниковъ ихъ, Коммисія Финансовъ приступила къ открытію имѣній помянутыхъ лицъ, а для вящшаго въ томъ успѣха, предположила вносить въ ипотечныя книги соотвѣтственные протесты. Но, какъ Гражданскій Трибуналъ Калишскаго Воеводства отказалъ въ пріемѣ оныхъ протестовъ, отзываясь, что на сіе не имѣется постановленія, то Коммисія представляетъ Совѣту проектъ таковаго.

Совѣтъ положилъ: означенный проектъ постановленія о семъ утвердить. При чемъ Намѣстникъ Царства, находя нужнымъ указать Коммисіи Финансовъ порядокъ для дѣйствій по предмету конфискацій имѣній сихъ лицъ, надъ коими судъ уже совершился, изъявилъ слѣдующее:

1. Если въ приговорѣ Военнаго Суда, надъ вооруженными бродягами и сообщниками ихъ состоявшемся, будетъ опредѣлительно присуждено конфисковать ихъ; то Коммисія Финансовъ обязана приступить къ исполненію сего, не ожидая дальнѣйшихъ распоряженій.

2. Но если, напротивъ того, въ приговорѣ будетъ сказано, что имѣніе отъ конфискаціи свободно, или же на счетъ конфи-

№ 14.

Przepisy wydane w powyższym przedmiocie przez Namiéstnika Królestwa.

(d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1833 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, postępując w wykonaniu woli Księca Jegomości Namiestnika, nakazującéj zakwestrowanie dóbr osób, które z początkiem roku bieżącego wtargnęły zbrojno do Królestwa, w celu wzniecenia w nim nowych zaburzeń, tudzież ich wspólników, zajęła się wyszukiwaniem dóbr pomienionych, a dla większéj skuteczności tego środka, zamierzyła wnosić stosowne ostrzeżenie do ksiąg hypotecznych właściwych. Gdy atoli Trybunał Cywilny Województwa Kaliskiego odmówił przyjęcia tychże ostrzeżeń, z powodu, że do tego przez żadne postanowienie upoważnionym nie został, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu przedstawiła Radzie w tym celu stosowny projekt do postanowienia. Rada projekt pomieniony zatwierdziła.

Przy czém Książe J-mść Namiestnik uznawszy potrzebę wskazania Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu zasad, jakich we względzie konfiskaty dóbr osób, o których mowa, już osądzonych, trzymać się jest obowiązaną, wyrzekł co następuje:

1. Skoro w wyroku Sądu Wojennego w przedmiocie zbrojnych włóczęgów, lub ich wspólników zapadłym, kara konfiskaty ich majątków wyraźnie wyrzeczoną zostanie, Kommissya Rządowa obowiązaną jest przystąpić bez oczekiwania dalszych rozkazów do jéj rozciągnięcia.

2. Jeżeli przeciwnie wyrok pomieniony, bądź wyraźnie o uwolnieniu od kary konfiskaty wspomina, bądź w téj mierze

скаціи не будетъ сдѣлано никакого заключенія, въ такомъ случаѣ Коммисія должна тотчасъ оставить предпринятыя мѣры къ отысканію принадлежащаго симъ лицамъ имѣнія и секвестръ снять, буде оный гдѣ наложенъ.

Варшава, 24 Ноября (6 Декабря) 1833 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 26,926.

№ 15.

Постановленіе о распространеніи конфискаціи на внесенные въ Польскій Банкъ капиталы, могущіе подлежать конфискаціи, а равно о воспрещеніи Банку быть посредникомъ при переводахъ какихъ либо суммъ для лицъ, не могущихъ уже воспользоваться всепрощеніемъ.

(5 (17) Декабря 1833 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Главный Директоръ Финансовъ отъ 18 (30) Іюля сего года, N. 752, входилъ въ Совѣтъ Управленія съ вопросомъ: какимъ образомъ Польскій Банкъ поступать долженъ впредь съ тѣми суммами, которыя чрезъ посредство онаго пересылаются за границу находящимся тамъ изъятымъ изъ всепрощенія лицамъ?

По сему вопросу того же числа состоялось слѣдующее разрѣшеніе: что такъ какъ Совѣтъ не находитъ совмѣстнымъ поставлять преграду операціямъ Банка, согласующимся съ учрежденіемъ его, то предоставляется Главному Директору обсудить средства, которыя бы наиболѣе могли соотвѣтствовать видамъ Правительства.

nic nie stanowi, taż Kommissya winna niezwłocznie poszukiwanie dóbr osób, których rzeczony wyrok dotycze, zaniechać, i nałożoną na nie sekwestracyę, jeżeliby to już miało miejsce, odwołać.

Warszawa, d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1833 r.
Za zgodność:
Sekretarz Stanu (podpisano) *I. Tymowski.*
N. 26,926.

№ 15.

Decyzya co do rozciągania konfiskaty na summach w Banku Polskim deponowanych, a mogących konfiskacie ulegać, i co do wzbronienia Bankowi pośredniczyć w przesełaniu jakich bądź kwot za granicę na rzecz osób niemogących już korzystać z amnestyi.

(d. 5 (17) Grudnia 1833 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Rada Administracyjna decydując przedstawienie Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu z dnia 30 Lipca r. b. N. 752, w przedmiocie zapytania, jak sobie Bank nadal postępować winien z kwotami pieniężnemi, za jego pośrednictwem osobom z pod amnestyi wyłączonym, za granicą znajdującym się, przesyłanych, oświadczyła przez decyzyę swą z dnia 18 (30) t. m. iż nie sądząc właściwym tamowanie działań Banku z jego instytucyą zgodnych, uznaniu Dyrektora Głównego pozostawia, obmyślenie środków, jakie za najstosowniejsze do widoków Rządu uzna.

Впослѣдствіи сей же самый предметъ обратилъ на себя Высочайшее вниманіе Государя Императора, и Его Величество (какъ видно изъ отзыва Товарища Министра Статсъ-Секретаря отъ 9 (21) Августа сего года) Высочайше повелѣть соизволилъ: „Должно разсмотрѣть вопросъ, какъ поступить съ капита-„лами, въ Банкѣ хранящимися и принадлежащими лицамъ, ко-„ихъ имѣнія взяты въ Казну; рѣшеніемъ сего вопроса опредѣ-„лится и здѣсь изложенный.“

Во исполненіе сего, Главный Директоръ Финансовъ потребовалъ отъ Банка вѣдомость о поступившихъ въ оный на складъ суммахъ, принадлежащихъ изъятымъ изъ всепрощенія лицамъ, изъ которой оказалось:

1. что въ Банкѣ не имѣется такихъ капиталовъ, которые бы отданы были для приращенія процентами на счетъ лицъ, бѣжавшихъ за границу;

2. что капиталы, въ вѣдомости при рапортѣ приложенной означенные, большею частію поступили въ Банкъ изъ судебныхъ мѣстъ или отъ судебныхъ чиновниковъ и составляютъ наслѣдственную принадлежность — либо такихъ лицъ, кои еще не извѣстны, или же отъ коихъ требуется ближайшихъ на оную доказательствъ;

3. что между сими капиталами одни суть такіе, на кои наложенъ арестъ, со стороны лицъ, простирающихъ на оные права свои, а другіе свободные отъ всякаго ареста, и хранятся лишь въ ожиданіи явки получителей съ надлежащимъ уполномочіемъ.

4. что хотя въ Банкѣ и находятся капиталы, принадлежащіе лицамъ, имѣющимъ такое же самое названіе, какъ нѣкоторые изъ числа исключенныхъ изъ амнистіи, или тѣхъ, кои не воспользовались оною въ свое время, однако же нѣтъ достаточной увѣренности, чтобы таковые капиталы вполнѣ или въ части принадлежали симъ послѣднимъ лицамъ; о чемъ можно удостовѣриться уже посредствомъ справокъ.

Tenże sam przedmiot zwrócił na siebie nadto uwagę Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, i Najjaśniejszy Pan wyrzec raczył: (jak świadczy odezwa Pomocnika Ministra Sekretarza Stanu z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. „że należy przedewszystkiém rozpoznać zapytanie, w jaki sposób postąpionym być „winno we względzie kapitałów w Banku złożonych, i do „osób z pod amnestyi wyłączonych należących, których ma„jątek ma być na rzecz Skarbu zajęty, i że przez rozpoznanie „tego zapytania rozwiązaném będzie i drugie, co do przesyłania „funduszów za granicę."

W wykonaniu powyższych decyzyj Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu wezwał Bank o złożenie wykazu summ oddanych mu w depozyt i należących do osób z pod amnestyi wyłączonych. Z wykazu tego przekonał się Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu:

1. że w Banku nie znajdują się żadne kapitały na procent złożone, a należące do osób za granicę zbiegłych,

2. że kapitały specyfikacyą dołączoną do obecnego jego rapportu objęte, są powiększéj części odesłane do Banku przez Sądy lub innych Urzędników Sądowych i składają się z spadków, których dziedzice jeszcze znanemi nie są i względem których sukcessorowie prawa swoje bliżéj udowodnić są obowiązani,

3. że pomiędzy temi kapitałami znajdują się jedne takie, na których zostały pozakładane areszta, przez osoby prawo do nich roszczące, a drugie żadnym aresztem nie obciążone, oczekujące jedynie na zgłoszenie się osób, do ich podjęcia upoważnionych,

4. że lubo znajdują się w Banku kapitały, mające należéć do osób noszących takie same imie, jak inne z pod amnestyi wyłączone, lub które z niéj w czasie nie korzystały, przecież nie masz dostatecznéj pewności, czyli kapitały rzeczone do tych ostatnich w całości lub części nie należą, o czém za pomocą środków stosownych dopiero przekonać się wypada.

Въ такомъ положеніи дѣла сего, Главный Директоръ Финансовъ, обращаясь преимущественно къ первому вопросу, въ Высочайшемъ повелѣніи изображенному о томъ: какъ поступить съ капиталами, въ Банкѣ хранящимися и принадлежащими лицамъ, коихъ имѣнія должны быть взяты въ Казну,— находилъ, что, примѣняясь къ 33-ой статьѣ Высочайшаго постановленія 17 (29) Января 1828 года объ учрежденіи Польскаго Банка, надлежитъ со стороны Казны наложить запрещеніе на всѣ суммы, въ Банкѣ имѣющіяся, не исключая и тѣхъ, кои подвергнуты судебному аресту, для обезпеченія казенной собственности до полученія свѣдѣнія о принадлежности суммъ сихъ изъятымъ изъ всепрощенія лицамъ, и что относительно капиталовъ, отъ ареста свободныхъ, Банкъ долженъ непосредственно, по одному требованію Финансоваго Управленія, пріостановить выдачу оныхъ, до окончательнаго объ нихъ рѣшенія.

Предположенія сіи приведены уже въ дѣйствіе, ибо и Генеральная Прокураторія дала уже предписаніе о наложеніи именемъ Казны ареста на означенныя суммы, и въ Банкъ послано требованіе о пріостановленіи выдачи прочихъ суммъ, впредь до особаго повелѣнія, съ тѣмъ, чтобы всѣ подаваемыя частными лицами о выдачѣ сихъ суммъ просьбы препровождаемы были къ нему Главному Директору, а наконецъ и другимъ управленіямъ предписано доставить требуемыя свѣдѣнія: точно ли принадлежатъ хранящіеся въ Банкѣ капиталы вполнѣ или въ части такимъ лицамъ, имѣнія коихъ должны быть обращены въ Казну. О чемъ донося Совѣту отъ 1 (13) Декабря, N. 1,480, Главный Директоръ Финансовъ проситъ утвердить сіи предпринятыя имъ въ дѣлѣ казеннаго интереса распоряженія, а при томъ разрѣшить второй вопросъ: могутъ ли быть польскимъ выходцамъ, находящимся за границею, пересылаемы суммы чрезъ Банкъ?

Совѣтъ, по выслушаніи представленія сего, положилъ:

1. Предпринятыя Главнымъ Директоромъ Финансовъ средства касательно отданныхъ въ Банкъ капиталовъ, принадлежа-

W tym stanie rzeczy Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu wziął przedewszystkiém na uwagę pierwsze zapytanie przez Najjaśniejszego Pana rzeczone, we względzie sposobu postępowania z kapitałami w Banku złożonemi i należącemi do osób, których majątek zajęciu na rzecz Skarbu ulega, i uznał, że w zastosowaniu się do art. 33. postanowienia Królewskiego z d. 17 (29) Stycznia 1828, stanowiącego Bank Polski, należy położyć ze strony Skarbu areszt na wszystkich summach w Banku złożonych, już aresztem sądowym obciążonych, dla zapewnienia własności tychże summ Skarbowi, po przekonaniu się w czasie, że takowe są własnością osób z pod amnestyi wyłączonych i że co do kapitałów aresztem nie obłożonych, Bank obowiązany jest na proste wezwanie Władzy Skarbowéj zatrzymać ich wypłatę do ostatecznéj względem nich decyzyi.

Co wszystko gdy się stało,—albowiem Prokuratorya Jeneralna odebrała polecenie o położenie aresztu w imieniu Skarbu na summach już zapowiedzianych, i Bank wezwany został do wstrzymania wypłaty innych, do nowego rozkazu, oraz do odsyłania Dyrektorowi Głównemu Przychodów i Skarbu wszelkich podań przez Interessantów żądających ich wypłaty podawanych, a nakoniec i Władze właściwe otrzymały polecenie dostarczenia potrzebnych wiadomości, w celu przekonania się czyli summy w Banku złożone nie należą w istocie w części lub w całości do osób, których majątek na rzecz Skarbu zajęty być winien, — Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu upraszał Radę w rapporcie z dnia 13 b. m. N. 1,480, o zatwierdzenie środków powyższych, przez niego w interessie Skarbu przedsięwziętych, tudzież o zrezolwowanie drugiego zapytania, czyli wychodźcom polskim za granicą przebywającym, za pośrednictwem Banku summy pieniężne przesyłanemi być mogą?

Rozważywszy rapport Dyrektora Głównego, Rada wyrzekła:

1. że przedsięwzięte przez niego środki i względem kapitałów i summ w Banku złożonych, do osób z pod amne-

щихъ или принадлежать могущихъ изъятымъ изъ всепрощенія лицамъ, утвердить.

2. Какъ Польскій Банкъ есть установленіе Правительственное и посему всѣ его дѣйствія должны быть примѣняемы къ видамъ онаго, а притомъ не согласовалось бы то и съ общею цѣлію конфискаціи имѣнія исключенныхъ изъ амнистіи лицъ, еслибы, чрезъ посредство казеннаго установленія, доставлять имъ удобность къ избѣжанію общихъ мѣръ взысканія; то по всѣмъ симъ уваженіямъ никакіе переводы чрезъ Банкъ суммъ, для упомянутыхъ выше лицъ, мѣста имѣть не могутъ.

Варшава, 5 (17) Декабря 1833 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 27,421.

№ 16.

Постановленіе о томъ, что въ секвестрованныхъ имѣніяхъ право церковнаго патроната, по представленію къ духовнымъ бенефиціямъ, служитъ лишь только Правительству.

(23 Февраля (7 Марта 1834 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Епископъ Люблинской епархіи, представляя Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ о надобности назначенія приходскихъ настоятелей въ секвестрованныхъ имѣніяхъ: Казимирѣ, Конско똘ѣ и Закржовкѣ, съ тѣмъ вмѣстѣ представилъ на разрѣшеніе слѣдующіе вопросы:

styi wyłączonych, należących, lub należyć mogących, zatwierdza,

2. że gdy Bank Polski jest Instytucyą Rządową i gdy z tego powodu wszelkie czynności jego do widoków Rządu zastosowane być winny, gdy nadto, nie zgadzałoby się z ogólném dążeniem do skonfiskowania majątków i własności wszelkich osób, z pod amnestyi wyłączonych, ułatwienie tymże, za pośrednictwem Instytucyi Rządowéj, możności uniknienia ogólnego rygoru; przeto dla powyższych pobudek, żadne przesyłki jakichbądź kwot dla osób powyżéj wyszczególnionych za pośrednictwem Banku nadal miejsca mieć nie mogą.

Warszawa, d. 5 (17) Grudnia 1833 r.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 27,421.

№ 16.

Decyzya, iż w dobrach zasekwestrowanych jedynie Skarb, jako właściwy kollator, ma prawo do przedstawiania na beneficya duchowne.

(d. 23 Lutego (7 Marca) 1834 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Biskup dyecezyi Lubelskiéj donosząc o niezbędnéj potrzebie obsadzenia stałemi plebanami wakujących probostw w dobrach zasekwestrowanych: Kazimierzu, Końskowoli i Zakrzówku, przedstawił Kommissyi Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego następujące punkta do decyzyi:

1. Право ктиторства по приходамъ секвестрованныхъ имѣній должно ли принадлежать Правительству, подобно какъ сіе существуетъ и по другимъ казеннымъ имѣніямъ?

2. Какъ имѣніе Консковоля по Высочайшему соизволенію, оставлено въ пожизненномъ владѣніи Княгини Елисаветы Чарторыской, то какое она можетъ имѣть право въ семъ отношеніи?

Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ хотя и заключаетъ, что въ секвестрованныхъ имѣніяхъ право ктиторства исключительно должно принадлежать Правительству, но, дабы на счетъ сего дѣйствовать положительнѣе, то оная представленіемъ своимъ отъ 25 Февраля, N. $^{4880}/_{1023}$, испрашиваетъ разрѣшенія, какъ на изложенные выше вопросы, такъ и вообще на подобные случаи.

Совѣтъ разсуждая, что, съ наложеніемъ секвестра на имѣнія частныхъ лицъ, Казна входитъ во всѣ права прежнихъ владѣльцевъ оныхъ и слѣдовательно ктиторство неоспоримо ей принадлежитъ, находитъ, что при предоставленіи какихъ либо правъ третьимъ лицамъ на секвестрованныя имѣнія, какъ-то, правъ закладныхъ пожизненныхъ, временнаго пользованія доходами и т. д., они не могутъ удерживать за собою титула собственности и слѣдовательно права сіи не могутъ измѣнять преимуществъ, токмо однимъ владѣльцамъ присвоиваемыхъ. Для сего Совѣтъ полагаетъ, что во всѣхъ случаяхъ, когда имѣніе частныхъ лицъ будетъ секвестровано либо конфисковано, не взирая ни на какія права, предоставляемыя третьимъ лицамъ, ктиторство исключительно должно принадлежать Правительству, отъ котораго и будетъ зависѣть назначеніе приходскихъ настоятелей.

Варшава, 23 Февраля (7 Марта) 1834 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 2,386.

1. Czyli prawo kollacyi na wspomnione beneficya należy do Rządu, jako i w innych dobrach Rządowych?

2. Czyli w dobrach Końskowola, o których ma Biskup wiadomość, że z Łaski NAJJAŚNIEJSZEGO PANA przyznane są na dożywocie Księżnéj Elżbiecie Czartoryskiéj, wspomniona posiadaczka może mieć prawo prezentowania?

Lubo Kommissya Rządowa uważała, iż w dobrach pod sekwestrem będących prawo kollacyi Rządowi tylko służyć powinno, pragnąc atoli na pewnéj działać podstawie, upraszała Radę pod d. 25 z. m. N. $^{4880}/_{1023}$, aby tak względem powyższych zapytań, jako też w ogólności co do innych podobnych przypadków decyzyę swoją wydać raczyła.

Rada zważając, że w skutek rozciągniętego na dobra prywatne sekwestru, Skarb wchodzi w wszelkie prawa poprzednich tychże dóbr posiadaczy, zatém i w służące tymże prawo kollacyi, zważając oraz, że przyznane obok sekwestru osobom trzecim szczególne jakowe prawa, jako to zastawu, dożywocia, użytkowania i t. d. jako nie przenoszące na nie tytułu własności i mające zakreślone istnienie, nie mogą niczem wpływać na zmianę prerogatyw do samego właściciela przywiązanych, wyrzekła: że we wszystkich przypadkach rozciągniętego na dobra prywatne sekwestru lub konfiskacyi, bez względu na służące obok tego osobom trzecim jakowe prawa na tychże dobrach, — Rząd jedynie uważany być ma za kollatora, mającego prawo prezentowania na wszelkie wakujące w tychże dobrach beneficya.

Warszawa, d. 23 Lutego (7 Marca) 1834 r.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 2,386.

№ 17.

Отзывъ Военнаго Министра Главнокомандующему Дѣйствующею Арміею, съ объявленіемъ о послѣдовавшемъ Высочайшемъ повелѣніи о томъ, что выходцы, высылаемые въ Царство заграничными властями, или возвращающіеся произвольно, не получивъ предварительно всепрощенія, должны быть отправляемы въ Вятскую губернію, имущества же ихъ подлежатъ конфискаціи.

(22 Мая 1834 года.)

Отношеніе Вашей Свѣтлости отъ 15 Мая, за N. 1,158, коимъ изволили испрашивать Высочайшаго разрѣшенія, какъ поступить съ Подполковникомъ бывшихъ польскихъ войскъ Людвикомъ Каминскимъ, высланнымъ въ Царство Польское Прусскимъ правительствомъ, я имѣлъ счастіе докладывать Государю Императору.

Его Императорское Величество, усматривая изъ отзыва Вашей Свѣтлости, что Каминскій, имѣвъ возможность воспользоваться дарованною офицерамъ бывшихъ Польскихъ войскъ амнистіею, не прежде однако же оставилъ Прусскія владѣнія, какъ будучи уже побужденъ къ тому мѣрами Прусскаго правительства, и годомъ позже назначеннаго на возвращеніе ихъ въ Царство Польское срока, — изволилъ признать совершенно спрадевливымъ заключеніе Вашей Свѣтлости, что онъ, какъ произвольно уклонившійся отъ всепрощенія, не можетъ быть оставленъ на жительствѣ въ Царствѣ, и потому Высочайше повелѣть соизволилъ: согласно съ Вашимъ, Милостивый Государь, мнѣніемъ, конфисковавъ принадлежащее Подполковнику Каминскому имѣніе въ Царствѣ, выслать самого его на жительство въ Вятскую губернію.

№ 17.

Odezwa Ministra Wojny do Głównodowodzącego Armią Czynną, oznajmująca Wolę Monarszą, że wychodźcy odsyłani do Królestwa przez Władze zagraniczne lub przybywający dobrowolnie bez amnestyi, mają być transportowani do gubernii Wiatskiéj, a majątki ich konfiskacie ulegają.

(d. 22 Maja 1834 r.)

Odezwę Waszéj Książęcéj Mości z d. 15 Maja za N. 1,158, w któréj raczyłeś żądać Najwyższéj decyzyi, jak należy postąpić z Podpułkownikiem byłego Wojska Polskiego Ludwikiem Kamińskim, przysłanym do Królestwa Polskiego przez Rząd Pruski, miałem szczęście przedstawić Najjaśniejszemu Panu.

Jego Cesarska Mość przekonywając się z odezwy Waszéj Książęcéj Mości, że Kamiński miał sposobność korzystać z udzielonéj oficerom byłego Wojska Polskiego amnestyi, nie pierwéj atoli opuścił Państwo Pruskie, aż do tego zniewolonym był przez Rząd Pruski, i o rok późniéj nad czas na powrót ich do Królestwa Polskiego wyznaczony, raczył uznać wniosek Waszéj Książęcéj Mości za zupełnie sprawiedliwy, iż on, jako dobrowolnie uchylający się od amnestyi, nie może mieszkać w Królestwie Polskiém, i dla tego Najwyżéj rozkazać raczył, aby, stosownie do opinii Waszéj Książęcéj Mości, skonfiskowawszy własny majątek Podpułkownika Kamińskiego w Królestwie, wysłać go samego na mieszkanie do gubernii Wiatskiéj. Przyczem Jego Cesarska Mość w zupełności raczyła przyjąć wniosek Waszéj Książęcéj Mości, względem po-

Вмѣстѣ съ тѣмъ, Его Величество изволилъ вполнѣ одобрить предположеніе Вашей Свѣтлости о постановленіи общимъ правиломъ, чтобы мѣру, принятую нынѣ въ отношеніи Каминскаго, распространять впредь и на всѣхъ выходцевъ польскихъ, которые высланы будутъ въ Царство изъ Пруссіи или Австріи, а равно и на тѣхъ, кои произвольно возвратятся изъ изгнанія, не получивъ предварительно всепрощенія.

Увѣдомивъ о сей Высочайшей волѣ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго и Министра Внутреннихъ Дѣлъ, я имѣю честь сообщить о всемъ томъ Вашей Свѣтлости.

С-Петербургъ, 22 Мая 1834 года.

N. 4,156.

№ 18.

Разрѣшеніе на покупку Казною частныхъ имѣній, обремененныхъ казенными долгами и назначаемыхъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ въ продажу.

(28 Мая (10 Іюня) 1834 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Для отвращенія потерь на казенныхъ должникахъ и для взысканія недоимочныхъ податей съ такихъ недвижимыхъ имѣній, которыя, по требованію Земскаго Кредитнаго Общества, обращаются въ продажу, Коммисія Финансовъ сдѣлала распоряженіе по всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ, чтобы онѣ всякой разъ, когда получатъ свѣдѣніе отъ Кредитнаго Общества о назначеніи въ продажу частнаго имѣнія, на коемъ числятся казенные долги, доносили о томъ Коммисіи Финансовъ, съ объясненіемъ, сколько долговъ числится на имѣніи, и чего оное примѣрно можетъ стоить.

stanowienia za ogólne prawidło, aby środek przedsięwzięty teraz względem Kamińskiego, rozciągniętym był nadal i do wszystkich wychodźców, ktorzy przysłani będą z Pruss lub Austryi, a oraz i do tych, którzy dobrowolnie powracają z wygnania nie otrzymawszy poprzednio amnestyi.

Uwiadomiwszy o téj Najwyższej Woli Komitet do Spraw Królestwa Polskiego i Ministra Spraw Wewnętrznych, mam zaszczyt to zakommunikować Waszéj Książęcéj Mości.

S.-Petersburg, dnia 22 Maja 1834 roku.

N. 4,156.

№ 18.

Upoważnienie do nabywania na rzecz Skarbu dóbr prywatnych, wystawionych na sprzedaż przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, a obciążonych wierzytelnością Skarbu.

(d. 28 Maja (10 Czerwca) 1834 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zaradzając zdarzającemu się spadaniu Skarbu publicznego z swojemi wierzytelnościami i zaległościami podatkowemi, przy sprzedaży dóbr prywatnych, na satysfikacyę Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, poleciła wszystkim Kommissyom Wojewódzkim, ażeby za każdém otrzymaném zawiadomieniem od Władz Towarzystwa o mającém nastąpić wywłaszczeniu dóbr prywatnych, summami Skarbowemi obciążonych, donosiły o tém Kommissyi Rządowéj z wyszczególnieniem tychże summ i wskazaniem przez przybliżenie rzeczywistéj dóbr wartości.

Слѣдуя таковому распоряженію, Коммисія Финансовъ разрѣшила Краковской Воеводской Коммисіи войти въ торги, производившіеся въ тамошнемъ Воеводствѣ на продажу помѣстья Венцковице, съ выполненіемъ чего, имѣніе сіе и осталось съ торговъ за Казною, за сумму 37,868 злотыхъ 3 гр.

Нынѣ Коммисія Финансовъ, донося о томъ Совѣту отъ 29 Мая (10 Іюня), N. 29,243, и изъясняя, сколь выгодно совершена покупка означеннаго помѣстья, которое оцѣнено было въ 106,626 злотыхъ 20 гр., проситъ:

1. снабдить ея разрѣшеніемъ на уплату 37,868 злотыхъ 3 гр. изъ суммъ, поступающихъ отъ продажи казенныхъ имѣній, на счетъ тѣхъ суммъ, кои имѣютъ быть выручены изъ имѣній, вновь пріобрѣтаемыхъ;

2. дозволить распорядиться купленнымъ помѣстьемъ такимъ образомъ, какъ найдено будетъ для Казны выгоднѣйшимъ, т. е. или отдать имѣніе сіе въ аренду на 24 года изъ уваженія, что оное находится въ состояніи крайняго разстройства, или же продать оное посредствомъ публичныхъ торговъ, буде найдутся желающіе.

Такъ какъ принятое Коммисіею Финансовъ правило, чтобы, въ случаѣ назначенія Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ въ продажу частнаго имѣнія, Казна могла, наравнѣ съ прочими желающими, участвовать въ торгахъ, если въ томъ будетъ предусматривать свои выгоды, признается по всѣмъ уваженіямъ основательнымъ, ибо такимъ образомъ можетъ быть получена двоякая польза въ томъ, что Казна и долговъ своихъ на продаваемомъ имѣніи не лишится и нерѣдко можетъ пріобрѣсть имѣніе покупкою на весьма выгодныхъ условіяхъ, подобно настоящему случаю; то Совѣтъ, имѣя сіе въ виду, а притомъ соображая еще и то обстоятельство, что, при существенныхъ выгодахъ, доставляемыхъ Казнѣ введенною системою по отдачѣ казенныхъ имѣній въ содержаніе на 12 лѣтъ, не настоитъ надобности въ поспѣшной перепродажѣ купленнаго имѣнія, — положилъ:

W zastosowaniu się do powyższego rozporządzenia, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważniła Kommissyę Województwa Krakowskiego, do licytowania dóbr prywatnych Więckowice, w powiecie i województwie Krakowskiém położonych, i uzyskała przysądzenie tychże, za summę złotych polskich 37,868 gr. 3.

W skutek czego wyjaśniwszy Kommissya Rządowa, jak dalece kupno pomienione w stosunku wartości dóbr na złotych polskich 106,626 gr. 20 ustanowionéj, jest korzystne, upraszała Radę pod dniem 10 b. m. N. 29,243:

1. o upoważnienie do wypłacenia summy złp. 37,868 gr. 3, z wpływów ze sprzedaży dóbr Rządowych, na rachunek wpływów osiągnąć się mających z dóbr nowonabytych;

2. o zezwolenie na zarządzenie dobrami tymi, i według tego jak korzystniéj dla Skarbu wypadnie, to jest bądź przez wydzierżawienie tychże na lat 24, jako nader zniszczonych, bądź przez sprzedaż drogą licytacyi publicznéj, jeżeli znajdą się konkurenci.

Rada zważając, że przyjęta przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu zasada współubiegania się z prywatnymi konkurentami o nabycie dóbr, przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie na sprzedaż wystawionych, ilekroć Skarb w sprzedaży téj jest interessowanym, ze wszech miar jest uzasadnioną, zważając oraz, że z trzymania się téjże zasady, ta podwójna wyniknąć może korzyść, iż Skarb nietylko, iż nie utraci opartéj na dobrach wierzytelności, ale nadto często pod nader dogodnemi warunkami, jak to w obecnym przypadku ma miejsce, stać się może właścicielem nieruchomości; zważając nakoniec, że w tym stanie rzeczy, a mianowicie obok istotnych zysków, jakie Skarb odnosi z przyszłego systematu 12-letniego wydzierżawienia dóbr Rządowych, interes rzeczonego Skarbu nie doradza mu postępować zbyt skoro z pozbywaniem się dóbr prywatnych, tą drogą nabytych, postanowiła:

1. Распоряженіе Коммисіи Финансовъ о покупкѣ помѣстья Венцковице утвердить и предоставить ей уплатить 37,868 злотыхъ 3 гр. изъ показанной ею суммы.

2. Представить Государю Императору, не благоугодно ли будетъ Его Величеству дать Высочайшее повелѣніе, чтобы Коммисія Финансовъ и впредь руководствовалась принятымъ ею правиломъ касательно покупки частныхъ имѣній, назначаемыхъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ въ продажу и обремененныхъ казенными долгами, съ тѣмъ однако же, чтобы сіи, единожды пріобрѣтенныя имѣнія паравнѣ съ другими казенными имѣніями въ продажу обращаемы не были, но только были отдаваемы въ аренду, на основаніи общихъ правилъ.

Варшава, 28 Мая (10 Іюня) 1834 года.

Вѣрно съ журналомъ:

(подписано) Статсъ-Секретарь *О. Тымовскій.*

N. 6,151.

№ 19.

Отзывъ Министра Статсъ-Секретаря съ объявленіемъ о Высочайшемъ утвержденіи вышеупомянутаго разрѣшенія.

(29 Іюля (10 Августа) 1834 года.)

Милостивый Государь,

Князь Иванъ Өедоровичъ.

Государь Императоръ, принявъ во вниманіе полученный мною отзывъ Вашей Свѣтлости отъ 10 (22) Іюля с. г., за N. 6,151, по поводу рапорта Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства относительно пріобрѣтенія на счетъ Казны имѣнія Вѣнцковице, находящагося въ Краковскомъ Во-

1. Zatwierdzić postąpienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu względem nabycia dóbr Więckowice, i upoważnić rzeczoną Kommissyę Rządową do pokrycia wydatku summy złp. 37,868 gr. 3. z funduszu przez nią wskazanego.

2. Upraszać Najjaśniejszego Pana o upoważnienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu do trzymania się nadal przyjętego systematu, względem nabywania dóbr prywatnych, wierzytelnościami Skarbowemi obciążonych, a przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie na sprzedaż publiczną wystawionych, z tém zastrzeżeniem, że dobra rzeczone, raz nabyte, przybierać mają bezwarunkowy charakter dóbr Rządowych, a tém samém, nie mogą być odprzedanemi i stosownie do ogólnych zasad wydzierżawionemi być winny.

Warszawa, d. 28 Maja (10 Czerwca) 1834 roku.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 6,151.

№ 19.

Odezwa Ministra Sekretarza Stanu do Namiestnika w Królestwie, oznajmująca Najwyższą Wolę, potwierdzającą powyższą decyzyę.

(d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1834 r.)

Jaśnie Oświecony Książę.

Najjaśniejszy Cesarz i Król JMość wziąwszy na uwagę odezwę, którą Wasza Książęca Mość uczyniła mi zaszczyt przesłać pod dniem 10 (22) Lipca b. r. N. 6,151, z powodu rapportu Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, odnoszącego się do nabycia na rachunek Skarbu dóbr Więckowice,

еводствѣ, Высочайше изволилъ разрѣшить упомянутой Коммиссіи исполнять на будущее время принятую оною систему пріобрѣтенія частныхъ имѣній, обремененныхъ казенными долгами и назначаемыхъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ въ продажу, съ тѣмъ однако условіемъ, чтобы пріобрѣтенныя такимъ образомъ имѣнія принимали значеніе казенныхъ имѣній и, какъ не подлежащія уже, на основаніи постановленій, продажѣ, отдаваемы были въ арендное содержаніе.

О таковомъ Высочайшемъ разрѣшеніи спѣшу довести до свѣдѣнія Вашей Свѣтлости.

Петергофъ, 29 Іюля (10 Августа) 1834 года.

(подписано) *Иг. Туркуллъ.*

N. 1,100.

№ 20.

Высочайшій Указъ о смягченіи мѣры казней и наказаній, опредѣленныхъ Особымъ Уголовнымъ Судомъ.

(4 (16) Сентября 1834 года.)

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ, НИКОЛАЙ I,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Манифестомъ Нашимъ 20 Октября 1831 года даровавъ всеобщее прощеніе подданнымъ Нашимъ Царства Польскаго, Мы изъяли отъ таковаго всепрощенія только истинныхъ виновниковъ бывшаго тамъ мятежа.

położonych w Województwie Krakowskiém, raczył oświadczyć iż upoważnia Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu do wykonywania na przyszłość przyjętego przez nią systemu nabywania dóbr prywatnych, obciążonych wierzytelnościami Skarbu, a wystawionych na sprzedaż przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, pod warunkiem, że dobra tak nabyte, mają przybierać znaczenie dóbr rządowych i niemogąc podług przepisów być odprzedawane, powinny być wypuszczone w dzierżawę.

Pospieszam podać tę Najwyższą decyzyę do wiadomości J. O. Księcia.

Peterhof, d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1834 r.

(podpisano) *Ign. Turkułł.*

N. 1,100.

№ 20.

Ukaz Najwyższy łagodzący kary wymierzone przez Najwyższy Sąd Kryminalny.

(d. 4 (16) Września 1834 r.)

Z BOŻÉJ ŁASKI

MY MIKOŁAJ I,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI;

etc. etc. etc.

Udzielając przez Manifest NASZ z dnia 20 Października (1 Listopada) 1831 roku ogólne przebaczenie poddanym NASZYM Królestwa Polskiego, wyłączyliśmy jedynie z pod takowéj amnestyi istotnych sprawców wynikłego tamże rokoszu.

Особый Уголовный Судъ, постановленіемъ Нашимъ отъ 13-го Февраля 1832 года, для сужденія государственныхъ преступниковъ сихъ по силѣ законовъ, учрежденный въ Варшавѣ, совершилъ ввѣренное ему дѣло.

Разсмотрѣвъ поднесенный Намъ докладъ и приговоръ, упомянутымъ Судомъ о преступникахъ сихъ постановленный, и сохраняя въ памяти Нашей предстательство объ оказаніи имъ возможнаго помилованія, въ свое время предъ Нами учиненное въ Бозѣ почившимъ Государемъ Цесаревичемъ Великимъ Княземъ Константиномъ Павловичемъ, Мы, согласуя долгъ правосудія и силу законовъ съ чувствами милосердія, и пріемля во вниманіе изъявленное преступниками сими раскаяніе, признали за благо смягчить мѣры опредѣленныхъ имъ Судомъ казней и наказаній, и для того повелѣваемъ:

1.

Преступниковъ, по особенной важности ихъ злодѣяній, осужденныхъ по закону къ смертной казни, а именно: Подпоручика Петра Высоцкаго, Подпоручика Франца Мальчевскаго, обывателя Калишскаго Воеводства Винцентія Нѣмоевскаго и рядоваго Ѳому Пржибыльскаго, не подвергая опредѣленной имъ казни, сослать къ каторжную работу въ Сибири: Высоцкаго на двадцать, Мальчевскаго на восемнадцать, Пржибыльскаго на пятнадцать и Нѣмоевскаго на десять лѣтъ.

2.

Приговоренныхъ по Суду къ строгому заключенію: на двѣнадцать лѣтъ Подпоручика Людвига Хржонстовскаго и на десять лѣтъ Подпоручика Станислава Прокоповича, и осужденнаго къ тяжкому на десять лѣтъ заключенію Подпоручика Франца Стыпулковскаго, вмѣсто опредѣленныхъ имъ сроковъ, сослать къ со-

Oddzielny Sąd Kryminalny postanowieniem Naszem z dnia 13 Lutego 1832 roku w Warszawie ustanowiony, dla sądzenia według praw takowych zbrodniarzy stanu, ukończył powierzoną mu czynność.

Roztrząsnąwszy przedstawiony Nam rapport tegoż Sądu, niemniéj wyrok przez Niego względem pomienionych winowajców wydany, i zachowując w pamięci uczynione w swym czasie przez w Bogu spoczywającego Cesarzewicza Wielkiego Księcia Konstantego Pawłowicza wstawienie się za nimi, abyśmy nie odmawiali im, o ile być może, Łaski Naszej, godząc przytém obowiązek sprawiedliwości i powagi praw, z uczuciami miłosierdzia, nakoniec biorąc na uwagę żal przez tychże winowajców okazany, uznaliśmy przyzwoitém złagodzić kary przeciw nim przez Sąd wyrzeczone; w skutek czego rozkazujemy:

1.

Przestępcy, którzy z powodu szczególnéj ważności popełnionych przez nich zbrodni, w moc istniejących praw na karę śmierci osądzeni zostali, a mianowicie: podporucznik Piotr Wysocki, — podporucznik Franciszek Malczewski, — obywatel województwa Kaliskiego Wincenty Niemojewski, — i żołnierz Tomasz Przybylski, — uwolnieni być mają od wyrzeczonéj przeciw nim kary śmierci, i odesłani zostaną do robót w kopalniach na Syberyi: Wysocki na lat dwadzieścia,— Malczewski na lat ośmnaście, — Przybylski na lat piętnaście,— a Niemojewski na lat dziesięć.

2.

Skazani przez Sąd na karę warownego więzienia: podporucznik Ludwik Chrząstowski na lat dwanaście, i podporucznik Stanisław Prokopowicz, na lat dziesięć, jako też osądzony na dziesięcioletnie ciężkie więzienie podporucznik Franciszek Stypułkowski, mają zamiast odbycia kar pomie-

держанію въ крѣпостной работѣ, Хржонстовскаго на десять, а прочихъ двухъ, каждаго на восемъ лѣтъ.

3.

Осужденныхъ къ тяжкому заключенію преступниковъ, а именно: на шесть лѣтъ унтеръ-офицера Іосафата Наполеона Вояковскаго; на четыре года унтеръ-офицеровъ: Николая Кошевскаго, Ивана Вольскаго, Игнатія Билля, Винцентія Лепчовскаго, Адольфа Курцевскаго, Гаспара Бабскаго, Неріуша Рожанскаго и подхорунжаго Ѳому Кицинскаго, вмѣсто опредѣленныхъ имъ сроковъ, отослать въ крѣпостныя арестантскія роты: Вояковскаго на пять лѣтъ, а всѣхъ прочихъ на три года.

4.

Приговоренныхъ по суду къ тяжкому заключенію на три года унтеръ-офицеровъ: Фортуната Веліобицкаго, Александра Богуславскаго, Северина Гродзинскаго и фельдфебеля Іосифа Рожнецкаго, и на два года студента Войцеха Слабовскаго, отослать въ крѣпостныя арестантскія роты: первыхъ четырехъ преступниковъ на два года, а послѣдняго на одинъ годъ.

5.

Сему же наказанію подвергнуть на срокъ, Судомъ опредѣленный, студента Иполита Ржевускаго, приговореннаго къ тяжкому на одинъ годъ заключенію.

6.

Приговоренныхъ Судомъ къ заключенію въ смирительномъ домѣ унтеръ-офицеровъ: на два года Михаила Бембновскаго, и на одинъ годъ Рафаила Волзинскаго, выдержать въ ономъ перваго одинъ годъ, а втораго, согласно приговору Суда.

nionych być odesłani do robót fortecznych: Chrząstowski na lat dziesięć, drudzy zaś dwaj, każdy na lat ośm.

3.

Skazani na ciężkie więzienie winowajcy, jakoto: podofficer Józefat Napoleon Wojakowski na lat sześć, podofficerowie: Mikołaj Koszewski, Jan Wolski, Ignacy Bill, Wincenty Lenczowski, Adolf Kurcewski, Gaspar Babski, Nereusz Rożański i podchorąży Tomasz Kiciński na lat cztery — w miejsce odbycia wyrzeczonych przeciw nim kar, oddani będą do rot aresztanckich fortecznych, Wojakowski na lat pięć, inni zaś na lat trzy.

4.

Skazani wyrokiem Sądu na karę trzechletniego więzienia ciężkiego podofficerowie: Fortunat Wielobycki, Aleksander Bogusławski, Seweryn Grodziński i feldfebel Józef Rożniecki, oraz skazani na dwóchletnie takież więzienie: uczeń Wojciech Słabowski, oddani będą do rot aresztanckich fortecznych: pierwsi czteréj na lat dwa, a ostatni na rok jeden.

5.

Takiéjże saméj karze na przeciąg czasu wyrokiem Sądu oznaczony, ulegnie uczeń Hippolit Rzewuski, skazany na jednoroczne ciężkie więzienie.

6.

Podofficerowie: Michał Bębnowski i Rafał Wodzyński, skazani przez Sąd na zamknięcie w domu kary i poprawy, pierwszy na lat dwa a ostatni na rok jeden, wytrzymani tamże będą — Bębnowski przez rok jeden, a Wodzyński podług wyroku Sądu.

7.

Осужденнаго по приговору Суда къ тяжкому на одинъ годъ заключенію, отставнаго Подполковника Карла Зелинскаго, снисходя къ изъявленному имъ раскаянію и показанію его, что принять званіе Вице-Предсѣдателя противузаконнаго въ Закрочимѣ продолжавшагося правленія вынужденъ онъ былъ угрозами мятежниковъ, а наипаче во вниманіе къ тому, что онъ Зелинскій, вскорѣ по увольненіи отъ службы въ ихъ рядахъ, возобновилъ присягу на вѣрность Намъ и явился къ Суду, Всемилостивѣйше прощая, освобождаемъ его, Зелинскаго, отъ опредѣленнаго закономъ наказанія.

8.

Относительно прочихъ за тѣмъ, въ прилагаемомъ у сего спискѣ поименованныхъ преступниковъ, кои, по укрощеніи бывшаго мятежа, скрылись и, бывъ обвиняемы въ преступленіяхъ, изъятыхъ отъ дарованнаго манифестомъ Нашимъ всепрощенія, двукратно на сроки, съ предостереженіемъ, на основаніи 65-ой статьи постановленія Нашего 13 Февраля 1832 года къ Суду вызываемы были, но не явились вовсе, и за тѣмъ уже по доказательствамъ о тяжкихъ ихъ злодѣяніяхъ и преступленіяхъ, слѣдствіемъ обнаруженныхъ, суждены помянутымъ Судомъ и, по силѣ Уголовнаго Уложенія Царства Польскаго, приговорены онымъ, а именно, означенные въ томъ спискѣ первые двѣсти сорокъ девять къ смертной казни повѣшеніемъ, слѣдующіе за ними девять къ смертной казни отсѣченіемъ головы, а прочіе семь къ строгому и тяжкому заключенію, подлежащими, со всѣми послѣдствіями, кои по закону влечетъ за собою таковое всѣхъ ихъ осужденіе, Мы, съ лишеніемъ преступниковъ сихъ всѣхъ правъ, каждому изъ нихъ принадлежавшихъ, приговоренныя имъ казни и наказанія обращаемъ въ изгнаніе всѣхъ ихъ, въ спискѣ поименованныхъ, навсегда изъ Царства Польскаго и прочихъ подвластныхъ Намъ областей Имперіи Нашей; если же

7.

Z uwagi na żal okazany przez Karola Zielińskiego dymissyonowanego podpułkownika, wyrokiem Sądu na jednoroczne więzienie ciężkie skazanego, tudzież przez wzgląd na zeznanie jego, iż do przyjęcia tytułu Vice-Prezesa nieprawego rządu w Zakroczymiu wznowionego, przymuszony był groźbami powstańców, — szczególniéj zaś na okoliczność, że pomieniony Zieliński wkrótce po opuszczeniu służby w ich szeregach, odnowił przysięgę na wierność Nam i stawił się przed Sądem, udzieloném mu zostaje od Nas najłaskawiéj przebaczenie, tenże uwolniony jest od wyrzeczonéj przeciw niemu przez Sąd kary.

8.

Co się zaś tycze innych winowajców, w liście obok załączonéj, wymienionych, którzy po uśmierzeniu rokoszu skryli się, będąc obwinieni o zbrodnie, z pod amnestyi, Manifestem Naszym udzielonéj, wyłączone, a wezwani po dwakroć, stosownie do art. 65 postanowienia Naszego, z dnia 13 Lutego 1832 r. do stawienia się przed Sądem na wyznaczony termin, tego nie dopełnili, i którzy następnie na mocy wykrytych przez śledztwo dowodów przekonywających o ich ciężkich zbrodniach, i przestępstwach przez Sąd pomieniony sądzeni byli i na zasadzie kodeksu karnego Królestwa Polskiego przezeń skazani, a w szczególności wyliczeni w rzeczonéj liście pierwsi dwieście czterdzieści dziewięć winowajców na karę śmierci przez powieszenie na szubienicy, — następni po nich dziewięciu na karę miecza,—pozostali zaś siedmiu, na warowne i ciężkie więzienie, ze wszystkiemi skutkami, jakie podobne kary według prawa za sobą pociągają, mieć chcemy, aby przy pozbawieniu tych winowajców praw wszelkich, jakie każdemu z nich służyły, zawyrokowane przeciw nim kary śmierci, jakoteż więzienia, zastąpione były dla nich wszystkich w liście wyszczególnionych, wywołaniem na zawsze z Królestwa Pol-

кто либо изъ сихъ преступниковъ явно или тайно возвратится когда либо въ предѣлы Имперіи или Царства Польскаго, то таковаго подвергать дѣйствію постановленнаго о немъ Судомъ приговора, по всей строгости Полеваго Уголовнаго Уложенія Дѣйствующей Арміи.

9.

Дальнѣйшія розысканія къ раскрытію всѣхъ корней бывшаго мятежа и къ открытію всѣхъ прочихъ участниковъ онаго, а равно преслѣдованіе подозрѣваемыхъ въ участіи политическихъ преступниковъ, отнынѣ прекратить и впредь по сему предмету никакаго новаго производства уголовнымъ порядкомъ не начинать; особый же Уголовный Судъ закрыть, а дѣлопроизводства и разные имѣющіеся въономъ акты въ надлежащемъ порядкѣ передать, куда слѣдовать будетъ, о чемъ и предоставляемъ Мы Намѣстнику Нашему въ Царствѣ Польскомъ сдѣлать надлежащее распоряженіе.

10.

Исполненіе настоящаго повелѣнія Нашего, которое, обще съ прилагаемымъ при ономъ спискомъ, имѣетъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ, Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею, Генералъ-Фельдмаршала Князя Варшавскаго, Графа Паскевича Эриванскаго, Совѣтъ Управленія и Особый Уголовный Судъ, по принадлежности.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Сентября 4 (16) дня 1834 года.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

„НИКОЛАЙ.“

Контрасигновалъ Товарищъ Министра Статсъ-Секретаря

Иг. Туркуллъ.

Примѣчаніе. Къ упомянутому указу былъ приложенъ именной списокъ преступникамъ, приговореннымъ Уголовнымъ Судомъ заочно, къ которымъ относится ст. 8 этого указа.

skiego i z innych podwładnych NAM Ziem Cesarstwa NASZEGO. Jeżeliby zaś który z tych winowajców, jawno lub potajemnie w granice Cesarstwa lub Królestwa kiedykolwiek powrócił, takowy uledz ma skutkom wydanego przeciw niemu wyroku Sądu, podług całéj surowości polowego prawa kryminalnego armii czynnéj.

9.

Dalsze śledztwa do wyświecenia wszelkich początków byłego rokoszu, i do wykrycia innych uczestnikow tegoż dążące, jak również poszukiwanie osób podejrzanych o uczestnictwo w zbrodniach politycznych, mają być odtąd zaniechane i żadne nadal nowe w tym względzie czynności w drodze kryminalnéj rozpoczynane nie będą. Oddzielny Sąd Kryminalny zostanie zwinięty. Akta zaś jego w należytym porządku oddane być mają gdzie wypada: względem czego Namiestnikowi NASZEMU w Królestwie Polskiem pozostawia się wydanie stosownych rozporządzeń.

10.

Wykonanie niniejszego Rozkazu NASZEGO, który wraz z załączoną przy nim listą, ma być w Dzienniku Praw umieszczony, Namiestnikowi NASZEMU w Królestwie Polskiém; Naczelnie Dowodzącemu Czynną Armią Generałowi - Feldmarszałkowi Księciu Warszawskiemu, Hrabi Paszkiewiczowi Erywańskiemu, Radzie Administracyjnej i oddzielnemu Sądowi Kryminalnemu, w czem do kogo należy, polecamy.

Dan w Carskiem Siele, d. 4 (16) Września 1834 r.

(podpisano) „НИКОЛАЙ."

Przez CESARZA i KRÓLA

Minister Sekretarz Stanu

w zastępstwie: Pomocnik Ministra (podpisano) *Ig. Turkułł.*

Uwaga. Do powyższego Ukazu była dołączona lista imienna skazanych zaocznie przez Sąd Kryminalny, do których stosuje się art. 8 tego Ukazu.

№ 21.

Постановленіе о сохраненіи до дальнѣйшаго времени секвестра, наложеннаго на имѣнія, и о пріостановленіи конфискаціи.

(28 Сентября (10 Октября) 1834 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Высочайшимъ Его Императорскаго Величества постановленіемъ, въ 4 (16) день Сентября сего года состоявшимся, объявлено уже окончательное повелѣніе по дѣлу о государственныхъ преступникахъ, осужденныхъ особымъ Уголовнымъ Судомъ. Почему Намѣстникъ Царства предложилъ нынѣ Совѣту, что, по смыслу сего постановленія, равно какъ и по многимъ другимъ Высочайшимъ повелѣніямъ, а особливо по повелѣнію, изображенному въ отзывѣ Товарища Министра Статсъ-Секретаря отъ 30 Мая (11 Іюня) текущаго года о секвестрѣ и конфискаціи имѣній лицъ, изъятыхъ изъ всеобщаго прощенія, дарованнаго Всемилостивѣйшимъ манифестомъ 20 Октября (1 Ноября) 1831 года, и бѣжавшихъ за границу, надлежитъ сдѣлать окончательное распоряженіе о томъ, чтобы всѣ имѣнія, какъ секвестрованныя, такъ и впредь открыться могущія у лицъ, поименованныхъ въ приложенномъ при Высочайшемъ постановленіи спискѣ, тотчасъ были конфискованы. Что же относится до преступниковъ, на лицо предъ особымъ Уголовнымъ Судомъ бывшихъ, коимъ означеннымъ Высочайшимъ постановленіемъ смягчена опредѣленная мѣра наказанія, то Его Свѣтлость присовокупилъ, что, такъ какъ еще въ 1831 году Государю Императору благоугодно было Высочайше повелѣть, дабы для обезпеченія важныхъ издержекъ, употребленныхъ на водвореніе законнаго порядка въ Царствѣ Польскомъ, оставлены были въ

№ 21.

Decyzya, iż do dalszego czasu należy utrzymać sekwestr na dobrach, a wstrzymać się z konfiskatą.

(d. 28 Września (10 Października) 1834 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Gdy przez postanowienie Królewskie z dnia 4 (16) Września r. b. wyrzeczoném już ostatecznie zostało w przedmiocie osób pod oddzielny Sąd Kryminalny oddanych; przeto Książe Imci Namiestnik zwrócił uwagę Rady, że w myśl tak pomienionego postanowienia, jako i wielokrotnych rozkazów Jego Cesarsko-Królewskiéj Mości, a w szczególności objętego odezwą pomocnika Ministra Sekretarza Stanu z dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1832 roku, dotyczących sekwestracyi i następnéj konfiskacyi majątków osób, przez Manifest z dnia 20 Października (1 Listopada) 1831 roku, z pod dobrodziejstwa amnestyi wyłączonych, i za granicę zbiegłych, nadeszła pora stanowczego wyrzeczenia: że wszelkie majątki bądź już zasekwestrowane, bądź następnie wykryć się jeszcze mogące, będące własnością osób w załączonéj do powyżéj wyrażonego postanowienia liście imiennéj mają być ostatecznie na rzecz Skarbu skonfiskowanemi. Co do osób przez Sąd oddzielny kryminalny ocznie osądzonych i w témże postanowieniu Królewskiém, łagodzącém kary na nich wymierzone, wyszczególnionych, Książe Imc. Namiestnik uznał: że gdy jeszcze w roku 1831 podobało się Najjaśniejszemu Panu ogólnie postanowić, że dla zapewnienia zwrotu znacznych wydatków poniesionych z powodu przywracania w Królestwie prawego porządku, należy pod zarządem Skarbowym pozostawić zase-

казенномъ вѣдомствѣ осеквестрованныя уже имѣнія всѣхъ помѣщиковъ, кои не имѣютъ права на всепрощеніе, подходя по своимъ преступленіямъ подъ исключенія, въ манифестѣ означенныя, и, какъ при томъ ни въ приговорѣ особаго Уголовнаго Суда, ни въ приведенномъ Высочайшемъ постановленіи не упомянуто о конфискаціи сихъ имѣній, то и надлежитъ пріостановиться съ конфискаціею оныхъ, доколѣ не воспослѣдуетъ Высочайшее разрѣшеніе, должно ли приступить къ таковой конфискаціи, а между тѣмъ, слѣдуя въ точности первоначальному Высочайшему Его Императорскаго Величества повелѣнію, оставить имѣнія помянутыхъ лицъ въ казенномъ вѣдомствѣ.

Совѣтъ положилъ: о немедленномъ исполненіи настоящаго предложенія Его Свѣтлости предписать Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Варшава, 28 Сентября (10 Октября) 1834 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 15,601.

№ 22.

Высочайшее повелѣніе о томъ, что имѣнія наличныхъ преступниковъ, приговоренныхъ Особымъ Уголовнымъ Судомъ, не должны быть конфискованы.

(4 (16) Января 1835 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Имперіи, Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Новосильцовъ, отношеніемъ своимъ отъ 20 Декабря, N. 40, увѣдомилъ Намѣстника Царства, что

kwestrowane już majątki wszelkich mieszkańców, którzy nie mają prawa do amnestyi, jako z pod takowéj manifestem wyłączonych, i gdy ani wyrok Sądu oddzielnego kryminalnego ani tylekroć powołane postanowienie Królewskie o konfiskacyi majątku ich nie wspominają; przeto należy się wstrzymać z tąż konfiskacyą dopóki, przez Najjaśniejszego Pana wyrzeczoném nie zostanie, czyli takowa rozciągniętą być ma, tymczasowie zaś majątki osób, o których mowa, w ścisłem zastosowaniu się do pierwotnego rozkazu Jego Cesarsko-Królewskiéj Mości, pozostawić pod zarządem Skarbowym.

Rada niezwłocznie postąpienie stosownie do wniosku Jego Książęcéj Mości, Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu poleciła.

Warszawa, d. 28 Września (10 Października) 1834 r.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 15,601.

№ 22.

Najwyższa Wola, iż nie mają być konfiskowane majątki winowajców ocznie osądzonych przez oddzielny Sąd Kryminalny.

(d. 4 (16) Stycznia 1835 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Prezes Rady Państwa Rzeczywisty Radca Tajny Nowosilzoff zawiadomił Księcia Imci Namiestnika przez odezwę swą z dnia 20 Grudnia v. s. N. 40, że Najjaśniejszy Cesarz

Государь Императоръ, по всеподданнѣйше представленному на благоусмотрѣніе Его Величества вопросу, въ отзывѣ Его Свѣтлости отъ 9 (21) Октября п. г., N. 15,601, къ исправляющему должность Министра Статсъ-Секретаря Царства Польскаго, изъясненному, относительно конфискаціи секвестрованныхъ имѣній, принадлежащихъ наличнымъ, въ Высочайшемъ постановленіи 4 (16) Сентября того же года поименованнымъ преступникамъ, благоволилъ принять во Всемилостивѣйшее вниманіе: что преступники сіи, вслѣдствіе состоявшагося о нихъ приговора Варшавскаго Особаго Уголовнаго Суда, подвергнуты уже личному, по силѣ онаго Высочайшаго постановленія наказанію, законами опредѣленному. По уваженію чего, Государь Императоръ Высочайше повелѣть изволилъ нынѣ: имѣнія вышеозначенныхъ наличныхъ преступниковъ конфискаціи не подвергать, но, по взысканіи отнесенныхъ на оныя по приговору Особаго Уголовнаго Суда издержекъ, освободить отъ секвестра и казеннаго управленія, предоставя мѣстному въ Царствѣ Правительству поступить затѣмъ на основаніи общихъ дѣйствующихъ законовъ.

Совѣтъ опредѣлилъ: о таковомъ Высочайшемъ Его Императорскаго Величества повелѣніи дать знать Правительственной Коммисіи Финансовъ и Генералъ-Адъютанту Панкратьеву, по званію Предсѣдателя бывшаго Особаго Уголовнаго Суда, для надлежащаго исполненія.

Варшава, 4 (16) Января 1835 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 19,177.

Imc. mając sobie przedstawione zapytanie, objęte odezwą Jego Książęcéj Mości do pomocnika Ministra Sekretarza Stanu z dnia 9 (21) Października t. r. N. 15,601, w przedmiocie konfiskacyi majątków zasekwestrowanych, należących do winowajców, ocznie osądzonych i w postanowieniu Królewskiém z dnia 4 (16) Września tegoż roku imiennie wyszczególnionych, raczył najłaskawiéj uznać: że winowajcy ci, w skutek zapadłego względem nich wyroku oddzielnego Sądu Kryminalnego, ulegli już z mocy powyższego postanowienia karze osobistéj, prawami przepisanéj. Dla czego Wolą jest Najjaśniejszego Pana, ażeby majątki winowajców powyższych, ocznie osądzonych, nie ulegały konfiskacyi, lecz po ściągnieniu z nich przypadających z mocy wyroku oddzielnego Sądu kryminalnego kosztów, uwolnione były z pod sekwestracyi i skarbowego zarządu, przy zastosowaniu się przez Władze Rządowe Królèstwa do ogólnych przepisów obowiązujących.

Rada o powyższéj Najwyższej Jego Cesarsko-Królewskiej Mości decyzyi, do stosownego onejże wykonania, Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu, tudzież Generała Adjutanta Pankratiewa, jako Prezesa byłego oddzielnego Sądu kryminalnego, zawiadomić postanowiła.

Warszawa, dnia 4 (16) Stycznia 1835 roku.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 19,177.

№ 23.

Временныя правила о секвестрѣ и конфискаціи.

(2 (14) Апрѣля 1835 года.)

По указу Его Величества
НИКОЛАЯ I,
Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Принимая во вниманіе, что существующія нынѣ законоположенія не заключаютъ въ себѣ никакихъ постановленій относительно общей конфискаціи, а равно желая, дабы послѣдствія, какъ общей конфискаціи, такъ и секвестра имѣній въ пользу казны не падали на третьихъ, невинныхъ лицъ, — на основаніи особаго Высочайшаго разрѣшенія, объявленнаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря отъ 21 Января (2 Февраля) с. г., за N. 123, впредь до изданія положительныхъ по сему предмету правилъ, постановляетъ:

Статья 1.

Конфискація имѣнія, на основаніи общихъ Высочайшихъ повелѣній, предписанная рѣшеніемъ Совѣта Управленія или вошедшими въ законную силу приговорами обыкновенныхъ либо особыхъ судовъ, обращаетъ въ Государственную Казну собственность имѣнія приговореннаго лица, какое принадлежало ему въ день объявленія рѣшенія или приговора, вошедшаго въ законную силу, со всѣми правами, служащими приговоренному лицу на конфискованное имѣніе, и со всѣми обязательствами, обременяющими оное.

№ 23.

Tymczasowe przepisy co do sekwestru i konfiskat.

(d. 2 (14) Kwietnia 1835 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I,
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważając, iż prawa dotąd obowiązujące żadnych względem ogólnéj konfiskaty nie zawierają przepisów, pragnąc oraz aby skutki tak konfiskaty ogólnéj, jako téż sekwestracyi majątków na rzecz Skarbu, nie dotykały osób trzecich, niewinnych, na zasadzie szczególnego upoważnienia Najjaśniejszego Pana w odezwie Ministra Sekretarza Stanu daty 21 Stycznia (2 Lutego) r. b. N. 123 sobie objawionego, nim stałe w tym przedmiocie nastąpią przepisy, stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Konfiskata majątku, w skutku ogólnych postanowień Najjaśniejszego Pana, decyzyą Rady Administracyjnéj nakazana, lub wyrokiem prawomocnym Sądów zwyczajnych lub szczególnych zasądzona, przenosi własność majątku osoby skazanéj, jaki w dniu ogłoszenia decyzyi lub wyroku prawomocnego do niéj należał, ze wszystkiemi prawami skazanemu co do majątku skonfiskowanego służącemi, i ze wszystkiemi obowiązkami majątek tenże ciążącemi, na rzecz Skarbu publicznego.

Статья 2.

Со дня объявленія рѣшенія либо приговора, вошедшаго въ законную силу, опредѣляющаго конфискацію, приговоренный считается умершимъ гражданскою смертію, и за тѣмъ онъ не можетъ получать никакого наслѣдства, ни-же переносить онаго на другое лицо; не можетъ распоряжаться своимъ имуществомъ ни посредствомъ дарственной записи при жизни, ни по завѣщанію, и не можетъ что-либо пріобрѣтать сими способами, развѣ въ видѣ алиментовъ. Не можетъ быть опекуномъ, ни принимать какое-либо участіе въ опекунскомъ совѣтѣ; не можетъ быть свидѣтелемъ при торжественномъ либо оффиціальномъ актѣ и не допускается для свидѣтельства въ Судѣ. Не можетъ являться въ Судъ, ни какъ истецъ, ни какъ отвѣтчикъ. Государственная Казна, оставшійся супругъ и заинтересованныя лица могутъ пользоваться служащими имъ послѣ осужденнаго правами, согласно нижеизложеннымъ правиламъ, и дѣйствовать законно такъ, какъ-будто онъ умеръ естественною смертію и не оставилъ никакого завѣщанія.

Статья 3.

Имущество остающихся въ живыхъ родителей не подлежитъ, за вину дѣтей ихъ, конфискаціи ни въ цѣлости, ни въ какой-либо части, за исключеніемъ лишь того случая, когда родители присужденнаго къ конфискаціи дитяти назначали ему при жизни часть этого имущества въ удѣлъ и отдали ему оную.

Статья 4.

Опредѣленная приговоромъ, вошедшимъ въ законную силу, конфискація имущества одного изъ супруговъ ни въ чемъ не нарушаетъ служащихъ другому супругу правъ, какъ на собственное его имѣніе, такъ и на имѣніе супруга, приговореннаго къ конфискаціи, буде эти права служатъ ему по закону, дарственной записи, или же по договору.

Artykuł 2.

Od dnia ogłoszenia decyzyi lub wyroku prawomocnego, konfiskatę stanowiących, skazany uważany jest za cywilnie umarłego, a zatém nie jest mocen brać spadku żadnego, ani go przenosić na kogokolwiek; nie może rozporządzać majątkiem swym, ani przez darowiznę między żyjącemi, ani przez testament, i nie może nic nabywać pod tym tytułem, chyba na alimenta. Nie może być opiekunem, ani mieć jakiegokolwiek wpływu do opieki, nie może być świadkiem w akcie uroczystym lub urzędowym, ani być przypuszczonym do świadectwa w Sądzie. Nie może stawać w Sądzie ani jako powód, ani jako pozwany. Skarb publiczny, współmałżonek i osoby interess mające, mogą po skazanym używać praw im służących, stosownie do prawideł niżéj przepisanych, i działać prawnie, jak gdyby umarł naturalnie, i bez testamentu.

Artykuł 3.

Majątek rodziców przy życiu będących, nie może być za winę ich dzieci ani w całości ani w części jakiéjkolwiek konfiskowany, wyjąwszy gdyby udział takowego na własność rodzice skazanemu na konfiskatę dziecku za życia uczynili i jemu oddali.

Artykuł 4.

Wyrzeczona prawomocnie konfiskata na jednego z małżonków, nie dotyka w niczem praw drugiemu współmałżonkowi, tak co do własnego jego majątku, jako i co do majątku współmałżonka na konfiskatę skazanego, bądź z przepisu prawa, bądź z zapisu lub umowy onemu służących.

Статья 5.

Казна обязана принять на себя по конфискованному имѣнію всѣ стѣсненія собственности, безсрочныя обязательства и сервитуты, а равно уплачивать долги и принадлежности, какъ обезпеченные по ипотекѣ, такъ и личные, вытекающіе изъ договоровъ или основанные на законѣ, до размѣра суммъ, составляющихъ конфискованное имѣніе, сохраняя при этой уплатѣ первенство, опредѣленное по закону.

Статья 6.

Кромѣ того, Казна обязана доставлять изъ конфискованнаго имѣнія алименты всѣмъ тѣмъ лицамъ, которымъ слѣдуютъ таковые отъ присужденнаго къ конфискаціи по закону, дарственной записи либо по договору, или же которыя признаны по Высочайшему повелѣнію, либо постановленіемъ Совѣта Управленія Царства Польскаго.

Статья 7.

На основаніи опредѣленной конфискаціи, Казнѣ не предоставляется право пользованія, служащее преступнымъ родителямъ на имѣніи ихъ дѣтей, ни же преступному супругу на имѣніи другаго супруга. Однако въ семъ случаѣ алименты вычитаются въ цѣлости или въ такой части, въ какой они покрыты правомъ пользованія.

Статья 8.

Конфискація не препятствуетъ третьимъ лицамъ отыскивать права собственности по имѣнію, занятому для конфискаціи либо уже конфискованному, или же вчинать искъ судебнымъ порядкомъ по предмету иныхъ принадлежностей, долговъ и повинностей, а равно — приводить въ исполненіе судебные приговоры, не препятствуетъ также экзекуціи порядкомъ, указаннымъ

Artykuł 5.

Z majątku skonfiskowanego obowiązany jest Skarb ponosić wszelkie ścieśnienia własności, ciężary wieczyste i służebności, tudzież opłacać długi i należności bądź hypotekowane, bądź osobiste, tak z umów, jako i z przepisów prawa wynikające, aż do wysokości funduszów, majątek skonfiskowany stanowiących, zachowując przy uiszczeniu wierzytelności pierwszeństwo prawem przepisane.

Artykuł 6.

Winien także Skarb z majątku skonfiskowanego dostarczać alimenta tym wszystkim, którym takowe z przepisów prawa, z zapisu lub umów od skazanego na konfiskatę należą albo które postanowieniem Najjaśniejszego Pana lub Rady Administracyjnéj Królestwa Polskiego przyznane zostały.

Artykuł 7.

Skarb nie jest mocen z tytułu konfiskaty wykonywać prawa użytkowania, ani na majątku dzieci, występnym rodzicom, ani na majątku małżonka, występnemu drugiemu małżonkowi służącego. W tym jednak razie alimenta będą potrącone w całości lub w części o tyle, o ile prawem użytkowania są pokryte.

Artykuł 8.

Konfiskata nie tamuje osobom trzecim prawa windykowania własności majątku, na konfiskatę zajętego lub skonfiskowanego, lub upominania się o inne należności, długi, ciężary w drodze sądowéj, tudzież przyprowadzenia wyroków do exekucyi Sądowéj, nie tamuje także exekucyi w drodze, prawem o Towarzystwie Kredytowem z d. 1 (13) Czerwca 1825 r.

положеніемъ о Кредитномъ Обществѣ 1 (13) Іюня 1825 года. Третьи лица, отыскивающія конфискованную собственность либо недвижимость, или же долги, повинности или какія-либо права, обезпеченныя на вышеупомянутыхъ предметахъ, заявляютъ претензіи свои въ подлежащихъ Судахъ въ теченіе шести мѣсяцевъ, буде онѣ проживаютъ въ Царствѣ, считая срокъ этотъ, относительно лицъ, приговоренныхъ уже къ конфискаціи, со дня обнародованія настоящаго постановленія, на будущее же время— со дня объявленія рѣшенія или приговора, опредѣляющихъ конфискацію. Если лица эти находятся въ отсутствіи, но проживаютъ въ Европѣ, то имъ предоставляется право заявлять претензіи свои въ теченіе одного года; если же онѣ находятся внѣ оной, то—. въ теченіе двухъ лѣтъ.

Статья 9.

Если конфисковано нераздѣльное имѣніе, то Казна вчинаетъ судебнымъ порядкомъ искъ о раздѣлѣ онаго, натурою ли, или же продажею, и вообще должна обращать вниманіе на то, дабы права совладѣльцевъ либо кредиторовъ не понесли въ чемъ либо ущерба.

Статья 10.

Если Казна удостовѣрится, что повинности и долги, обременяющіе конфискованное имѣніе, превышаютъ цѣнность онаго, то имѣетъ право отказаться отъ таковаго имѣнія въ пользу кредиторовъ, но не иначе, какъ по предварительному на то разрѣшенію Совѣта Управленія. Для отказа отъ вышеупомянутаго имѣнія служитъ трехмѣсячный срокъ, считая со дня истеченія срока, дозволеннаго лицамъ, находящимся въ одной изъ трехъ категорій, поименованныхъ въ статьѣ 8-ой. Однако Государственной Казнѣ предоставляется право требовать отсрочки, если она докажетъ необходимость въ оной, но не долѣе, какъ на другіе три мѣсяца, за исключеніемъ того случая, когда дѣла

wskazanéj. Osoby trzecie poszukujące własność lub nieruchomość skonfiskowaną, lub dochodzące wierzytelności, ciężarów, lub praw jakichkolwiek na wyż wymienionych przedmiotach zapewnionych, są obowiązane wystąpić z pretensyami swemi przed Sądy właściwe w przeciągu sześciu miesięcy, co do osób już na karę konfiskaty skazanych, od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia; na przyszłość zaś, od dnia ogłoszenia decyzyi lub wyroku konfiskatę stanowiących, jeżeli są zamieszkałe w Królestwie,— w przeciągu roku, jeżeli są nieobecnemi, lecz się znajdują w Europie,— a w przeciągu lat dwóch jeżeli są za jéj obrębem.

Artykuł 9.

Jeżeli majątek niedzielny konfiskacie uległ, Skarb powinien w drodze Sądowéj o podział bądź w naturze bądź przez sprzedaż postarać się, a w ogólności powinien mieć wzgląd na to, aby prawa współwłaścicieli lub wierzycieli nie były w czémkolwiek nadwerężone.

Artykuł 10.

Gdyby Skarb widział, iż ciężary i długi, majątek skonfiskowany ciążące, przenoszą wartość onego, mocen będzie zrzec się takowego majątku na rzecz wierzycieli, lecz nie inaczéj jak za poprzedniem od Rady Administracyjnéj na to zezwoleniem.

Trzymiesięczny przeciąg czasu służy do zrzeczenia się wyż wymienionego majątku, rachując od dnia upłynienia terminu dozwolonego dla osób będących w jednéj z trzech kategoryj, artykułem 8 wymienionych. Mocen jednakże będzie Skarb publiczny żądać przedłużenia tego terminu, skoro tego usprawiedliwi potrzebę, lecz nie na dłużéj, jak na drugie trzy miesią-

по конфискованнымъ имѣніямъ еще не окончены, ибо тогда сказанный срокъ можетъ быть отложенъ до времени окончательнаго рѣшенія оныхъ.

Статья 11.

Распоряженія, изданныя вслѣдствіе Высочайшаго повелѣнія, Княземъ Намѣстникомъ 13 (25) Апрѣля 1832 года и изложенныя въ постановленіи Совѣта Управленія Царства отъ 27 Іюня (9 Іюля) 1833 года, относятся ко всѣмъ лицамъ, участвовавшимъ въ мятежѣ 1830 года, кои изъяты изъ подъ манифеста о всепрощеніи или не захотѣли воспользоваться онымъ.

Статья 12.

Всѣ акты, въ какое бы то ни было время совершенные лицами, могущими впредь подвергнуться конфискаціи, послѣдствіемъ коихъ было бы обремененіе долгами или переводъ въ другія руки части или цѣлости принадлежащаго имъ имущества, будутъ считаться недѣйствительными и несуществующими, и не будутъ представлять собою законнаго основанія въ отношеніи конфискованнаго имущества, если акты эти не заявлены у нотаріальныхъ дѣлъ, а въ отношеніи недвижимости — если они не внесены въ ипотечныя книги прежде, чѣмъ совершающія оные лица какими либо своими дѣйствіями или стараніями обнаружили намѣреніе совершить преступленіе, влекущее за собою наказаніе конфискаціею, или сдѣлаться участниками этого преступленія.

Статья 13.

Дѣйствительность и недѣйствительность актовъ въ иныхъ отношеніяхъ, а не въ отношеніи времени, означеннаго въ предыдущихъ статьяхъ, и послѣдствія сихъ актовъ, должны быть опредѣляемы на основаніи дѣйствующихъ узаконеній.

ce, wyjąwszy, jeżeli sprawy, dóbr skonfiskowanych tyczące się, ukończonemi nie będą, w którym to przypadku termin rzeczony aż do ostatniego tychże rozsądzenia będzie mógł być przedłużonym.

Artykuł 11.

Rozporządzenia w ogłoszeniu Księcia Namiestnika, w skutek rozkazu Najjaśniejszego Pana w dniu 13 (25) Kwietnia 1832 wydanem, i postanowieniem Rady Administracyjnéj z dnia 27 Czerwca (9 Lipca) 1833 roku objęte, stosują się do osób wszystkich, które mając udział w powstaniu 1830 roku, wyłączone zostały z pod amnestyi, lub zaniedbały z niéj korzystać.

Artykuł 12.

Wszelkie akta osób, które na przyszłość ulegną karze konfiskaty, w jakimkolwiek czasie będą sporządzone, a których skutkiem mogło być obciążenie lub przeniesienie w inne ręce w części lub całkowicie ich majątku, będą uważane za żadne i nie byłe, i żadnego nie będą mogły stanowić prawnego tytułu względem własności konfiskacie uległéj, jeżeli nie były zeznane przed Notaryuszem, a jeżeli się ściągają do nieruchomości, wpisane do ksiąg hypotecznych wprzód, nim zawierające je osoby, przez jakiekolwiek bądź czyny lub zachody, okazały zamiar popełnienia zbrodni, karę konfiskaty pociągającéj, lub stania się jéj uczestnikami.

Artykuł 13.

Ważność i nieważność aktów, pod innemi względami, nie pod względem na epokę, o któréj powyższe artykuły stanowią, i skutki z aktów wypływające, podług przepisu obowiązującego prawa cenione być powinny.

Статья 14.

Правила, изображенныя въ настоящемъ постановленіи и имѣющія цѣлію охраненіе правъ третьихъ лицъ, въ томъ лишь случаѣ служатъ этимъ третьимъ лицамъ, когда принадлежащее имъ самимъ имущество не подверглось конфискаціи.

Статья 15.

Разница между конфискаціею и секвестромъ имущества заключается въ томъ, что, съ занятіемъ въ секвестръ имѣнія, Казна становится только администраторомъ и оберегателемъ имущества, подвергнутаго секвестру, до тѣхъ поръ, пока не воспослѣдуетъ конфискація или снятіе секвестра.

Статья 16.

Изложенныя въ статьяхъ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13 и 14-ой настоящаго постановленія правила относятся также и къ секвестру.

Статья 17.

Всѣ споры, касающіеся, какъ права собственности по секвестрованному имуществу, такъ равно долговъ, обязательствъ и иныхъ какихъ-либо правъ, отыскиваемыхъ по этому имуществу, не могутъ быть вносимы на разсмотрѣніе Суда, безъ призванія къ дѣлу Казны; призваніе это необходимо даже и въ томъ случаѣ, если спорное дѣло уже начато, но только въ ту инстанцію, въ коей оно должно быть разсматриваемо. По всѣмъ спорамъ, рѣшеннымъ окончательными или вошедшими въ законную силу приговорами безъ участія Казны, до обнародованія настоящаго постановленія, Казна вправѣ дѣйствовать противъ воспослѣдовавшихъ рѣшеній въ качествѣ третьяго лица въ томъ

Artykuł 14.

Przepisy niniejszego postanowienia, mające na celu zachowanie praw osób trzecich, o tyle tylko tymże osobom trzecim służą, o ile ich samych majątki nie uległy konfiskacie.

Artykuł 15.

Od konfiskaty różni się sekwestracya majątku w tém, że przez zajęcie dóbr w sekwestracyę, Skarb staje się tylko administratorem i zachowawcą majątku sekwestracyi uległego, dopóty, dopóki kara konfiskaty lub uwolnienie od sekwestracyi nie nastąpi.

Artykuł 16.

Przepisy artykułów 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13 i 14 postanowienia niniejszego stosują się i do sekwestracyi.

Artykuł 17.

Wszelkie spory bądź o własność majątku zasekwestrowanego, bądź o długi, ciężary lub jakiekolwiek inne prawa z tegoż majątku poszukiwane, nie mogą być do Sądów wprowadzone, bez przypozwania Skarbu, przypozwanie takowe jest koniecznem, choćby już spór był zaczęty, lecz tylko do téj instancyi w któréj wisi. We wszystkich sporach przed ogłoszeniem tego postanowienia ostatecznie lub prawomocnie bez wpływu Skarbu publicznego rozsądzonych, Skarb publiczny mocen jest przeciw zapadłym wyrokom działać jako trzeci,

случаѣ, если оно усмотритъ стачку или обманъ, или же если рѣшеніе основано на актахъ, кои, согласно статьямъ 11 и 12-ой, считаются недѣйствительными.

Статья 18.

Если занятое въ секвестръ имущество нераздѣльное, то Казна оставляетъ оное въ администраціи совладѣльцевъ въ томъ случаѣ, когда эти совладѣльцы обяжутся уплатить сумму, опредѣленную по смѣтѣ на арендное содержаніе, и представятъ достаточное ручательство, какъ во взносѣ дохода, такъ и въ обезпеченіе сохранности имущества, подлежащаго секвестру. Если же совладѣльцы нераздѣльнаго имущества откажутся отъ администраціи онаго, или если не представятъ требуемаго ручательства, то Казна сдаетъ имѣніе въ аренду съ публичныхъ торговъ, по правиламъ, для казенныхъ имуществъ постановленнымъ.

Статья 19.

Занятое въ секвестръ движимое имущество, могущее подвергнуться порчѣ, или содержаніе коего могло бы превзойти стоимость онаго, должно быть продано съ аукціона, административнымъ порядкомъ, по требованію Государственной Казны.

Статья 20.

Всѣ законные споры, какъ Казны противъ третьихъ лицъ, такъ и сихъ послѣднихъ противъ Казны, заявленные относительно конфискованныхъ или занятыхъ въ секвестръ имѣній, разсматриваются подлежащими Судами.

Статья 21.

Относительно лицъ, приговоренныхъ заочно Высшимъ Уголовнымъ Судомъ, послѣдствія конфискаціи, вытекающія изъ на-

gdyby spostrzegł zmowę lub podstęp, lub gdyby wyrok opartym był na aktach, które stosownie do artykułów 11 i 12 nieważności podlegają.

Artykuł 18.

Jeżeli majątek sekwestracyi uległy, jest niedzielny, Skarb powinien zostawić współwłaścicielom administracyę jego, jeżeli ciż współwłaściciele summę anszlagiem na dzierżawę wykazaną opłacić zobowiążą się, i wskażą dostateczną rękojmię, tak co do opłaty dochodu, jakoteż całości majątku sekwestrowi ulegającego. Jeżeliby współwłaściciele majątku niedzielnego administracyi jego zrzekli się, lub żądanéj rękojmi nie stawili, Rząd wydzierżawi dobra przez publiczną licytacyę, podług prawideł względem dóbr rządowych przyjętych.

Artykuł 19.

Rzeczy ruchome sekwestrowi uległe, które zepsuciu ulegać mogą, lub których utrzymanie przewyższyć może ich wartość, na żądanie Skarbu publicznego, na publicznéj licytacyi przez aukcyę w drodze administracyjnéj sprzedane będą.

Artykuł 20.

Wszelkie spory prawne bądź przez Skarb przeciw osobom trzecim, bądź przez osoby trzecie przeciw Skarbowi co do dóbr skonfiskowanych, lub zasekwestrowanych wytoczone, należą do Sądów im właściwych.

Artykuł 21.

Co do osób zaocznie wyrokiem Sądu Najwyższego Kryminalnego osądzonych, skutki konfiskaty z przepisów niniej-

стоящаго постановленія, получаютъ законную силу съ 12 (24) Октября 1834 года, какъ дня, въ который обнародованъ Высочайшій указъ 4 (16) Сентября минувшаго года, лишающій эти лица всѣхъ правъ состоянія.

Статья 22.

Исполненіе настоящаго постановленія и внесеніе онаго въ Дневникъ Законовъ поручается Правительственнымъ Коммисіямъ по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 2 (14) Апрѣля 1835 года.

Намѣстникъ, Генералъ Фельдмаршалъ
(подписано) *Князь Варшавскій, Графъ Паскевичъ Эриванскій.*

№ 24.

Постановленіе о томъ, что правила о секвестрѣ и конфискаціи имѣній, въ Царствѣ находящихся, должны быть во всей силѣ примѣнены къ имѣніямъ лицъ, состоящихъ подданными двухъ Государствъ.

(21 Мая (2 Іюня) 1835 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Въ числѣ лицъ, имѣвшихъ дѣятельное участіе не только въ минувшемъ мятежѣ, но и въ томъ заговорѣ, который существовалъ еще до коронаціи, имѣя цѣлію возмутить общественное спокойствіе, находится Графъ Титъ Дзялынскій, который, хотя и

szego postanowienia wypływające, zaczynają się od dnia 12 (24) Października 1834 roku, jako daty ogłoszenia dekretu Najjaśniejszego Pana z dnia 4 (16) Września r. z., pozbawiającego też osoby praw wszelkich.

Artykuł 22.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyom Rządowym, w czém do któréj należy i umieszczenie onego w Dzienniku Praw poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku.

Namiestnik Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książe Warszawski, Hrabia Paszkiewicz Erywański.*

№ 24.

Decyzya: że przepisy co do sekwestru i konfiskaty dóbr w Królestwie istniejących, mają być w całéj ścisłości zastosowane do dóbr osób, będących poddanemi dwurządowemi.

(d. 21 Maja (2 Czerwca) 1835 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Pomiędzy osobami mającemi czynny udział nietylko w rokoszu ale nadto w spisku, który jeszcze przed koronacyą istniał, i miał na celu zamieszanie spokojności publicznéj, znajduje się Tytus Hrabia Działyński, który jakkolwiek od roku

основалъ жительство свое съ 1825 года въ Герцогствѣ Познанскомъ но не менѣе того нынѣ сдѣлался обоюднымъ подданнымъ, получивъ въ наслѣдство послѣ отца своего въ Царствѣ Польскомъ часть Сарновскихъ и Гнѣвошевскихъ имѣній, состоящихъ въ Сандомирскомъ воеводствѣ.

По сей причинѣ Правительственная Коммисія Финансовъ внесла въ ипотеку означенныхъ имѣній протестъ, что на часть оныхъ, Графу Дзялынскому принадлежащую, налагается казенный секвестръ. Но, какъ таковое распоряженіе не основывается ни на какомъ положительномъ повелѣніи высшей власти, а къ тому существующія о секвестраціи правила въ строгомъ смыслѣ не могутъ быть примѣнены къ настоящему случаю, ибо онѣ относятся въ особенности къ лицамъ, изъятымъ изъ всепрощенія, или къ тѣмъ, кои онымъ не воспользовались, Графъ же Дзялынскій не внесенъ въ списокъ лицъ, преданныхъ Особому Уголовному Суду, и, какъ Прусскій подданный, не можетъ быть признаваемъ не воспользовавшимся амнистіею; то Главный Директоръ Финансовъ, представленіемъ своимъ отъ 18 (30) Мая, N. 41,287, испрашиваетъ разрѣшенія Совѣта: какъ Финансовое вѣдомство должно поступать въ настоящемъ и въ другихъ, подобныхъ сему случаяхъ. Съ своей стороны онъ присовокупляетъ, что всѣ вообще имѣнія, въ Царствѣ Польскомъ находящіяся, хотя бы онѣ принадлежали и подданнымъ чужихъ державъ, если только владѣльцы сихъ имѣній принимали дѣятельное участіе въ мятежѣ, должны подлежать или секвестру, или конфискаціи, подобно тому, какъ мѣрѣ сей подвергаются имѣнія подданныхъ Царства.

Совѣтъ принималъ въ разсужденіе, что секвестръ или конфискація имѣній, за государственныя преступленія производимыя, должны относиться безъ исключенія ко всѣмъ лицамъ, имѣвшимъ въ томъ участіе, не взирая на то, исключительно ли они подданные Царства, или вмѣстѣ съ тѣмъ подданные и другаго правительства; что, коль скоро сіи послѣдніе имѣютъ въ Царствѣ свои помѣстья, то посему они должны быть подчиняемы

1825 zamieszkał w Wielkiém Księstwie Poznańskiem, niemniéj przecież stał się i poddanym dwurządowym, odziedziczywszy po ojcu w Królestwie trzecią część dóbr Sarnowskich i Gnieszowa w Województwie Sandomierskiém położonych.

Z tego powodu Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wniosła do hypoteki dóbr pomienionych ostrzeżenie dotyczące sekwestracyi takowych, co do części Hrabi Działyńskiego, na rzecz Skarbu Królestwa.

Gdy wszakże postapienie to nie opiera się na żadném wyraźném poleceniu Władzy wyższéj, a obok tego przepisy dotychczasowe o sekwestracyi do tego przypadku ściśle stosowanemi być nie mogą, gdyż takowe dotyczą jedynie osób z pod amnestyi wyłączonych lub z takowéj niekorzystających, Hrabia Działyński zaś nie znajduje się na liście osób przed Sąd oddzielny kryminalny powołanych, a jako poddany Pruski nie może być za niekorzystającego z amnestyi uważany; przeto Dyrektor Głowny Przychodów i Skarbu w przedstawieniu swém z dnia 18 (30) Maja r. b. N. 41,287 upraszał Radę o decyzyę, jak w tém oraz w innych temu podobnych przypadkach, Władzy Skarbowéj postępować należy? Z swojéj strony tenże Dyrektor Główny mniemał: że wszelkie dobra w Królestwie Polskiém znajdujące się, chociażby należały do osób będących poddanemi obcego Rządu, lecz którzy mieli czynny udział w powstaniu, ulegać winny bądź sekwestracyi bądź konfiskacyi, podobnie jak dobra należące do poddanych Królestwa.

Rada zważając, że kary sekwestracyi i konfiskacyi, w skutek przewinień politycznych rozciągane, dotykać powinny bez wyłączenia wszystkich, którzy w takowych udział mieli, zatem, bez względu na to, czyli ciż są wyłącznie poddanemi Królestwa, lub też poddanemi różnorządowemi, że skoro ci ostatni posiadają dobra nieruchome w Królestwie, tém samem ulegać muszą wszelkim rozporządzeniom, względem posiadania

всѣмъ распоряженіямъ, издаваемымъ на счетъ дальнѣйшаго оными владѣнія, и, какъ, наконецъ, въ случаѣ изъятія ихъ изъ сихъ распоряженій, безнаказанность ихъ неминуемо долженствовала бы имѣть самыя вредныя послѣдствія, то Совѣтъ соглашаясь вполнѣ съ заключеніемъ Главнаго Директора Финансовъ, что существующія въ Царствѣ правила относительно конфискаціи и осеквестрованія имѣній должны быть во всей силѣ примѣнены и къ обоюднымъ подданнымъ, если только они имѣли въ мятежѣ дѣятельное участіе,— положилъ: сдѣланное Правительственною Коммисіею Финансовъ распоряженіе касательно имѣнія Графа Дзялынскаго утвердить, разрѣшая ей поступать и впредь такимъ же порядкомъ.

Варшава, 21 Мая (2 Іюня) 1835 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 23,799.

№ 25.

Постановленіе о томъ, что дозволеніе на возвращеніе въ Царство, данное лицамъ не воспользовавшимся въ свое время всепрощеніемъ, не влечетъ за собою возврата имъ конфискованныхъ имѣній.

(28 Іюня (10 Іюля) 1835 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Исполняя Высочайшую Его Императорскаго Величества волю, объявленную въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря отъ 31 Мая (11 Іюня) 1832 г., и состоявшееся затѣмъ постановленіе

tychże nadal wydanym, że nakoniec bezkarność, jakaby w skutek wyłączenia ich z pod tychże rozporządzeń miejsce miała, najszkodliwsze skutki za sobą pociągnąć by musiała; wyrzekła: że w zupełności podziela opinię Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, iż przepisy co do konfiskacyi i sekwestracyi dóbr w Królestwie istniejące, mają być w całéj ścisłości zastosowane do dóbr osób będących poddanemi dwurządowemi, skoro tylko takowe miały czynny udział w rokoszu, a w skutek tego postąpienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu względem dóbr Hrabiego Działyńskiego, które i nadal zachowywane być ma, w zupełności zatwierdza.

Warszawa, d. 21 Maja (2 Czerwca) 1835 roku.
Za zgodność:
Sekretarz Stanu, (podpisano) *J. Tymowski.*
N. 23,799.

№ 25.

Decyzya: że pozwolenie powrotu do kraju osobom, które w czasie właściwym z amnestyi nie korzystały, nie skutkuje samo przez się cofnięcia konfiskaty.

(d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1835 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Spełniając Wolę Najwyższą Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, objawioną w odezwie Ministra Sekretarza Stanu z dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1832 roku, w następstwie postanowienia

Совѣта отъ 28 Сентября (10 Октября) прошлаго года, о конфисковании имѣнія тѣхъ лицъ, за границу бѣжавшихъ, кои изъяты изъ всепрощенія, дарованнаго Всемилостивѣйшимъ манифестомъ 20 Октября (1 Ноября) 1831 года, Главный Директоръ Финансовъ, при донесеніи отъ 24 Іюня (6 Іюля), внесъ именный списокъ симъ лицамъ вмѣстѣ съ проектомъ постановленія, дабы всѣ недвижимыя имѣнія, капиталы и права по ипотекамъ, имъ принадлежащія, переписаны были на имя Казны.

Предоставляя себѣ входить впослѣдствіи съ особыми представленіями, буде бы встрѣтилась надобность въ перемѣнахъ или дополненіяхъ помянутаго списка, Главный Директоръ Финансовъ просилъ Совѣтъ снабдить его нынѣ же положительнымъ разрѣшеніемъ, какъ поступить съ имѣніями двухъ лицъ, а именно: Константина Волицкаго и Викентія Войцицкаго, допущенныхъ въ Царство, по особенному дозволенію, по минованіи уже окончательнаго срока, назначеннаго для тѣхъ, коимъ предоставлялось воспользоваться амнистіею.

Вслѣдствіе таковаго представленія Главнаго Директора Финансовъ, Совѣтъ положилъ: внесенный имъ проектъ постановленія утвердить, а въ разрѣшеніе вопроса о Волицкомъ и Войцицкомъ, дать знать, что, какъ оба они въ свое время не воспользовались амнистіею, Всемилостивѣйше дарованною бѣжавшимъ за границу лицамъ, слѣдовательно тѣмъ самымъ подвергли имѣнія свои конфискаціи, т. е. общей мѣрѣ, которой подлежатъ имѣнія всѣхъ лицъ, въ категоріи сей находящихся; данное же впослѣдствіи, изъ особенной милости, разрѣшеніе, на возвращеніе ихъ въ Царство, не даетъ имъ права вполнѣ воспользоваться всепрощеніемъ, а напротивъ того они предварены даже были, что, получая дозволеніе на возвращеніе въ край, должны будутъ подчинить себя всѣмъ послѣдствіямъ состоявшихся распоряженій о конфискаціи имѣній ихъ; почему Коммисія Финансовъ и имѣетъ приступить

Rady z dnia 28 Września (10 Października) 1834 roku, wedle którego konfiskata majątków osób przez Manifest z d. 20 Października (1 Listopada) 1831 r. z pod dobrodziejstwa amnestyi wyłączonych, i za granicę zbiegłych, wyrzeczoną została; Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu przedstawił Radzie przy rapporcie z dnia 24 Czerwca (6 Lipca) r. b. Listę imienną osób pomienionych, wraz z projektem do postanowienia, upoważniającego Władzę Skarbową do przepisywania tytułu własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotecznych, należących do osób pomienionych, w właściwych księgach wieczystych na imie Skarbu publicznego.

Zachowując sobie czynienie w dalszym czasie wniosków, bądź zmienienie, bądź uzupełnienie pomienionéj listy osób na celu mających, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu upraszał zarazem Radę o stanowcze wyrzeczenie jak ma być postąpioném z majątkami dwóch osób, jako to: Konstantego Wolickiego, tudzież Wincentego Wojcickiego, obu po terminie prekluzyjnym dla osób pragnących korzystać z dobrodziejstwa amnestyi, do kraju, na mocy uzyskanego szczególnego dozwolenia, wpuszczonych.

Rada w przychyleniu się do przedstawienia Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu przedstawiony przez niego projekt do postanowienia zatwierdziła, w rozwiązaniu zaś wątpliwości co do panów Wolickiego i Wojcickiego wyrzekła, że gdy oba niekorzystając w czasie właściwym z dobrodziejstwa amnestyi, przez Jego Cesarsko-Królewską Mość zbiegłym za granicę udzielonéj, tém samem ulegli karze konfiskaty, ogólnie względnie osób w téj kategoryi znajdujących się wyrzeczonéj, i gdy udzielone im następnie w drodze szczególnéj łaski pozwolenie powrotu do kraju, za zupełne ułaskawienie onychże uważane być nie może, gdyż przeciwnie zapowiedzianem im było, że uzyskując wolność powrotu poddać się muszą wszelkim następstwom z wyrzeczonéj konfiskaty ich majątków wypływającym; przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu do przywiedzenia do skutku pomienionéj konfiskaty, a tém

окончательно къ таковой конфискаціи, не исключая сихъ двухъ лицъ изъ представленнаго ею списка.

Варшава, 28 Іюня (10 Іюля) 1835 года.

Вѣрно: Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 25,406.

Примѣчаніе. Высочайшимъ указомъ 4 (16) Октября 1835 года, опредѣлены правила, на основаніи которыхъ должны быть устроены конфискованныя имѣнія. Указъ этотъ не помѣщенъ въ настоящемъ Сборникѣ потому, что заключающіяся въономъ правила относятся не къ конфискаціи, но къ управленію имѣніями, конфискованными въ пользу Казны.

№ 26.

Правила о порядкѣ возвращенія имѣній лицамъ, внесеннымъ по ошибкѣ въ списокъ лицамъ изъятымъ изъ всепрощенія.

(5 (17) Ноября 1835 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

По объявленіи состоявшагося въ Совѣтѣ Управленія постановленія 28 Іюня (10 Іюля) сего года о конфискаціи имѣнія лицъ, въ особомъ спискѣ поименованныхъ, кои, удалясь изъ Царства Польскаго за границу, не воспользовались Всемилостивѣйше дарованною амнистіею,— дошло до свѣдѣнія Варшавскаго Военнаго Губернатора, что въ спискѣ томъ включены и такія лица, которыя, воспользовавшись всепрощеніемъ, возвратились въ Царство и, возобновивъ присягу на вѣрность подданства, остаются здѣсь на постоянномъ жительствѣ, и что они, бывъ такимъ образомъ не надлежаще внесены въ означенный списокъ, лишены возможности совершать въ судебныхъ мѣстахъ сдѣлки,

samem do zachowania imion, o których mowa, na przedstawionéj przez nią liście upoważnioną zostaje.

Warszawa, d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1835 r.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 25,406.

Uwaga. Ukaz Najwyższy z dnia 4 (16) Października 1835 roku wskazuje przepisy, podług jakich mają być urządzone dobra skonfiskowane. Ukaz ten nie mieści się w zbiorze niniejszym z powodu: że objęte w nim przepisy odnoszą się nie do konfiskaty, ale do zarządu dobrami skonfiskowanemi na rzecz Skarbu.

№ 26.

Przepisy do postępowania w celu zwróceniu majątków osobom pomieszczonym przez pomyłkę w liście osób wyłączonych z pod amnestyi.

(d. 5 (17) Listopada 1835 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

W skutek ogłoszenia postanowienia Rady Administracyjnéj na dniu 28 Czerwca (10 Lipca) r. b. zapadłego, nakazującego konfiskacyę majątków osób listą oddzielną objętych, które wyszedłszy za granicę nie korzystały z Najmiłościwiéj udzielonéj amnestyi, doszło do wiadomości Warszawskiego Wojennego Gubernatora, że na liście znajdują się i takie osoby, które amnestyę w zupełności pozyskały, w skutek téjże do Królestwa powróciły i po ponowieniu przysięgi na wierność, ciągle w niém przemieszkują. Okoliczność ta, z powodu któréj osoby niewłaściwie na liście wyłączonych z pod amnestyi zamieszczone, pozbawione są nawet możności zawierania urzę-

какъ собственно къ нимъ самимъ относящіяся, такъ и къ имѣніямъ ихъ.

Обстоятельство сіе побудило его, Военнаго Губернатора, войти съ представленіемъ, не угодно ли будетъ Совѣту постановить правиломъ, чтобы сказанныя лица могли просить о исключеніи ихъ изъ опубликованнаго списка и о возвращеніи имъ конфискованныхъ имѣній.

Совѣтъ, разсмотрѣвъ таковое представленіе и внявъ мнѣнію Главнаго Директора Финансовъ, заключилъ, что предлагаемыя Варшавскимъ Военнымъ Губернаторомъ правила равно необходимы, какъ для лицъ, имѣнія коихъ по постановленію Совѣта конфискованы, такъ и для тѣхъ, кои, хотя недвижимой собственности не имѣютъ, но не менѣе того, въ отношеніи личныхъ правъ состоянія, не могутъ быть равнодушны къ тому, что они внесены въ списокъ лицъ, изъятыхъ изъ амнистіи, и слѣдовательно тѣмъ самымъ подвергнуты гражданской смерти. Въ семъ уваженіи, Совѣтъ положилъ:

1. предписать Правительственной Коммисіи Финансовъ, дабы она, въ дополненіе постановленія сего Совѣта, 28 Іюня (10 Іюля) состоявшагося, немедленно объявила во всеобщее извѣстіе, посредствомъ всѣхъ издаваемыхъ въ Царствѣ Польскомъ публичныхъ вѣдомостей, что каждый, кто полагаетъ себя внесеннымъ въ списокъ изъятыхъ изъ всепрощенія единственно по ошибкѣ, вправѣ подать просьбу объ исправленіи таковой ошибки и объ устраненіи всѣхъ сопряженныхъ съ оною послѣдствій, соблюдая при томъ порядокъ, ниже сего указанный;

2. просьбы сихъ лицъ объ исключеніи ихъ изъ списка изъятыхъ изъ Всемилостивѣйшаго прощенія и о возвращеніи имѣній подвергнутыхъ конфискаціи, имѣютъ быть подаваемы Военнымъ Начальникамъ того воеводства, гдѣ кто изъ нихъ жительствуетъ въ теченіе шести мѣсяцевъ со дня объявленія настоящаго опредѣленія;

dowych tranzakcyj, ich osób lub majątków dotyczących, spowodowało Warszawskiego Wojennego Gubernatora do przedstawienia Radzie potrzeby przepisania postępowania, za pomocą któregoby, tylekroć rzeczone osoby, do uzyskania wykreślenia imienia swego z listy ogłoszonéj, a następnie do zwrotu skonfiskowanego majątku dojść mogły.

Rada po rozważeniu przedstawienia tego, nie mniéj po wysłuchaniu opinii Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu zważywszy, że przepisanie postępowania przez Warszawskiego Wojennego Gubernatora zaprojektowanego, zarówno jest potrzebne tak dla osób, które w skutek postanowienia Rady konfiskacie majątków rzeczywiście uległy, jako i dla tych, które jakkolwiek nie posiadają majątków, z powodów osobistych nie mogą być obojętnemi na pomieszczenie ich na liście osób z pod amnestyi wyłączonych, a tém samem za cywilnie umarłych uważanych, postanowiła co następuje:

1. w odwołaniu się do postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) r. b. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu ma niezwłocznie podać do wiadomości publicznéj przez wszystkie pisma krajowe, że osobom któreby mniemały, iż umieszczenie ich na liście osób z pod amnestyi wyłączonych, jest jedynie skutkiem pomyłki pozostawia się możność żądania sprostowania pomienionéj pomyłki, a zarazem usunięcie wszelkich skutków, z takowéj wynikających, w drodze poniżéj przepisanéj;

2. wszelkie prośby tak o wykreślenie z listy osób z pod amnestyi wyłączonych, jako i o zwrot majątków w skutek tego konfiskacie uległych, mają być w ciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia przedstawione przez osoby interessowane Naczelnikom Wojennym Województw, w których osoby pomienione są zamieszkałe;

3. въ просьбахъ сихъ должно быть изъяснено, когда просители воспользовались дарованнымъ имъ прощенiемъ, съ приложенiемъ свидѣтельствъ о томъ, съ котораго времени они находятся въ Царствѣ, когда и гдѣ возобновили присягу на вѣрность подданства Государю Императору;

4. по разсмотрѣнiи вступившихъ просьбъ и приложенныхъ свидѣтельствъ, Военный Начальникъ имѣетъ представлять объ оныхъ Намѣстнику Царства на дальнѣйшее разрѣшенiе; послѣ чего просьбы сiи будутъ изъ особой Канцелярiи его, Князя Варшавскаго, препровождаемы въ Правительственную Коммисiю Финансовъ, для испрошенiя отъ Совѣта окончательнаго предписанiя, какъ на исключенiе самихъ просителей изъ списка изъятыхъ изъ амнистiи, такъ и на возвращенiе имъ конфискованныхъ имѣнiй.

Варшава, 5 (17) Ноября 1835 года.

Вѣрно:
Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскiй.*
N. 29,854.

3. podania w téj mierze zanoszone obejmować powinny wyjaśnienia kiedy czyniący takowe korzystali z udzielonej im amnestyi, nadto winny być wsparte świadectwami co do czasu, od którego proszący w Królestwie się znajdują, nie mniéj co do miejsca i czasu, w którym wznowili przysięgę na poddaństwo Najjaśniejszemu Panu;

4. po rozważeniu tak podania jako i świadectw do niego dołączonych, Naczelnicy Wojenni przedstawiać będą rapporta do dalszych Namiestnika Królestwa decyzyj, które Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu w celu wyjednania ostatecznego rozporządzenia Rady Administracyjnéj, tak we względzie wykreślenia szczególnych osób z listy z pod amnestyi wyłączonych, jako i dla zwrócenia tymże uległych konfiskacie majątków z Kancellaryi przybocznéj Jego Książęcéj Mości kommunikowane będą.

Warszawa, dnia 5 (17) Listopada 1835 roku.

Za zgodność:
Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*
N. 29,854.

№ 27.

Постановленіе о томъ, что лица, удалившіяся за границу по усмиреніи мятежа и дѣйствіями своими показавшія недоброжелательство противъ здѣшняго Правительства, подлежатъ наказанію конфискаціею имущества.

(1 (13) Мая 1836 года.)

По указу Его Величества
НИКОЛАЯ I,
Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Въ дополненіе къ постановленію отъ 6 (18) Іюня 1833 года о конфискаціи имущества лицъ, удалившихся изъ Царства, а равно въ исполненіе Высочайшаго Его Императорскаго Величества повелѣнія, объявленнаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря отъ 6 (18) Апрѣля с. г., за N. 433, по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства постановляетъ:

Статья 1.

Всѣ безъ изъятія лица, которыя, по водвореніи въ Царствѣ Польскомъ законнаго порядка, удалившись за границу, какими-либо дѣйствіямн показали свое недоброжелательство и преступные замыслы противъ законной власти, признаются выходцами, не воспользовавшимися всепрощеніемъ, и подлежатъ

№ 27.

Decyzya: iż osoby które oddaliły się za granicę już po uśmierzeniu zaburzeń, i dopuściły się tamże czynów dowodzących niechęci do Rządu tutejszego, ulegają karze konfiskaty majątku.

(d. 1 (13) Maja 1836 r.)

W Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I,
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W uzupełnieniu postanowienia swojego z d. 6 (18) Czerwca 1833 roku, nakazującego konfiskatę majątków osób z kraju wydalonych, oraz w wykonaniu Najwyższej Woli Najjaśniejszego Pana, odezwą Ministra Sekretarza Stanu z dnia 6 (18) Kwietnia r. b. N. 433 objawionéj, na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Wszystkie osoby bez wyjątku, które po uspokojeniu zaburzeń w Królestwie Polskiém, wydaliwszy się za granicę, dopuściły się tamże jakich bądź czynów, dających poznać ich niechęć i występne zamiary przeciw swéj prawéj Władzy, uważane być mają jako wychodźcy, nie korzystający z amne-

наказанію конфискаціею имущества, на основаніи правилъ, указанныхъ въ постановленіи 2 (14) Апрѣля с. г.

Статья 2.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть обнародовано въ періодическихъ изданіяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственнымъ Коммисіямъ: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, 1 (13) Мая 1836 г.

За отсутствіемъ Его Свѣтлости Князя Намѣстника въ Царствѣ, Предсѣдательствующій Членъ Совѣта Управленія Генералъ-Адъютантъ (подписано) *Раутенстраухъ.*

№ 28.

Постановленіе о срокѣ, съ котораго считается гражданская смерть лицамъ, приговореннымъ къ конфискаціи имущества, и просрочка для заявленія третьими лицами претензій къ конфискованному имуществу.

(31 Іюля (12 Августа) 1836 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

На основаніи общаго постановленія, изданнаго Совѣтомъ Управленія въ 1835 году Апрѣля 2 (14) числа, а именно по смыслу 1 и 2-ой статей, лица, присужденныя къ наказанію конфискаціею ихъ имѣній, подвергаются гражданской смерти, со дня обнародованія объ нихъ законнаго приговора, произнесеннаго над-

styi, i ulegać karze konfiskaty majątków, wedle prawideł postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia r. z. wskazanych.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, tudzież Przychodów i Skarbu, w czém do któréj należy, poleca.

Działo się w Warszawie, d. 1 (13) Maja 1836 r.

Z powodu nieobecności J. O. Księcia Namiestnika Królestwa, Prezydujący Członek Rady Administracyjnéj,
Jenerał-Adjutant (podp.) *Rautenstrauch.*

№ 28.

Decyzya co do terminu, od którego następuje śmierć cywilna osób na konfiskatę majątku skazanych, i prekluzya do zgłaszania się osób trzecich z pretensyami do majątku skonfiskowanego.

(d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1836 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Stosownie do ogólnych przepisów o sekwestrze i konfiskacie postanowieniem Rady Administracyjnéj z d. 2 (14) Kwietnia r. z. objętych, a mianowicie art. 1 i 2, skazany na karę konfiskaty majątku ulega śmierci cywilnéj, od daty ogłoszenia wyroku prawomocnego, przez Sąd właściwy wydanego, lub

лежащимъ судомъ, или же определенія Совѣта, состоявшагося о конфискаціи имѣнія; а 8-ю статьею того же постановленія для лицъ, имѣющихъ претензіи къ конфискованнымъ имѣніямъ, назначены на предъявленіе ихъ различные сроки, какъ-то: полугодовой, годовой и двухъ-лѣтній, смотря потому, гдѣ кто изъ нихъ находится, внутри ли края или за границею, въ Европѣ ли, или же внѣ Европы. Сроки сіи положено считать тоже со дня объявленія судебнаго приговора или опредѣленія Совѣта.

Руководствуясь этимъ правиломъ по приговорамъ Полеваго Аудиторіата, по которымъ имѣнія осужденныхъ лицъ подвергаются конфискаціи, Правительственная Коммисія Финансовъ полагала, что лица сіи должны подлежать гражданской смерти со дня объявленія имъ приговоровъ, конфирмованныхъ высшею властію, съ чѣмъ вмѣстѣ они должны подлежать и лично всѣмъ послѣдствіямъ, отъ сего проистекающимъ. Для явки же кредиторовъ Коммисія считала срокъ съ того времени, когда о состоявшихся приговорахъ касательно конфискаціи имѣнія припечатано было въ публичныхъ вѣдомостяхъ.

А какъ постановленіе Совѣта Управленія о конфискаціи имѣній лицъ, не воспользовавшихся Всемилостивѣйшимъ прощеніемъ, замѣняетъ въ семъ случаѣ заочный судебный приговоръ, то, слѣдуя правиламъ, изображеннымъ въ постановленіи Совѣта 28 Іюня (10 Іюля) 1835 года, Коммисія полагала достаточнымъ обнародывать таковые приговоры также посредствомъ публичныхъ вѣдомостей. Это предположеніе одобрилъ Совѣтъ и препроводилъ въ Коммисію для исполненія утвержденное въ такомъ смыслѣ постановленіе, которое и припечатано въ газетѣ, издаваемой подъ заглавіемъ: „Dziennik Powszechny", 10 (22) Іюля истекшаго года.

Послѣ Коммисія усмотрѣла, что тоже самое постановленіе внесено и въ Дневникъ Законовъ, но съ означеніемъ подъ нимъ 25 Ноября (7 Декабря) 1835 г., т. е. того числа, въ которое оно обнародовано, какъ это вообще соблюдается при внесеніи въ Дневникъ всѣхъ издаваемыхъ законовъ. Такимъ образомъ время обнародованія онаго въ Дневникѣ Законовъ послѣ-

decyzyi Rady Administracyjnéj, karę konfiskaty rozciągającéj. Artykuł zaś 8 tegoż postanowienia ogólnego, przepisując termina półroczny, roczny, i dwuletni do zgłaszania się dla osób, które do majątku skonfiskowanego mają pretensye, bąć są w kraju, lub za granicą, w Europie albo wreście za jéj obrębem zamieszkałe, termina te również od daty ogłoszenia wyroku Sądowego lub decyzyi Rady rachować nakazują.

W zastosowaniu tych przepisów do wyroków Audytoryatu Polowego, karę konfiskaty stanowiących, uważała Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu skazanego za podpadającego śmierci cywilnéj, od czasu, gdy mu wyrok przez wyższą Władzę zatwierdzony ogłoszony został, odkąd też i wykonanie na nim kary osobistéj następuje. Podając zaś do Gazet wiadomość o wyrzeczonéj na szczególne osoby karze konfiskaty, od daty umieszczenia jéj w gazecie, rachowała Kommissya termina, na zgłaszanie się z pretensyami, dla wierzycieli zakreślone.

Ponieważ decyzya Rady Administracyjnéj rozciągająca karę konfiskaty na osoby z amnestyi nie korzystające, zastępuje w tym przedmiocie wyrok Sądowy zaoczny, postępując przeto Kommissya Rządowa w duchu powyższych zasad, w projekcie do postanowienia Rady z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) r. z. wnosiła, o ogłoszenie go tylko przez gazety, jakoż taki projekt był przez Radę Administracyjną zatwierdzony, a nadesłane Kommissyi Rządowéj w téj osnowie postanowienie w Dzienniku Powszechnym z dnia 10 (22) Lipca r. z. ogłoszone zostało.

Późniéj dopiero znalazła Kommissya Rządowa toż samo postanowienie zamieszczone w Dzienniku Praw, a poniżej dodany dzień ogłoszenia, jak to co do ustaw prawodawczych ma miejsce. Oznaczona jednak data téj publikacyi na dzień 25 Listopada (7 Grudnia) r. z. przeszło o cztery miesiące od dnia

довало четырмя мѣсяцами позже, нежели какъ объявлено въ газетахъ, отъ чего возникли слѣдующіе вопросы:

a) должно ли гражданскую смерть наказанныхъ конфискаціею имѣнія считать съ 10 (22) Іюля 1835 года, т. е. съ того числа, когда состоявщіяся объ нихъ опредѣленія объявлены въ газетахъ, или же съ 25 Ноября (7 Декабря) того года, когда внесено оно въ Дневникъ Законовъ;

b) съ котораго именно числа изъ двухъ означенныхъ въ предыдущей статьѣ считать срокъ, предоставленный третьимъ лицамъ къ предъявленію ихъ претензій къ конфискованнымъ имѣніямъ.

Что касается лицъ, собственно изъ амнистіи изъятыхъ, то на счетъ ихъ не предстоитъ никакого недоумѣнія, ибо, хотя Высочайшій декретъ 4 (16) Сентября 1834 года и внесенъ въ Дневникъ Законовъ, но безъ означенія числа его опубликованія; къ тому же въ 21-ой статьѣ приведеннаго въ началѣ постановленія Совѣта ясно сказано, съ котораго числа считать послѣдствія конфискаціи. Слѣдовательно остается разрѣшить вопросъ только о лицахъ, не воспользовавшихся амнистіею.

Коммисія Финансовъ мнѣніемъ полагала, что число обнародованія постановленій посредствомъ Дневника Законовъ нельзя принимать за общее правило въ отношеніи къ послѣдствіямъ конфискаціи. Приговоры Полеваго Аудиторіата, уже состоявшіеся, равно какъ и всѣ подобные приговоры другихъ судовъ, въ Дневникъ Законовъ не вносятся, по существу же постановленій Совѣта 28 Іюня (10 Іюля) и 7 (19) Декабря 1835 года, опубликованіе приговоровъ чрезъ публичныя вѣдомости неминуемо влечетъ за собой и всѣ послѣдствія конфискаціи, каковымъ есть и гражданская смерть лицъ, подвергшихся этому наказанію, но безъ нарушенія права третьихъ лицъ. Если же это число принять за положительный срокъ и для кредиторовъ, тогда потерпѣли бы тѣ изъ нихъ, которые, основываясь на времени обнародованія приговоровъ въ Дневникѣ Законовъ, опоздали бы съ предъявленіями своихъ претензій.

ogłoszenia w Gazetach spóźnioną została, ztąd wynikła wątpliwość:

a) czyli śmierć cywilna osób na karę konfiskaty skazanych rachuje się od dnia 10 (22) Lipca r. z. jako daty ogłoszenia w gazetach, czyli téż od dnia 25 Listopada (7 Grudnia) r. z. jako daty ogłoszenia w Dzienniku Praw, jak niemniéj:

b) od któréj z dat powyższych zaczynają się liczyć termina na zgłaszanie się z pretensyami do majątku skonfiskowanego dla osób trzecich zakreślone.

Co do osób z pod amnestyi wyjętych wątpliwość ta nie zachodzi, gdyż dekret Najjaśniejszego Pana z dnia 4 (16) Września 1834 roku, jakkolwiek w Dzienniku Praw jest zamieszczony, nie nosi przecież daty publikacyi, a nadto postanowienie Rady, na początku cytowane, w art. 21 wyraźnie datę, od któréj skutki konfiskat liczone być mają, oznaczyły, wątpliwość więc zachodząca dotycze tylko osób z amnestyi nie korzystających.

W takim stanie rzeczy Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu mniemała, że data publikacyi w Dzienniku Praw za ogólne prawidło względem skutku konfiskaty przyjętą być nie może, ponieważ wyroki Audytoryatu Polowego już zapadłe i podobne wyroki innych Sądów do umieszczenia w Dzienniku Praw nie kwalifikują się, jak niemniéj, że co do postanowień Rady Administracyjnéj z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) r. z. i 7 (19) Grudnia t. r. data ogloszenia ich przez gazety mogłaby wprawdzie pociągnąć skutek konfiskaty co do śmierci cywilnéj osób na tę karę skazanych, bez szkody osób trzecich, lecz przyjęcie téj daty za stanowczą względem wierzycieli mogłoby być szkodliwe, dla tych, którzy opierając się na dniu ogłoszenia w Dzienniku Praw zamieszczonym z poszukiwaniem swéj pretensyi opóźnili się, dla czego pomieniona Kommissya Rządowa upraszała Radę pod dniem 31 Lipca (12 Sierpnia) r. b.

По симъ обстоятельствамъ Правительственная Коммисія Финансовъ вошла въ Совѣтъ съ представленіемъ отъ 31 Іюля (12 Августа) с. г., за N. 61,271, о разрѣшеніи, должно ли послѣдствія конфискаціи, распространенной на имѣнія частныхъ лицъ внесенными въ Дневникъ Законовъ постановленіями Совѣта, считать со дня опубликованія оныхъ въ газетахъ, или со дня обнародованія въ Дневникѣ Законовъ, разумѣя сіе, какъ въ отношеніи гражданской смерти осужденныхъ, такъ и въ отношеніи вѣрителей, пропустившихъ назначенный срокъ для предъявленія своихъ претензій.

Совѣтъ, при бывшемъ по сему предмету сужденіи, находилъ: что постановленіе его отъ 28 Іюня (10 Іюля) 1835 года, по точному смыслу положенія отъ 23 Іюля (4 Августа) того же года, внесено въ Дневникъ Законовъ главнѣйше съ тою цѣлію, чтобы впредь никто не могъ отговариваться невѣдѣніемъ закона, а особливо, чтобы мѣста, завѣдывающія ипотеками, и мѣста судебныя не встрѣчали никакого затрудненія въ переписке на имя Казны недвижимыхъ имѣній, капиталовъ и всякихъ правъ на собственность, принадлежащую лицамъ, имѣнія коихъ подвергнуты конфискаціи, чѣмъ и объясняется, что это сдѣлано отнюдь не въ отмѣну правилъ, содержащихся въ постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля прошедшаго года и упомянутыхъ въ послѣдующемъ постановленіи 28 Іюня (10 Іюля) того же года. Что же касается кредиторовъ, то они тѣмъ менѣе могутъ ограждаться срокомъ внесенія опредѣленій въ Дневникъ Законовъ, потому что въ 1-ой ст. постановленія 28 Іюня (10 Іюля) истекшаго года именно сказано: что на имѣнія лицъ, амнистіею не воспользовавшихся, имѣетъ быть распространена конфискація, согласно правиламъ, въ постановленіи 2 (14) Апрѣля 1835 года содержащимся, по которымъ для лицъ, не воспользовавшихся амнистіею, срокъ считается со дня объявленія законнаго приговора, произнесеннаго надлежащимъ Судомъ, или со дня опредѣленія Совѣта, состоявшагося о распространеніи на ихъ имѣнія конфискаціи, а для третьихъ лицъ,

N. 61,271 o decyzyę, czyli skutki konfiskaty postanowieniami Rady w Dzienniku Praw umieszczonemi, na szczególne osoby rozciągniętéj, liczyć się mają od daty ogłoszenia ich w gazetach lub od daty publikacyi w Dzienniku Praw, a to tak co do śmierci cywilnéj, jako też co do prekluzyi wierzycieli nie zgłaszających się.

Rada zważając, że umieszczenie postanowienia z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) r. z. w Dzienniku Praw z wyraźnéj decyzyi jéj z dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) r. z. miało głównie na celu to, iżby nadal nikt niewiadomością prawa wymawiać się nie mógł, w szczególności zaś Władze hypoteczne i Sądowe nie znajdowały żadnéj trudności w przepisywaniu na rzecz Skarbu tytułu własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i wszelkich praw hypotecznych, służyć mogących osobom konfiskacie majątku ulegającym, nie zaś zmianę przepisów postanowienia z dnia 2 (14) Kwietnia t. r. w tém późniejszém postanowieniu z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) powołanych, ważając oraz, że osoby inseressowane tém mniéj mocne są zasłaniać się dniem ogłoszenia w Dzienniku Praw skoro w art. 1. postanowienia z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) wyraźnie powiedziano, że kara konfiskaty, rozciąganą być ma na osoby z amnestyi nie korzystające, stosownie do prawideł postanowienia z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku, a zatem co do samych niekorzystających z amnestyi od daty ogłoszenia wyroku prawomocnego przez Sąd właściwy wydanego, lub decyzyi Rady Administracyjnéj, konfiskatę rozciągającéj, a co do osób trzecich interessowanych, od chwili upłynienia terminów oznaczonych, licząc od daty ogłoszenia wyroku Sądowego lub decyzyi Rady Administracyjnéj,—wyrzekła, iż na téj zasadzie, tak śmierć cywilna osób, na karę konfiskaty skaza-

со времени минованія сроковъ, послѣ того какъ опубликованъ судебный приговоръ или опредѣленіе Совѣта. На семъ основаніи Совѣтъ положилъ: какъ время гражданской смерти лицъ, подвергшихся наказанію конфискаціею имѣнія, такъ и срокъ для явки кредиторовъ съ претензіями ихъ на конфискованныя имѣнія, считать съ того числа, когда постановленіе сего Совѣта отъ 28 Іюня (10 Іюля) 1835 года опубликовано въ газетѣ „Dziennik Powszechny," каковымъ положеніемъ имѣетъ Коммисія Финансовъ руководствоваться и впредь въ подобныхъ случаяхъ.

Варшава, 31 Іюля (12 Августа) 1836 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 40,163.

Примѣчаніе. По этому же самому предмету послѣдовало постановленіе Совѣта Управленія отъ 31 Сентября (12 Октября) 1838 года, помѣщенное ниже подъ N. 31.

№ 29.

Разрѣшеніе Коммисіи Финансовъ продавать совладѣльцамъ, безъ торговъ, такія недвижимости, которыхъ годовой доходъ по смѣтному исчисленію не превышаетъ 15 р. с.

(4 (16) Сентября 1836 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

На основаніи 9-ой ст. постановленія Совѣта Управленія отъ 12 (24) Апрѣля 1835 г., Генеральная Прокураторія, занимаясь,

nych, jako też termina w celu zgłoszenia się do majątku skonfiskowanego z pretensyami dla osób trzecich przeznaczone, od dnia umieszczenia w Dzienniku Powszechnym postanowienia z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) r. z. liczone być mają, niemniéj, że decyzya powyższa ma służyć Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu za zasadę do dalszego w podobnych przypadkach postępowania.

Warszawa, d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1836 roku.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 40,163.

Uwaga. W tymże samym przedmiocie zapadło postanowienie Rady Administracyjnéj z dnia 31 Września (12 Października) 1838 roku, zamieszczone poniżéj pod N. 31

№ 29.

Upoważnienie dla Kommissyi Skarbu do sprzedawania współwłaścicielom z wolnéj ręki takich realności, z których dochód wyanszlagowany rs. 15 nie przenosi.

(d. 4 (16) Września 1836 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Stosownie do art. 9. postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 2 (14) Kwietnia r. z. o konfiskatach, Prokuratorya

между прочимъ, раздѣломъ имѣній и продажею изъ нихъ тѣхъ частей, кои по конфискаціи отходятъ въ Казну, нашла, что отъ соблюдаемаго судебными мѣстами порядка, по раздѣлу таковыхъ имѣній, нельзя ожидать выгодныхъ для Казны послѣдствій, если принадлежащія ей частицы имѣнія будутъ малой цѣнности, ибо самыя издержки, на производство дѣлъ сихъ требуемыя, нерѣдко превышаютъ стоимость того участка, который достается Казнѣ. Почему Генеральная Прокураторія и относилась въ Правительственную Коммисію Финансовъ, что, по мнѣнію ея, полезнѣе было бы для Казны всѣ конфискованныя въ Казну части малозначительныхъ имѣній продавать безъ публичныхъ торговъ.

Коммисія Финансовъ, находя мнѣніе Генеральной Прокураторіи основательнымъ и соотвѣтствующимъ интерессу Казны, представила Совѣту 4 (16) с. м., за N. 65,505, о разрѣшеніи ея на продажу безъ торговъ общимъ съ Казною владѣльцамъ такихъ частицъ, которыхъ годовой доходъ по смѣтному исчисленію не превышаетъ 100 злотыхъ.

Представленіе сіе Совѣтъ утвердилъ.

Варшава, 4 (16) Сентября 1836 года.

Вѣрно:
Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 41,761.

Примѣчаніе. Съ разрѣшенія Совѣта Управленія отъ 29 Іюля (10 Августа) 1838 года, за N. 20,529, правило это распространено на недвижимости, съ которыхъ показанный по смѣтѣ доходъ не превышалъ 45 р. с.

Jeneralna zajmując się obecnie między innemi sprzedażą w drodze działów, majątków niedzielnych w części konfiskacie uległych, przekonała się, że postępowanie sądowe w drodze działów co do realności mniejszéj wartości, nie przyniosłoby Skarbowi publicznemu pomyślnego rezultatu, albowiem koszta w téj mierze wyłożyć się winne częstokroć przenosiłyby schedę, jakaby się Skarbowi w działach dostała.

Z tego powodu taż Prokuratorya przedstawiła Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, iż korzystniéjby było dla Skarbu publicznego, aby wszelkie małéj wartości części z wolnéj ręki sprzedanemi zostały. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu uznając powyższy wniosek Prokuratoryi Jeneralnéj uzasadnionym, i interessowi Skarbu publicznego odpowiednim upraszała Radę pod dniem 4 (16) b. m. N. 65,505, o upoważnienie do sprzedania współwłaścielom z wolnéj ręki takich realności, z których wyanszlagowany dochód roczny złp. 100 nie przenosi.

Rada przychyliła się do wniosku Kommissyi Rządowéj.

Warszawa, d. 4 (16) Września 1836 r.

Za zgodność:
Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 41,761.

Uwaga. Decyzya Rady Administracyjnéj z dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) 1838 r. N. 20,529 rozciągnęła ten przepis do realności z których dochód wyanszlagowany nie nosił rs. 45.

№ 30.

Отзывъ Министра Государственныхъ Имуществъ къ Главному Директору Финансовъ съ объявленіемъ Высочайшаго повелѣнія о томъ, въ какихъ случаяхъ конфискованныя имѣнія поступаютъ въ Казну Имперіи, и въ какихъ — въ Казну Царства.

(16 Іюня 1838 года.)

Вслѣдствіе отношенія Вашего Превосходительства отъ 30 Сентября (12 Октября) 1837 года, за N. 1,647, къ г. Министру Финансовъ, а имъ переданнаго мнѣ, объ установленіи правила, въ какихъ случаяхъ имѣнія участвовавшихъ въ Польскомъ мятежѣ лицъ, подлежащія конфискаціи считать собственностію Казны Имперіи и Царства Польскаго, я, за неимѣніемъ положительнаго правила, входилъ по сему предмету съ представленіемъ въ Комитетъ по дѣламъ Западныхъ губерній, и по журналу онаго, Государь Императоръ въ 9 день текущаго Іюня Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. недвижимыя имѣнія мятежниковъ, подвергнутыя конфискаціи, должны принадлежать Правительству того Государства въ которомъ они состоятъ;

2. движимыя имѣнія и капиталы должны подлежать правилу о недвижимыхъ имѣніяхъ;

3. если у мятежника находятся недвижимыя имѣнія въ Россіи, а движимыя въ Царствѣ Польскомъ, то тѣ и другія имѣнія принадлежатъ Россіи и обратно;

№ 30.

Odezwa Ministra dóbr Rządowych, do Dyrektora Głównego Skarbu oznajmująca Najwyższą Wolę, w jakich przypadkach majątki skonfiskowane mają przechodzić na własność Cesarstwa, a w jakich na rzecz Skarbu Królestwa.

(d. 16 Czerwca 1838 r.)

Powodowany odezwą Jaśnie Wielmożnego Pana pod dniem 30 Września (12 Października) 1837 roku N. 1,647 do Ministra Skarbu uczynioną, a mnie przez niego odstąpioną, w przedmiocie ustalenia zasady, w jakich przypadkach majątki osób, które brały udział w polskim powstaniu i w skutek tego uległy konfiskacie, mają być uważane za przechodzące na własność Skarbu Cesarstwa, w jakich za należące do Skarbu Królestwa Polskiego,— z powodu braku stałych w tym względzie przepisów, uczyniłem stosowne przedstawienie do Komitetu ustanowionego do spraw Gubernii Zachodnich; w następstwie czego NAJJAŚNIEJSZY PAN, w skutek protokółu posiedzenia tegoż Komitetu, pod dniem 9 Czerwca r. b. NAJWYŻEJ rozkazać raczył:

1. skonfiskowany majątek nieruchomy rokoszan ma należéć do Skarbu tego kraju, w którym majątek ten jest położony;

2. co do majątku ruchomego i kapitałów, ma być zachowany powyższy przepis wydany co do majątków nieruchomych;

3. jeżeli rokoszanin posiada majątek nieruchomy w Rossyi, a ruchomy w Królestwie Polskiém, w takim razie oba majątki mają należéć do Rossyi i wzajemnie;

4. если послѣ мятежника остались недвижимыя и движимыя имѣнія, какъ въ Россіи, такъ и въ Царствѣ, то поступаютъ одни въ Казну Имперіи, а другія въ Казну Царства;

5. если у мятежника открыты только движимость и капиталы, то оные, гдѣ бы ни находились, принадлежатъ тому Правительству, котораго онъ былъ подданнымъ.

Донеся Правительствующему Сенату о таковой Высочайшей волѣ, долгомъ считаю о томъ увѣдомить Ваше Превосходительство.

С-Петербургъ, 16 Іюня 1838 года.
Министръ Государственныхъ Имуществъ,
Генералъ-Адъютантъ (подписано) *Киселевъ.*
N. 813.

№ 31.

Опредѣленіе срока на предъявленіе претензій къ имѣніямъ, подвергнутымъ конфискаціи.

(30 Сентября (12 Октября) 1838 года.)

Именемъ Его Величества
НИКОЛАЯ I,
Императора Всероссійскаго, Царя Польскаго,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Желая устранить всякое недоумѣніе по исполненію 8-ой статьи постановленія Совѣта Управленія, отъ 2 (14) Апрѣля 1835

4. jeżeli rokoszanin pozostawił nieruchome i ruchome majątki tak w Rossyi jak i w Królestwie, wówczas jedne stają się własnością Skarbu Cesarstwa, drugie zaś Skarbu Królestwa;

5. jeżeli zaś rokoszanin posiadał tylko majątek ruchomy i kapitały, wówczas bez względu na to, gdzie takowe znajdują się, należéć mają do tego rządu, którego on był poddanym.

Doniósłszy Senatowi Rządzącemu o takiéj Woli Najwyższej, poczytuję sobie za obowiązek zawiadomić o tém również Jaśnie Wielmożnego Pana.

S.-Petersburg, d. 16 Czerwca 1838 roku.

Minister Dóbr Państwa, Generał-Adjutant,

(podpisano) *Kisielew.*

N. 813.

№ 31.

Oznaczenie terminu do zgłaszania się z pretensyami do majątków konfiskacie ulegających.

(d. 30 Września (12 Października) 1838 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc, etc, etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Pragnąc usunąć wszelkie wątpliwości wynikłe przy zastosowaniu art. 8 postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia

года, касательно сроковъ на предъявленіе претензій къ подвергнутымъ конфискаціи имѣніямъ, а съ тѣмъ вмѣстѣ и частнымъ лицамъ преподать способъ къ охраненію законныхъ ихъ правъ, по коимъ исковъ онѣ еще не начали, Совѣтъ Управленія постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Хотя сроки, 8-ою статьею постановленія Совѣта Управленія, отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года, опредѣленные, суть преклюзіонные, т. е. прекращающіе дальнѣйшіе иски, но для предъявленія претензій къ такимъ имѣніямъ, о конфискаціи которыхъ надлежащія публикаціи учинены, сроки, выше сего упомянутые, продолжаются еще: на три мѣсяца — для пребывающихъ въ Царствѣ, на шесть мѣсяцевъ —для отсутствующихъ, но находящихся въ Европѣ, и на двѣнадцать мѣсяцевъ—для находящихся внѣ Европы, считая со дня обнародованія сего постановленія. По прошествіи таковыхъ сроковъ, каждый, не предъявившій своей претензіи къ конфискованнымъ имѣніямъ, теряетъ навсегда право отыскивать оную. Таковой же утратѣ права подвергнутся и тѣ, кои къ имѣніямъ, которыя впредь подвергнутся конфискаціи и конфискованными оглашены будутъ, не предъявятъ претензій своихъ въ сроки, опредѣленные 8-ою статьею вышеозначеннаго постановленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года.

Статья 2.

Прекращаются послѣдствія, проистекающія отъ предъявленія претензій въ преклюзіонный срокъ, если Казна откажется отъ конфискованнаго имѣнія, или же оно освобождено будетъ отъ конфискаціи.

Статья 3.

Не подлежатъ никакой преклюзіи претензіи: пользующіяся особенными привилегіями на недвижимыя имѣнія, по смыслу

2 (14) Kwietnia 1835 roku, oznaczającego termina do zgłaszania się z pretensyami do majątków konfiskacie ulegających, a zarazem podać sposobność osobom prywatnym zabezpieczenia ich praw, względem których kroków prawnych jeszcze nie przedsięwzięli, Rada Administracyjna Królestwa postanowiła i stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Lubo termina, przez art. 8 postanowienia z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku oznaczone, są prekluzyjnemi, przecież takowe, co do majątków, których konfiskata ogłoszoną już została, przedłużone jeszcze zostają do trzech miesięcy dla osób zamieszkałych w Królestwie, do sześciu miesięcy dla nieobecnych, lecz znajdujących się w Europie, a do dwunastu miesięcy, dla będących za jéj obrębem, licząc od daty ogłoszenia niniejszego postanowienia. Po upływie tego terminu, nie zgłaszający się, utraca na zawsze prawa poszukiwania swych pretensyj z powyższych konfiskowanych majątków. Takiż skutek dotknie tych, którzyby co do konfiskat w przyszłości wyrzec i ogłosić się mających, nie zgłosili się w terminie, w art. 8. postanowienia 2 (14) Kwietnia 1835 roku oznaczonych.

Artykuł 2.

Skutki prekluzyi ustają w razie zrzeczenia się przez Skarb majątku skonfiskowanego, i w razie uwolnienia go od konfiskaty.

Artykuł 3.

Nie ulegają żadnéj prekluzyi należności mające przywilej na nieruchomości, według art. 41 prawa hypotecznego z ro-

41-ой статьи Закона объ ипотекахъ, изданнаго въ 1818 году; всѣ ипотечныя права, объявленныя предъ оглашеніемъ конфискаціи, и споры, происходящіе о границахъ съ недвижимыми имѣніями, подвергнутыми конфискаціи.

Статья 4.

Дѣйствіе сего постановленія не простирается на рѣшенія, кои, до обнародованія онаго, вошли въ законную силу.

Статья 5.

Исполненіе постановленія сего, которое имѣетъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи, въ чемъ до каждой относиться будетъ.

Состоялось въ засѣданіи Совѣта Управленія, Сентября 30 (Октября 12) дня 1838 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ
(подписано) *Князь Варшавскій.*

ku 1818, tudzież wszelkie prawa hypoteczne, objawione przed ogłoszeniem konfiskaty i spory graniczne z dobrami konfiskacie uległemi.

Artykuł 4.

Wyroki, które do chwili ogłoszenia niniejszego postanowienia stały się prawomocnemi, nie mogą być wzruszone na zasadzie tego postanowienia.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym, w czém do któréj należy, poleca.

Działo się na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, d. 30 Września (12 Października) 1838 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książe Warszawski.*

№ 32.

Замѣчанія Правительственной Коммисіи Юстиціи по предмету приведенія въ исполненіе постановленія помѣщеннаго подъ N. 31.

(7 (19) Октября 1838 года).

Господину Главному Директору Финансовъ и Казначейства.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія Царства.

По порученіи Его Свѣтлости Князя Намѣстника въ Царствѣ, имѣю честь препроводить при семъ къ г. Главному Директору, для исполненія, постановленіе Совѣта Управленія Царства отъ 30 Сентября (12 Октября) сего года, изданное въ дополненіе Ст. 18-ой постановленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года о послѣдствіяхъ неявки въ назначенные по этой статьѣ сроки лицъ, имѣющихъ претензіи къ конфискованнымъ имѣніямъ.

Къ сему считаю долгомъ присовокупить, что Коммисія Юстиціи, въ развитіе исполненія вышеприведеннаго постановленія, полагаетъ необходимымъ:

1. сдѣлать распоряженіе о двукратномъ опубликованіи настоящаго постановленія во всѣхъ губернскихъ вѣдомостяхъ: первый разъ — вслѣдъ за внесеніемъ постановленія въ Дневникъ Законовъ, и второй разъ — по прошествіи сорока дней отъ первой публикаціи;

2. изъяснить въ обѣихъ публикаціяхъ: что претензіи къ имѣніямъ, подвергшимся конфискаціи, должны быть заявлены подачею позвовъ, съ соблюденіемъ при томъ опредѣленныхъ по закону формальностей; что таковой позывъ, слѣдуетъ подать, установленнымъ порядкомъ, въ Генеральную Прокураторію и въ

№ 32.

Uwagi Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości co do wykonania pomienionego pod N. 31 postanowienia.

(d. 7 (19 Października 1838 r.)

do
Jaśnie Wielmożnego Dyrektora Głównego Przychodów
i Skarbu.

SEKRETARZ STANU PRZY RADZIE ADMINISTRACYJNÉJ.

Z polecenia J. O. Księcia Namiestnika Królestwa mam honor przesłać Jaśnie Wielmożnemu Dyrektorowi Głównemu do wykonania postanowienie Rady Administracyjnéj z dnia 30 Września (12 Października) r. b. uzupełniające art. 8 postanowienia z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 r. co do skutków, jakie dotknąć winny nie zgłaszających się w terminach, tym artykułem oznaczonych, z pretensyami do majątków skonfiskowanych.

Obok tego winienem nadmienić, że Kommissya Sprawiedliwości mniemała, że w dalszym wykonaniu pomienionego postanowienia należałoby:

1. wydać stosowne rozporządzenie względem dwukrotnego ogłoszenia niniejszego postanowienia we wszystkich dziennikach gubernialnych, pierwszy raz wnet po wydrukowaniu postanowienia w Dzienniku Praw, a drugi raz we czterdzieści dni dopiero po pierwszém ogłoszeniu;

2. wyrazić w obu obwieszczeniach, że zgłoszenie się z pretensyami do majątków konfiskacie uległych, czynione być powinno przez pozew z zachowaniem form prawem wymaganych, że takowy pozew porządkiem przepisanym doręczonym być powinien Prokuratoryi Jeneralnéj i właściwemu

подлежащее Губернское Правленіе; и что, въ случаѣ несоблюденія законнаго порядка при выдачѣ или врученіи позва, сей послѣдній будетъ считаться лишеннымъ важности;

3. въ сказанныхъ публикаціяхъ, по мѣрѣ признанной въ томъ надобности, слѣдуетъ помѣстить списокъ всѣхъ лицъ, имѣнія коихъ подверглись конфискаціи до времени обнародованія настоящаго постановленія, исключивъ изъ этого списка всѣ тѣ лица, кои были внесены въ оный неправильно, и о которыхъ въ этомъ отношеніи, въ разное время, были сдѣланы распоряженія Намѣстникомъ въ Царствѣ и Совѣтомъ Управленія;

4. по всѣмъ тѣмъ имѣніямъ, которыя будутъ подвержены конфискаціи по постановленію Совѣта Управленія Царства или по судебнымъ приговорамъ, публиковать немедленно въ оффиціяльной газетѣ: имена, фамиліи и званіе лицъ, владѣвшихъ сими имѣніями, и вмѣстѣ съ тѣмъ приглашать всѣхъ заинтересованныхъ лицъ къ предъявленію, въ назначенный, по ст. 8-ой постановленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года, срокъ, своихъ претензій, съ предвареніемъ, что, въ противномъ случаѣ, они лишатся навсегда права отыскивать эти претензіи;

5. помянутое въ предыдущемъ пунктѣ объявленіе повторить въ оффиціальной газетѣ, по истеченіи, по крайней мѣрѣ, годоваго срока, и, кромѣ того, объявленіе это помѣстить въ губернскихъ вѣдомостяхъ, въ такомъ порядкѣ, чтобы первая публикація воспослѣдовала тотчасъ послѣ наложенія конфискаціи, а вторая — не прежде, какъ по истеченіи одного года.

Впрочемъ Его Свѣтлость Князь Намѣстникъ въ Царствѣ предоставляетъ усмотрѣнію Вашему принятіе въ руководство изложенныхъ выше предположеній Коммисіи Юстиціи.

Варшава, 7 (19) Октября 1838 года.

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 22,570.

Rządowi Gubernialnemu, i że w razie niezachowania porządku prawnego przy wydawaniu lub doręczeniu pozwu tenże za nieważny uznawany będzie;

3. przy wspomnianych ogłoszeniach obwieścić znowu, jeśli to Kommissya potrzebnym być uzna, listę wszystkich osób, których majątki do daty ogłoszenia niniejszego postanowienia konfiskacie uległy, wyłączywszy z takowéj listy wszystkie te osoby, które niewłaściwie były w niéj pomieszczone, i o których różnemi czasy wydawane były w téj mierze polecenia przez Namiestnika Królewskiego i Radę Administracyjną;

4. co do wszystkich majątków, które nadal bądź postanowieniami Rady Administracyjnéj, bądź wyrokami Sądowemi konfiskacie ulegną, ogłaszać niezwłocznie w gazecie Rządowéj imiona, nazwiska i powołanie osób byłych posiadaczami tychże majątków, i zarazem wzywać wszystkich interessentów o wykazywanie, w terminie przepisanym artykułem 8. postanowienia z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku, swoich pretensyj, pod utratą w przeciwnym razie na zawsze prawa do wszelkiego poszukiwania;

5. wspomnione w powyższym punkcie ogłoszenie powtórzyć w gazecie Rządowéj po upływie przynajmniéj jednego roku, a prócz tego pomieścić je w Dziennikach Gubernialnych tak, iżby pierwsze ogłoszenie nastąpiło zaraz po rozciągnieniu konfiskaty, a powtórne nie prędzéj jak po upływie jednego roku.

Wszakże zastosowanie się do wniosków Kommissyi Sprawiedliwości Jego Książęca Mość Namiestnik Królestwa uznaniu Jaśnie Wielmożnego Dyrektora Głównego pozostawia.

Warszawa, d. 7 (19) Października 1838 roku.

Sekretarz Stanu, (podpisano) *J. Tymowski.*

N. 22,570.

№ 33.

Увѣдомленіе о порядкѣ приведенія въ исполненіе того-же постановленія.

(1 (13) Декабря 1838 года.)

Статсъ-Секретарю при Совѣтѣ Управленія.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ отношеніи отъ 7 (19) Октября сего года, вы изволили сообщить мнѣ замѣчанія Правительственной Коммисіи Юстиціи, по предмету порядка исполненія постановленія Совѣта Управленія Царства, отъ 30 Сентября (12 Октября) сего года, объ окончательномъ срокѣ для предъявленія претензій къ конфискованнымъ имѣніямъ. Въ этихъ замѣчаніяхъ Правительственная Коммисія Юстиціи предполагала:

1. опубликовать двукратно въ губернскихъ вѣдомостяхъ, съ 40-дневнымъ промежуткомъ времени, о вышеприведенномъ постановленіи Совѣта Управленія;

2. въ тѣ же сроки объявить заинтересованнымъ лицамъ о томъ, въ какія вѣдомства слѣдуетъ имъ подавать позвы на имя Казны Царства;

3. обнародовать, буде это признаетъ нужнымъ Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, вновь списокъ лицамъ, приговореннымъ къ конфискованію ихъ имѣній;

4. на будущее время, въ случаѣ наложенія конфискаціи, объявлять о томъ въ оффиціальной газетѣ и въ губернскихъ

№ 33.

Zawiadomienie o sposobie wprowadzenia w wykonanie tegoż postanowienia.

(d. 1 (13) Grudnia 1838 r.)

do
Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Przez odezwę Jaśnie Wielmożnego Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnéj z dnia 7 (19) Października r. b. miałem sobie zakommunikowane uwagi Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, dotyczące sposobu wykonania postanowienia Rady pod dniem 30 Września (12 Października) r. b. zapadłego, względem prekluzyi na niezgłaszających się z pretensyami do majątków skonfiskowanych postanowionéj. W uwagach tych proponowała Kommissya Rządowa Sprawiedliwości ażeby:

1. ogłosić po dwakroć, z przerwą czterdziesto-dniową, w dziennikach urzędowych gubernialnych powyższe postanowienie Rady;

2. aby obwieścić w tych samych terminach interessenta, jakim Władzom pozwy po Skarb publiczny wydawane, doręczone być winny;

3. aby na nowo ogłosić listę osób na karę konfiskaty majątków skazanych, jeżeli to Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu za potrzebne uzna;

4. aby w przyszłych wypadkach, gdzie kara konfiskaty rozciąganą będzie, czynić potrzeba obwieszczenia w gaze-

вѣдомостяхъ, а также приглашать заинтересованныя лица къ предъявленію своихъ претензій, съ предвареніемъ о просрочкѣ и потерѣ правъ;

5. объявленія и вызовы эти помѣщать въ газетѣ и въ вѣдомостяхъ, въ первый разъ—по наложеніи конфискаціи, а во второй разъ — по истеченіи года со времени первой публикаціи.

Пользуясь сими замѣчаніями, именно же помѣщенными въ 1 и 2-омъ пунктахъ, подвѣдомственная мнѣ Коммисія поручила всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ, съ приведеніемъ вновь содержанія постановленія Совѣта Управленія, опубликованнаго уже въ оффиціальныхъ вѣдомостяхъ, оповѣстить заинтересованныя лица, въ какое время имъ слѣдуетъ предъявлять свои претензіи и въ какія вѣдомства они должны подавать позвы, а также предварила о потерѣ правъ въ случаѣ неявки въ назначенный срокъ и въ опредѣленномъ порядкѣ.

По 3-му пункту: Такъ-какъ списки лицамъ, приговореннымъ, по постановленіямъ Совѣта Управленія, къ конфискаціи ихъ имѣній, почти всѣ были опубликованы не только въ газетахъ, но и въ Дневникѣ Законовъ, то посему подвѣдомственная мнѣ Коммисія не нашла нужнымъ вторично обнародывать эти списки, однако же поручила помѣщать въ публикаціяхъ не только номеръ газетъ, но и страницу Дневника Законовъ, въ коихъ помѣщены были сказанные списки.

Списки лицъ, кои, по приговорамъ Полеваго Аудиторіата Дѣйствующей Арміи и по особымъ рѣшеніямъ, не внесеннымъ въ Дневникъ Законовъ, присуждены къ конфискаціи ихъ имѣній,—Правительственною Коммисіею поручено опубликовать въ губернскихъ вѣдомостяхъ.

По 4-му пункту: Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства предположила на будущее время вполнѣ примѣняться къ замѣчаніямъ Правителственной Коммисіи Юстиціи.

По 5-му пункту: Годовой промежутокъ времени, по истеченіи котораго, согласно предположенію Правительственной Коммисіи Юстиціи, имѣютъ быть публикованы въ оффиціальной

cie rządowéj i w dziennikach urzędowych oraz wzywać interessentów o zgłaszanie się z pretensyami z zagrożeniem prekluzyi i utraty praw;

5. aby takie ogłoszenie i wezwanie umieszczać w gazecie i dziennikach raz po rozciągnięciu konfiskaty, a drugi raz po upływie roku od pierwszego ogłoszenia.

Korzystając z tych uwag, a mianowicie ad 1 i 2 przytoczonych, Kommissya Rządowa, w któréj prezyduję, poleciła wszystkim Rządom Gubernialnym z ponowieniem wiadomości o osnowie postanowienia Rady z ogólnych urządzeń już w Dziennikach publikowanego, obwieścić interessentów, w jakim czasie ze swemi pretensyami występować mają i jakim władzom pozwy doręczone być powinny oraz zagroziła utratą praw w razie niezgłoszenia się w czasie i formie oznaczonéj.

Ad 3: Ponieważ listy osób na karę konfiskaty majątku postanowieniami Rady skazanych, prawie wszystkie ogłaszane były nietylko w gazetach ale i w Dzienniku Praw; przeto Kommissya Rządowa powtórnego takich list ogłaszania niewidziała potrzeby, poleciła jednak powołać w obwieszczeniu nietylko numer gazet, ale oraz tom i kartę Dziennika Praw, w których listy w mowie będące były zamieszczone.

Co do osób wyrokami Audytoryatu Polowego Czynnéj Armii na karę konfiskaty skazanych, jako téż osób na które szczególnemi decyzyami, w Dzienniku Praw nieogłoszonemi, taż sama kara rozciągniętą została, listę ich poleciła Kommissya Rządowa po dziennikach gubernialnych ogłosić.

Ad 4. W zupełności do uwag Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu na przyszłość stosować się zamierzyła.

Ad 5. Roczny przeciąg czasu, po upływie którego obwieszczenia z wezwaniem po interessenta w gazecie rządowéj i dziennikach gubernialnych podług wniosku Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości ogłaszane być mają, uważam za

газетѣ и въ губернскихъ вѣдомостяхъ вызовы заинтересованныхъ лицъ, нахожу слишкомъ продолжительнымъ и безполезнымъ для сихъ послѣднихъ лицъ, въ Царствѣ Польскомъ проживающихъ; ибо, согласно ст. 8-ой постановленія Совѣта Управленія Царства отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. (Дневникъ Законовъ, томъ XVI), они въ правѣ предъявлять свои претензіи только въ теченіе шести мѣсяцевъ, почему позднѣйшія публикаціи, особенно же въ губернскихъ вѣдомостяхъ, которыя главнымъ образомъ предназначены для мѣстныхъ жителей, не принесутъ имъ никакой пользы. По сему поводу предположено мною принять правиломъ въ отношеніи имѣющихъ быть опредѣленными впредь конфискацій — публиковать вторичныя объявленія въ оффиціальной газетѣ и въ губернскихъ вѣдомостяхъ по прошествіи четырехъ мѣсяцевъ отъ первыхъ публикацій, чѣмъ воспользуются мѣстные и заграничные жители, и, кромѣ того, публиковать въ третій разъ въ одной лишь оффиціальной газетѣ, собственно для заграничныхъ жителей, по истеченіи десяти мѣсяцевъ, считая съ первой публикаціи.

Ко всему этому имѣю честь присовокупить, что, послѣ окончательной редакціи постановленія Совѣта Управленія, остались недоумѣнія на счетъ числа, съ котораго должно начинаться истеченіе сроковъ, назначенныхъ для явки, не смотря на то, что по первоначально изготовленному проекту предположено было устранить эти недоумѣнія, такъ-какъ, согласно общимъ узаконеніямъ, заинтерессованныя лица должны предъявлять свои претензіи: въ теченіе шести мѣсяцевъ, однаго года или двухъ лѣтъ, сообразно разницѣ въ ихъ мѣстожительствѣ, сроки же эти считаются со времени обнародованія постановленія о подверженіи конфискаціи подлежащихъ лицъ.

Этого рода постановленія публикуются не одновременно, одинъ разъ въ газетѣ, другой же разъ въ Дневникѣ Законовъ, почему возникало недоумѣніе въ томъ, какое число обнародованія считается положительнымъ. Хотя Совѣтъ Управленія Царства, въ засѣданіи своемъ 31 Іюля (12 Августа) 1836 года, призналъ

zbyt odległy i bezskuteczny dla interessentów w Królestwie Polskiém zamieszkałych, skoro albowiem wedle art. 8 postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku. (Dziennik Praw tom XVI-ty)—wolno im jest zgłaszać się z pretensyami tylko w ciągu sześciu miesięcy; obwieszczenia przeto późniéj czynione, a zwłaszcza w Dziennikach Gubernialnych, które dla krajowców głównie są przeznaczone, żadnéj onymże nie przyniosłyby korzyści. Z tego powodu zamierzyłem przyjąć za prawidło co do konfiskat, na przyszłość rozciągniętemi być mogących, ogłaszać obwieszczenia powtórne w Gazecie Rządowéj i Dziennikach Gubernialnych po upływie czterech miesięcy od pierwszych ogłoszeń, z czego korzystać będą krajowi i zagraniczni, a nadto ogłaszać trzecie obwieszczenie, ze względu tylko osób zagranicznych, w saméj Gazecie Rządowéj, po upływie dziesięciu miesięcy, rachując od pierwszego ogłoszenia.

Przy tém wszystkiém mam zaszczyt nadmienić, że po ostatecznéj redakcyi postanowienia Rady, pozostały wątpliwości względem daty, od któréj zaczynać się ma upływ terminów na zgłaszanie się zakreślonych, chociaż przygotowany poprzednio projekt usunąć je zamierzył, podług ogólnych albowiem przepisów obowiązani są interessenci występować ze swemi pretensyami w ciągu sześciu miesięcy, w ciągu roku, albo lat dwóch, podług różności swego zamieszkania, a termina te zaczynają się liczyć od daty ogłoszenia postanowienia karę konfiskaty na szczególne osoby rozciągającego.

Postanowienia tego rodzaju ogłoszone bywają nie w jednym czasie, raz w Gazecie drugi w Dzienniku Praw, ztąd zachodziła wątpliwość, która data ogłaszania jest stanowczą. Rada Administracyjna wprawdzie przez decyzyę swą, na posiedzeniu 31 Lipca (12 Sierpnia) 1836 roku wydaną, datę ogło-

положительнымъ, въ этомъ отношеніи, число публикаціи въ газетахъ, но, какъ рѣшеніе сіе не было внесено установленнымъ порядкомъ въ Дневникъ Законовъ, то изъ этого возникло то, что суды не всегда могли руководствоваться означеннымъ рѣшеніемъ.

При такомъ положеніи дѣла, для устраненія на будущее время недоумѣній по сему предмету, постановлено мною въ каждомъ объявленіи увѣдомлять заинтересованныя лица о числѣ, съ котораго будетъ считаться срокъ для предъявленія претензій, и вмѣстѣ съ тѣмъ принято, чтобы число это не было раньше дня обнародованія постановленія въ Дневникѣ Законовъ.

Исполнивъ такимъ образомъ все то, что относится къ вѣдомству Финансовъ, имѣю честь сообщить о семъ Вашему Превосходительству.

Варшава, 1 (13) Декабря 1838 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Р. Фурманъ.*

N. 80,193.

szenia w gazetach za stanowczą w tym względzie uznała, kiedy jednak decyzya ta nie była wcale formą właściwą w Dzienniku Praw ogłoszoną, ztąd poszło, że Sądy nie mogły zawsze do niéj stosować się.

W takim stanie rzeczy dla usunięcia na przyszłość z tego źródła wątpliwości, postanowiłem w każdém obwieszczeniu zawiadomić interessentów, od któréj daty zaczynać się będą liczyć termina do występowania, a zarazem przyjąłem za prawidło, aby data ta nie była wcześniejszą od dnia ogłoszenia postanowienia w Dzienniku Praw.

W taki sposób wywiązawszy się z obowiązków do mego wydziału należących, mam zaszczyt o tém Jaśnie Wielmożnego Pana zawiadomić.

Warszawa, d. 1 (13) Grudnia 1838 roku.

Tajny Radca (podpisano) *R. Fuhrmann.*

N. 80,193.

№ 34.

Основанія по предмету возвращенія гражданскихъ правъ лицамъ, которыя, вслѣдствіе опредѣленной конфискаціи имущества, подверглись политической смерти, впослѣдствіи же прощены.

(17 (29) Іюня 1841 года.)

Именемъ Его Величества
НИКОЛАЯ I,
Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Совѣтъ Управленія Царства Польскаго, по представленію Правительственныхъ Коммисій Юстиціи и Финансовъ, признавая нужнымъ опредѣлить гражданскія права людей, подвергшихся политической смерти и конфискаціи имуществъ, которые впослѣдствіи прощены, съ дозволеніемъ возвратиться въ Царство Польское, и воспользовались этимъ дозволеніемъ, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Высочайшія повелѣнія о дозволеніи возвратиться въ Царство лицамъ, которыхъ имущества конфискованы по опредѣленіямъ Совѣта Управленія, должны быть вносимы въ Дневникъ Законовъ и припечатываемы въ оффиціальной газетѣ существующимъ нынѣ порядкомъ. Повелѣнія же о Всемилостивѣйшемъ прощеніи лицъ, которыхъ имущества конфискованы по судебнымъ приговорамъ, будутъ объявляемы только въ оффиціальной газетѣ и въ губернскихъ вѣдомостяхъ.

№ 34.

Zasady co do przywrócenia do używania praw cywilnych osób, które skutkiem wyrzeczonéj konfiskaty majątku, uległy śmierci cywilnéj, a następnie otrzymały przebaczenie.

(d. 17 (29) Czerwca 1841 r.)

W Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I,
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Uznawszy potrzebę oznaczyć prawa cywilne osób, które uległszy śmierci cywilnéj i karze konfiskaty majątku, następnie otrzymały przebaczenie z pozwoleniem powrotu do Królestwa i z pozwolenia takowego korzystały, — na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Ułaskawienia Najwyższe, dozwalające powrotu do Królestwa osobom, przeciw którym konfiskata majątku decyzyami Rady Administracyjnéj nakazaną została, ogłoszone będą przez Dzienniki Praw i przez Gazetę Rządową, według dotychczasowego porządku. Jeżeli Najwyższa łaska dotyczy osób wyrokami sądowymi na karę konfiskaty majątku skazanych, dostateczném będzie ogłoszenie ułaskawienia w Gazecie Rządowéj i w Dziennikach Gubernialnych.

Статья 2.

Всѣмъ получающимъ Всемилостивѣйшее прощеніе лицамъ, о которыхъ упомянуто въ предыдущей статьѣ, будутъ возвращаемы гражданскія права со дня, въ который послѣдуетъ Высочайшее повелѣніе о дарованіи имъ прощенія.

Статья 3.

Помянутыя лица не пріобрѣтаютъ однако же ни подъ какимъ видомъ, вслѣдствіе дарованнаго прощенія, никакихъ правъ на имѣнія, какъ конфискованныя, такъ и на тѣ, которыя не были еще открыты и взяты въ Казну.

Статья 4.

Съ другой стороны, всякаго рода имущество, пріобрѣтаемое покупкою или по дарственнымъ записямъ, или же по наслѣдству, лицомъ, получившимъ прощеніе, со дня дарованія таковаго и возвращенія гражданскихъ правъ, должно составлять полную и неприкосновенную его собственность.

Статья 5.

Еслибы и конфискованное имѣніе возвращено было, по Высочайшей волѣ, получившему прощеніе, въ такомъ случаѣ онъ обязанъ будетъ принять оное въ томъ видѣ, въ какомъ имѣніе то находиться будетъ въ день полученія Правительственною Коммисіею Финансовъ Высочайшаго повелѣнія объ отдачѣ его прощенному. Сей послѣдній не будетъ имѣть права простирать какихъ либо претензій къ Казнѣ за время состоянія имѣнія въ казенномъ управленіи, но долженъ будетъ исполнить всѣ обязательства, принятыя въ это время Казною по означенному имѣнію. Сверхъ того, какъ въ возвращенномъ ему имѣніи,

Artykuł 2.

Wszystkie osoby ułaskawione, o jakich w artykule poprzedzającym jest mowa, używać będą praw cywilnych na przyszłość od daty Najwyższéj decyzyi, ułaskawienie stanowiącéj.

Artykuł 3.

Osoby pomienione, w skutek otrzymanego ułaskawienia, nie nabywają pod żadnym względem jakichbądź praw, tak do majątku, już na rzecz Skarbu skonfiskowanego, jako i tego, który nie został jeszcze wyśledzony i przez Skarb zajęty.

Artykuł 4.

Natomiast majątek wszelkiego rodzaju, nabyty przez ułaskawionego tytułem kupna, darowizny, sukcessyi i t. p. po dniu w którym otrzymał przebaczenie i wstąpił na nowo w używanie praw cywilnych, ma być uważany za jego własność wyłączną i nietykalną.

Artykuł 5.

Gdyby i majątek konfiskacie uległy z woli Najwyższej był także powrócony ułaskawionemu, ten ostatni obejmuje go w takim stanie, w jakim znajdować się będzie w chwili dojścia do Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu Najwyższej decyzyi, bez możności roszczenia do Skarbu z tytułu jego zarządu pretensyi, i dopełnić winien wszelkich zobowiązań względem tegoż majątku ze strony Skarbu poprzednio zaciągniętych. Ułaskawiony obowiązany będzie także w dobrach skonfiskowanych a sobie powróconych, jak równie w dobrach przez Skarb niewyśledzonych a przez siebie z łaski miłościwéj

конфискованномъ или подлежавшемъ конфискаціи, такъ и въ тѣхъ, которыя, не бывъ еще открыты, поступятъ къ нему во владѣніе, по Всемилостивѣйшему Монаршему соизволенію, онъ обязанъ будетъ устроить крестьянъ и обезпечить права ихъ, сообразно съ правилами, изложенными въ Высочайшемъ Указѣ 4 (16) Октября 1835 года.

Статья 6.

Всѣ иски, которые, на основаніи постановленія Совѣта Управленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года, разрѣшено было обращать на имѣнія, подвергшіяся конфискаціи, въ случаѣ еслибы они съ таковаго имѣнія не могли быть удовлетворены, дозволяется распространять на другія имущества получившаго прощеніе, какъ на пріобрѣтенныя имъ за границею во время политической его смерти, такъ и на тѣ, кои могутъ быть пріобрѣтены по полученіи прощенія. Впрочемъ получившему оное предоставляется употреблять въ такихъ случаяхъ, въ огражденіе правъ своихъ, всѣ закономъ дозволенныя средства.

Статья 7.

Еслибы Казна Царства, согласно 10-ой статьѣ постановленія Совѣта Управленія 2 (14) Апрѣля 1835 года, отказалась отъ конфискаціи имущества, подлежащаго оной, по причинѣ обременяющихъ оное долговъ,—въ такомъ случаѣ получившій прощеніе вступаетъ въ права, какими онъ пользовался прежде, какъ владѣлецъ помянутаго имѣнія, и дѣйствуетъ въ отношеніи къ кредиторамъ самъ отъ себя, на законномъ основаніи.

Статья 8.

Обязательства лица, получившаго прощеніе во время политической его смерти, на себя принятыя, если онѣ не касаются

Najjaśniejszego Pana objętych, urządzić włościan i zabezpieczyć ich prawa, podług przepisów postanowieniem Najjaśniejszego Pana z dnia 4 (16) Października 1835 roku objętych.

Artykuł 6.

Wszelkie zobowiązania, które podług zasad postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku, z majątku konfiskacie uległego mogą być poszukiwane, o ileby z takowego majątku nie mogły być zaspokojone, mogą być dochodzone z innego majątku osoby ułaskawionéj, czy to w czasie śmierci cywilnéj za granicą nabytego, czy téż po otrzymaniu ułaskawienia, nabytém być mogącego, wolno jéj jednak w takim razie użyć wszelkich środków obrony, prawem dozwolonych.

Artykuł 7.

Gdyby Skarb Królestwa na mocy art. 10 postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku zrzekł się majątku skonfiskowanego, z powodu zobowiązań i długów tenże majątek ciążących, w takim razie, ułaskawiony wróci do praw, jakie mu do tegoż majątku jako właścicielowi służyły, z możnością działania przeciwko wierzycielom, według przepisów obowiązującego prawa.

Artykuł 8.

Zobowiązania, jakie ułaskawiony zaciągnąć mógł za granicą w czasie śmierci cywilnéj, o ile takowe majątku konfiska-

конфискованнаго имущества и не противны правамъ, пріобрѣтеннымъ третьими лицами въ Царствѣ Польскомъ, почитаются законными со дня дарованія прощенія лицу, принявшему на себя обязательства.

Статья 9.

Что касается дворянскаго достоинства, почетныхъ титуловъ, чиновъ и орденовъ, какими пользовался получающій прощеніе прежде своей политической смерти, то таковыя возвращаются ему не иначе, какъ съ Монаршаго соизволенія. Для чего въ каждомъ представленіи Государю Императору о Всемилостивѣйшемъ прощеній такихъ лицъ должно быть испрашиваемо и по этому предмету Высочайшее Его Величества разрѣшеніе.

Статья 10.

Исполненіе сего постановленія, которое имѣетъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 17 (29) Іюня 1841 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій, Графъ Паскевичъ Эриванскій.*

cie uległego nie dotyczą i nie sprzeciwiają się prawom przez osoby trzecie w kraju ważne nabytym, uważane będą od daty ułaskawienia za zobowiązania prawne.

Artykuł 9.

Co się tyczy szlachectwa, tytułów honorowych, rang i orderów przez ułaskawionego, przed ulegnięciem śmierci cywilnéj, posiadanych, tenże o tyle je po otrzymaniu przebaczenia zachowuje, o ile nastąpi na to Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie. Dla czego, przy każdém przedstawieniu do łaski osób, o których mowa, okoliczność ta powinna być przedstawiona do Najwyższej decyzyi.

Artykuł 10.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyom Rządowym: Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu, w czém do któréj należy, jest poleconém.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 17 (29) Czerwca 1841 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książe Warszawski, Hrabia Paszkiewicz Erywański.*

№ 35.

Постановленіе о томъ, что не слѣдуетъ подвергать конфискаціи имущества лицъ, умершихъ до воспослѣдованія рѣшенія о такой конфискаціи.

(25 Ноября (7 Декабря) 1841 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

По мѣрѣ открытія лицъ, вышедшихъ за границу и не воспользовавшихся Всемилостивѣйшимъ прощеніемъ, Правительственная Коммисія Финансовъ представляетъ обыкновенно Совѣту Управленія о конфискаціи ихъ имуществъ. Къ числу такихъ лицъ принадлежитъ показанный въ постановленіи Совѣта Управленія 7 (19) Февраля с. г. Евгеній Радоньскій, который, какъ изъ присланнаго нынѣ свидѣтельства оказалось, умеръ еще 8 Мая 1833 года въ мѣстечкѣ Бержеракѣ во Франціи и тамъ похороненъ.

По произведеніи судебнымъ и административнымъ порядкомъ строжайшаго розысканія, не открыто никакихъ другихъ, принадлежавшихъ Радоньскому капиталовъ, кромѣ 9,400 злотыхъ, обезпеченныхъ на имѣніи Захаржевѣ, Сандомирской губерніи; но и объ этой суммѣ мать упомянутаго выходца, какъ имѣющая право на наслѣдство по немъ, завела съ Казною тяжбу. При разсмотрѣніи этой тяжбы, Сандомирская Гражданская Палата приняла въ соображеніе то обстоятельство, что Радоньскій умеръ еще въ 1833 году, т. е. въ то время, когда еще не послѣдовало никакого постановленія на счетъ конфискаціи имуществъ и когда Казна, не имѣя никакихъ свѣдѣній о принадлежавшей ему суммѣ, не имѣла никакого намѣренія подвергать ее секвестру, а равно, что право на эту сумму само собою перешло на мать выходца, Ѳеклу Ростковскую, по

№ 35.

Decyzya: iż na karę konfiskaty majątku nie mogą być skazane te osoby, które przed wyrzeczeniem tego rygoru zmarły.

(d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1841 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

W miarę wykrywania nieobecności osób za granicę wyszłych, i z Najłaskawszéj amnestyi niekorzystających, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu przedstawia Radzie Administracyjnéj wnioski o wydanie postanowień, karę konfiskaty na nie rozciągających.

Do tego rodzaju osób należy Eugenijusz Radoński, w postanowieniu Rady Administracyjnéj z dnia 7 (19) Lutego r. b. wymieniony, który jak się teraz okazało, już od roku 1833 nie żyje, gdyż wedle nadesłanego aktu zejścia, jeszcze w dniu 8 Maja 1833 roku zmarł w mieście Bergerac we Francyi i tamże pogrzebany został.

Mimo odbytego najściśléj w drodze sądowéj i administracyjnéj śledztwa, nie odkryto innych funduszów zmarłego, prócz summy 9,400 złp. na dobrach Zacharzowie w gubernii Sandomierskiéj hypotekowanej, o którą matka wychodźca, prawo do sukcessyi po swoim synie mająca, proces przeciwko Skarbowi wytoczyła.

W rozsądzeniu tego sporu, Trybunał wychodził pomiędzy innemi z tych zasad, że Eugenijusz Radoński wychodzień, umarł jeszcze w roku 1833 to jest wtenczas, kiedy jeszcze kara konfiskaty ogólnéj wyrzeczoną nie była, i kiedy Skarb, żadnéj o téj summie nie mając wiadomości, w sekwestr jéj nie zajął tudzież że własność téj summy prze-

первому мужу Радоньскую, въ силу 72-ой ст. Гражданскаго Уложенія; почему Палата и присудила ей показанные выше 9,400 злотыхъ.

Генеральная Прокураторія, имѣя также въ виду статьи 9, 202, 203 и 466-ю Уголовнаго Уложенія, въ которыхъ изъяснено, что наказаніе можетъ послѣдовать только при жизни преступника, и что послѣ смерти выходца не можетъ быть онъ присужденъ ко вторичной смерти, т. е. политической, которая есть послѣдствіемъ конфискаціи имущества, мнѣніемъ полагала—не подавать аппеляціи противъ рѣшенія Гражданской Палаты. Сверхъ того, приводя другой подобный же примѣръ Владислава Орлевскаго, который умеръ за границею до воспослѣдованія постановленія о конфискаціи его имущества, Прокураторія была мнѣнія, что не слѣдовало бы распространять конфискаціи на имущества тѣхъ лицъ, кои умерли до воспослѣдованія о томъ постановленія.

Представляя о семъ Совѣту Управленія, Правительственная Коммисія Финансовъ испрашивала разрѣшенія: слѣдуетъ ли подвергать конфискаціи имущества лицъ, умершихъ до воспослѣдованія рѣшенія на такую конфискацію, а равно обязана ли Коммисія, въ случаѣ открытія лицъ, не находящихся въ Царствѣ Польскомъ и умершихъ за границею, представлять о конфискаціи ихъ имуществъ?

Разсмотрѣвъ это дѣло, Совѣтъ совершенно согласился съ мнѣніемъ Генеральной Прокураторіи въ томъ, что на умершихъ, по смыслу Уголовнаго Уложенія, никакія наказанія распространяемы быть не могутъ, а потому Совѣтъ положилъ: снять наложенную на имущество Евгенія Радоньскаго и Владислава Орлевскаго конфискацію и предписать Коммисіи Финансовъ, чтобы

szła tytułem spadku na matkę, samém przez się prawem, zgodnie z art. 794 Kodeksu Cywilnego, dla tego przysądził téż summę Tekli z Kochanowskich 1º ślubu Radońskiéj 2º Rostkowskiéj, a matce wychodnia.

Prokuratorya Jeneralna Królestwa, zapatrzywszy się na art. 9, 202, 203 i 466 Kodexu Karnego, które przepisują, że kara wymierzoną być może tylko za życia występnego i że po śmierci wychodnia nie może być wyrzekaną kara drugiéj śmierci, to jest cywilnéj, jaka w skutek konfiskaty następuje, uczyniła wniosek, aby na wyroku Trybunału, na początku cytowanym, poprzestać, a nadto przedstawiając drugi podobny wypadek co do Władysława Orlewskiego, który także przed wyrzeczeniem kary konfiskaty w roku 1838, jeszcze w dniu 23 Czerwca 1833 za granicą umarł, była zdania, że w duchu powyżéj cytowanych przepisów, nie wypada rozciągać kary konfiskaty na osoby, które już wprzódy przeniosły się do wieczności nim kara rozciągniętą została.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu przedstawiając ten stan rzeczy Radzie, upraszała w dniu 25 Listopada (7 Grudnia) r. b. N. 51,872 o wydanie decyzyi, czyli należy konfiskować majątki osób przed wyrzeczeniem kary konfiskaty zmarłych, a tém samém, czyli w razie nowego wykrycia nieobecnych osób, może Kommissya Rządowa osoby za granicą zmarłe przedstawiać do wyrzeczenia na nich kary konfiskaty majątku.

Rada rozważywszy przedmiot powyższy wyrzekła, że podziela w zupełności zdanie Prokuratoryi Jeneralnéj, stosownie do któréj w duchu przepisów obowiązującego prawa karnego, na osoby już nieżyjące, żadne kary rozciągane być nie mogą, i w skutek tego miéć chce, iżby wyrzeczona konfiskata majątków: Eugenijusza Radońskiego i Władysława Orlewskiego była cofniętą, niemniéj, żeby Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu nie przedstawiała Radzie do téj-

она не представляла впредь о наложеніи конфискаціи на имущества выходцевъ, уже умершихъ за границею.

Варшава, 25 Ноября (7 Декабря) 1841 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 21,630.

№ 36.

Постановленіе о томъ, что имущества выходцевъ, пріобрѣтенныя ими за границею, не подлежатъ конфискаціи.

(28 Августа (9 Сентября) 1842 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Французскій Консулъ, находящійся въ Варшавѣ, вошелъ съ вопросомъ: можно ли будетъ передать Осипу Маевскому, проживающему въ Царствѣ Польскомъ, 790 франковъ, завѣщанныхъ ему братомъ его выходцемъ, Францемъ Маевскимъ, умершимп въ городѣ Монпелье.

Намѣстникъ Царства, принимая въ уваженіе, что постановленія о конфискаціи имуществъ, принадлежащихъ въ Царствѣ Польскомъ выходцамъ изъ онаго, не воспользовавшимся Всемилостивѣйшимъ прощеніемъ, не распространяются на имѣнія тѣхъ же выходцевъ, пріобрѣтенныя ими за границею, по произнесеніи на нихъ приговора, осуждающаго ихъ къ политической смерти, приказалъ объявить Французскому Консулу, что помянутые 790 франковъ могутъ быть выданы Осипу Маевскому.

Вмѣстѣ съ тѣмъ, желая устранить всякое по этому пред-

że kary osób, które przed wykryciem ich majątków, konfiskacie ulegających, za granicą już zmarły.

Warszawa, d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1841 r.
Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*
N. 21,630.

№ 36.

Decyzya: że majątki wychodzców za granicą nabyte nie ulegają konfiskacie.

(d. 28 Sierpnia (9 Września) 1842 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Konsul Francuzki w Warszawie uczynił zapytanie, czyli Józefowi Majewskiemu mieszkańcowi Królestwa, może być doręczoną summa 790 franków, zapisana mu przez brata jego Franciszka Majewskiego wychodźca zmarłego w Montpellier?

Namiestnik Królestwa zważając, że przepisy obowiązujące w Królestwie w przedmiocie konfiskaty majątku osób za granicę wyszłych, nie rozciągają się do mienia tychże wychodźców, po wyrzeczonéj na nich śmierci cywilnéj, za granicą nabytego, rozkazał oświadczyć Konsulowi Francuzkiemu, iż kwota 790 franków, o któréj rzecz, Józefowi Majewskiemu wydaną być może.

Obok tego pragnąc Jego Książęca Mość, iżby wątpliwość powyżéj wynikła, raz na zawsze uchyloną była, wzywał

мету сомнѣніе, Намѣстникъ Царства предложилъ Совѣту Управленія разсмотрѣть и разрѣшить слѣдующіе вопросы:

что должно разумѣть объ имѣніяхъ, пріобрѣтенныхъ за границею выходцами изъ Царства Польскаго, какъ прежде произнесенія приговора о ихъ политической смерти, такъ и послѣ того?

какой вѣсъ могутъ имѣть духовныя завѣщанія помянутыхъ лицъ, учиненныя ими по произнесеніи ихъ политической смерти, въ которыхъ содержатся распоряженія объ имуществѣ ихъ, пріобрѣтенномъ за границею, въ пользу подданныхъ здѣшняго края? а наконецъ, могутъ ли такія завѣщанія быть признаваемы въ Судахъ Царства дѣйствительными и имѣющими законную силу.

Приступивъ къ разрѣшенію предложенныхъ Намѣстникомъ Царства вопросовъ, Совѣтъ находилъ, что: коль скоро въ постановленіяхъ о конфискаціи не упоминается объ имуществахъ, пріобрѣтенныхъ выходцами за границею, какъ прежде произнесенія приговора объ ихъ политической смерти, такъ и послѣ того, потому, что конфискація не могла бы быть распространена на таковыя имущества; коль скоро лицамъ, приговореннымъ въ одномъ краѣ къ политической смерти, не возбраняется въ другомъ пріобрѣтать имущества и распоряжаться ими, и духовныя завѣщанія помянутыхъ лицъ имѣютъ законную силу, и они подобными актами могутъ передавать имущество свое лицамъ, даже проживающимъ за границею того края, въ которомъ сами находятся, наконецъ, коль скоро непризнаніе законными и дѣйствительными такихъ актовъ въ Царствѣ Польскомъ имѣло бы слѣдствіемъ единственно лишеніе здѣшнихъ жителей получаемыхъ отъ того выгодъ и воспрепятствовало бы переходу капиталовъ изъ за границы въ Царство Польское; то и конфискацію имуществъ, принадлежащихъ выходцамъ въ Царствѣ Польскомъ, не слѣдуетъ поставлять препятствіемъ къ отказу ими въ пользу жителей здѣшняго края по духовнымъ завѣщаніямъ имуществъ пріобрѣтенныхъ ими за границею, какъ прежде, такъ и послѣ произнесенія приговора объ ихъ политической смерти, съ тѣмъ,

Radę Administracyjną o rozpoznanie i załatwienie kwestyj następujących:

jak mają być uważane dobra nabyte za granicą przez osoby wyłączone z amnestyi przed wyrzeczeniem na też osoby śmierci cywilnéj lub też po wyrzeczeniu takowéj?

jaką ważność mogą mieć testamenta przez osoby pomienione, po wyrzeczeniu śmierci cywilnéj napisane, obejmujące rozporządzenia co do ich majątku na korzyść mieszkańców Królestwa? a nakoniec czyli Władze Sądowe Królestwa testamenta pomienione za ważne uznać mają?

W załatwieniu wniesionych kwestyj Rada wyrzekła: że skoro przepisy obowiązujące co do konfiskat nie wspominają ani o dobrach przed wyrzeczeniem śmierci cywilnéj, ani po jéj wyrzeczeniu przez wychodźca za granicą posiadanych, dla téj przyczyny, że do dóbr rzeczonych téż rozciągać się nie mają,— skoro osobom w jednym kraju na śmierć cywilną skazanym, w drugim nabywanie majątku i rozrządzenie nim nie jest wzbronione, skoro testamenta osób pomienionych mają moc zupełną, a tém samém przenosić mogą własność dóbr przez nie posiadanych, nawet na osoby za granicą zamieszkałe, skoro nakoniec uznanie nieważności pomienionych testamentów w Królestwie, miałoby ten jedynie skutek, żeby pozbawiało mieszkańców Królestwa korzyści, jakieby z nich osiągnąć mogli i przeszkadzałoby przeprowadzeniu do Królestwa majątków z zagranicy, oświadczyła: że wyrzeczona na wychodźca konfiskacya, stosująca się jedynie do majątku tegoż w Królestwie położonego, nie może mu stać na przeszkodzie do dysponowania przez testament na korzyść mieszkańców Królestwa majątkiem, jaki za granicą, czy to przed wyrzeczeniem w Królestwie śmierci cywilnéj, czy też po jéj wyrzeczeniu nabył, i że testamenta pomienione przez Władze Sądowe Królestwa,

чтобы подобныя завѣщанія признаваемы были Судами Царства дѣйствительными, такъ какъ и завѣщанія иностранцевъ, совершенныя за границею.

Варшава, 28 Августа (9 Сентября) 1842 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

N. 28,604.

№ 37.

Постановленіе о томъ, что конфискація не должна быть налагаема на имущество выходца, который, получивъ прощеніе, возвратился въ Царство.

(23 Апрѣля (5 Мая) 1846 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Изъ отзыва Варшавскаго Военнаго Губернатора отъ 16 (28) Сентября 1844 г., Коммисія Финансовъ освѣдомилась, что находившійся за границею выходецъ Игнатій Мостовскій получилъ Всемилостивѣйшее прощеніе, съ дозволеніемъ возвратиться въ Царство Польское, а отзывомъ того же Губернатора отъ 16 (28) Апрѣля 1845 года сообщено Коммисіи Финансовъ, что Мостовскій, пользуясь дарованнымъ прощеніемъ, возвратился въ Царство Польское.

Между тѣмъ, такъ какъ Мостовскій не былъ помѣщенъ ни въ одномъ спискѣ выходцевъ, и какъ ни объ отсутствіи его, ни-же о принадлежащемъ ему имуществѣ не было розысковъ, то имѣніе его и не было подвергнуто конфискаціи.

Не смотря на это, Прокуроръ Калишской Гражданской Палаты донесъ Прокураторіи Царства, что Игнатій Мостовскій за-

podobnie jak i testamenta przez cudzoziemców za granicą sporządzone, uważane być winny.

Warszawa, d. 28 Sierpnia (9 Września) 1842 roku.
Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*
N. 28,604.

№ 37.

Decyzya: że konfiskata nie powinna być wyrzekaną na wychodźcę, który otrzymawszy przebaczenie powrócił do kraju.

(d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1846 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Z odezwy Warszawskiego Wojennego Gubernatora z dnia 16 (28) Września 1844 roku powzięła Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wiadomość, że Ignacy Mostowski wychodzień, znajdujący się za granicą, otrzymał Najwyższe przebaczenie z pozwoleniem powrócenia do kraju, a przez odezwę tegoż Gubernatora z dnia 16 (28) Kwietnia 1845 roku zawiadomioną została, że wspomniony Mostowski do kraju już powrócił.

Gdy wszakże na żadnéj liście wychodźców rzeczony Mostowski nie był umieszczony i gdy ani jego nieobecność, ani żaden majątek, któryby do niego należał, wyśledzone nie były; przeto i kara konfiskaty na niego wyrzeczoną nie została.

Wszakże Prokurator przy Trybunale Cywilnym Kaliskim doniósł Prokuratoryi w Królestwie, że Ignacy Mostowski wy-

велъ о Буковецкомъ имѣніи, состоящемъ въ Варшавской губерніи, тяжбу съ нынѣшнимъ владѣльцемъ того имѣнія и требовалъ объясненія, подвержено ли имущество Мостовскаго конфискаціи, и намѣрена ли Казна участвовать въ этой тяжбѣ?

Представляя вопросъ этотъ на разрѣшеніе Совѣта Управленія, Главный Директоръ Финансовъ полагалъ, что по воспослѣдованіи Высочайшаго прощенія выходцу, конфискація имущества его мѣста бы имѣть не должна, и что наложеніе конфискаціи за выходъ за границу, по дарованіи Монаршей милости, дозволяющей возвратъ въ Царство Польское, не согласовалось бы съ достоинствомъ Правительства.

Соглашаясь вполнѣ съ мнѣніемъ Главнаго Директора Финансовъ, Совѣтъ постановилъ, что, какъ уже даровано Всемилостивѣйшее прощеніе выходцу Мостовскому, котораго имѣніе подлежало, по существующимъ правиламъ, конфискаціи, и коль скоро таковая на имущество его распространена не была; то впослѣдствіи, по дарованіи ему прощенія, конфискація не можетъ быть уже налагаема. На этомъ основаніи, Совѣтъ положилъ: предоставить Мостовскому отыскивать судомъ права свои на имѣніе Буково, безъ всякаго участія въ этой тяжбѣ Казны.

Варшава, 23 Апрѣля (5 Мая) 1846 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь (подписано) *Лебренъ*.
N. 2,891.

toczył proces na drodze sądowéj o dobra Bukowie w Gubernii Warszawskiéj leżące, przeciwko teraźniejszym tych dóbr właścicielom i zażądał objaśnienia: czyli majątek Mostowskiego uległ konfiskacie, oraz czyli Skarb do procesu wpływać będzie. Z powodu tego rapportu, wynikła kwestya: czyli na Mostowskiego po jego ułaskawieniu ma być kara konfiskaty rozciąganą?

Przedstawiając kwestyę tę pod dniem 22 Kwietnia (4 Maja) r. b. N. 96,840 do decyzyi Rady Administracyjnéj Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu oświadczył, że w podobnym wypadku względem Józefa Kuleszyńskiego, Kommissya Rządowa uważała, iż po ułaskawieniu wychodźca konfiskata rozciąganą być nie może. Zdaniem więc tegoż Dyrektora Głównego było, że wyrzekanie kary za czyn wyjścia za granicę, dopiero po zaszczyceniu Najwyższem przebaczeniem, z pozwoleniem powrotu, nieodpowiadałoby godności Rządu, i dla tego wyrzeczenie w tym przedmiocie pozostawił uznaniu Rady Administracyjnéj.

Rada podzielając w zupełności zdanie Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, wyrzekła: że po ułaskawieniu przez Najjaśniejszego Pana osoby, któréj majątek na zasadzie przepisów uległ poprzednio konfiskacie, konfiskata pomieniona, skoro do chwili uzyskania przebaczenia rozciągniętą nie została, następnie rozciąganą już być nie ma, i że na téj zasadzie, pozostawioną być winna Mostowskiemu wszelka wolność dochodzenia praw do dóbr Bukowie, bez żadnego współdziałania Skarbu.

Warszawa, d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1846 roku.
Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu (podpisano) *Le Brun.*
N. 2,891.

№ 38.

Объ отмѣнѣ объявленія въ костелахъ правительственныхъ постановленій, издаваемыхъ по предмету конфискованія имѣній.

(8 (20) Февраля 1847 года.)

Господину Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Имѣю честь сообщить Вашему Превосходительству, что Его Свѣтлость Князь Намѣстникъ въ Царствѣ, по соображенію приведенныхъ въ рапортѣ Вашемъ отъ 15 (27) Января сего года, за N. 74, обстоятельствъ, признавъ излишнимъ объявленіе въ костелахъ собравшемуся для богослуженія народу правительственныхъ постановленій, издаваемыхъ по предмету конфискованія имѣній,—изволилъ повелѣть: ограничиться въ этомъ отношеніи опубликованіемъ означенныхъ постановленій въ оффиціальной газетѣ, губернскихъ вѣдомостяхъ и въ прочихъ публичныхъ изданіяхъ, въ томъ порядкѣ, въ какомъ это донынѣ дѣлается Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства, согласно постановленію Совѣта Управленія Царства отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года, N. 22,476.

Варшава, 8 (20) Февраля 1847 года.

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ

(подписано) *Лебренъ*.

N. 10,441.

№ 38.

Decyzya: że ogłaszanie z ambon postanowień Rządu wydawanych względem konfiskaty majątków ma być zaniechaném.

(d. 8 (20) Lutego 1847 r.)

do

JW. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej.

Mam honor oznajmić Jaśnie Wielmożnemu Dyrektorowi Głównemu, że J. O. Książe Namiestnik Królestwa z uwagi na okoliczności w rapporcie Jaśnie Wielmożnego Pana z dnia 15 (27) Stycznia r. b. N. 74 przywiedzione, uznając zbytecznem ogłaszanie z ambon ludowi, w kościołach na nabożeństwo zgromadzonemu, postanowień Rządu względem konfiskaty majątków wydawanych, rozkazać raczył, aby w téj mierze ograniczano się tylko na ogłaszaniu tychże postanowień przez gazetę rządową, dzienniki gubernialne i inne pisma publiczne w sposób, jaki dotąd przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu, stosownie do postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 r. N. 22,476, jest dopełniany.

Warszawa, d. 8 (20) Lutego 1847 roku.

Rzeczywisty Radca Stanu

(podpisano) *Le Brun.*

N. 10,441.

№ 39.

Сообщеніе циркуляра Министра Внутреннихъ Дѣлъ о порядкѣ сношенія властей по дѣламъ о конфискаціи.

(29 Сентября (11 Октября) 1848 года.)

Въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ въ Имперіи, по истребованіи заключенія Его Свѣтлости Князя Намѣстника въ Царствѣ 10 Сентября с. г., предписалъ циркулярно всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ въ Имперіи порядокъ, въ которомъ они должны дѣлать сношенія съ Губернскими въ Царствѣ Правленіями по предмету изслѣдованія въ Царствѣ лицъ и имѣній.

Изображенныя въ этомъ циркулярѣ правила вполнѣ соотвѣтствуютъ тѣмъ предположеніямъ, какія Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, по соглашенію съ Коммисіями Юстиціи и Финансовъ и Казначейства, представлены были Его Свѣтлости въ рапортѣ отъ 9 (21) Іюня с. г., за N. 19774/10910.

По порученію Его Свѣтлости Князя Намѣстника въ Царствѣ, сообщая при семъ сказанный циркуляръ въ копіи, для надлежащаго, въ чемъ слѣдовать будетъ, руководства, имѣю честь увѣдомить, что, въ развитіе ст. 3-ей, Его Свѣтлость изволилъ постановить: что Губернскія въ Царствѣ Правленія, въ случаѣ полученія отъ Губернскихъ Правленій въ Имперіи, объявленій на счетъ отысканія какого либо лица или имѣнія, обязаны, послѣ перевода сихъ объявленій на польскій языкъ,

№ 39.

Zakommunikowanie okólnika Ministra Spraw Wewnętrznych co do znoszenia się między Władzami w interessach konfiskat.

(d. 29 Września (11 Października) 1848 r.)

do
Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej.

Minister Spraw Wewnętrznych Cesarstwa, po zasiągnięciu opinii J. O. Księcia Namiestnika Królestwa, wydał pod dniem 10 Września r. b. okólnik do wszystkich Gubernatorów Cywilnych Cesarstwa, przepisujący porządek, podług jakiego znosić się mają z Rządami Gubernialnemi Królestwa, w celu śledzenia w Królestwie osób i majątków.

Przepisy okólnikiem tym objęte, zgodne są zupełnie z wnioskami, jakie Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, po porozumieniu się z Kommissyami Rządowemi Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu, w rapporcie swym z dnia 9 (21) Czerwca r. b. №. $^{19774}/_{10910}$ Jego Książęcéj Mości przedstawiła.

Kommunikując Kommissyi Rządowej rzeczony Okólnik w kopii, z polecenia J. O. Księcia Namiestnika Królestwa, w celu zastosowania się do niego, w czém do Kommissyi Rządowéj należy, mam jéj zaszczyt oznajmić, że w rozwinięciu art. 3-go Jego Książęca Mość wyrzec raczył: że Rządy Gubernialne Królestwa, w razie otrzymania od Rządów Gubernialnych Cesarstwa obwieszczeń w przedmiocie poszukiwania jakowéj osoby lub majątku, obowiązane są: po przetłumaczeniu

поручить припечатать оныя въ издаваемыхъ ими губернскихъ вѣдомостяхъ, съ цѣлью веденія розысковъ полицейско-административнымъ порядкомъ, и, кромѣ того, сноситься съ Предсѣдателями Гражданскихъ Трибуналовъ на счетъ розысканія имѣній въ состоящихъ подъ ихъ надзоромъ ипотечныхъ актахъ, и, наконецъ, дѣлать сношеніе съ Финансовымъ вѣдомствомъ, для удостовѣренія въ томъ, не причитаются ли отыскиваемымъ лицамъ какія-либо суммы изъ Казны Царства.

Варшава, 29 Сентября (11 Октября) 1848 года.

(подписано) *Лебренъ.*

N. 25,478.

№ 40.

Циркуляръ о порядкѣ сношеній Губернскихъ Правленій Имперіи и Царства Польскаго.

(10 (22) Сентября 1848 года.)

Господину Гражданскому Губернатору.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ.

Вслѣдствіе сношеній моихъ съ Г. Намѣстникомъ Царства Польскаго о порядкѣ сношеній между собою Губернскихъ Правленій Имперіи и Царства, по предмету сысковъ лицъ и имуществъ, и о соблюденіи при семъ нѣкоторыхъ правилъ, я предлагаю Вашему Превосходительству къ исполненію слѣдующее:

takowych na język polski, polecić drukować one w dziennikach gubernialnych przez siebie wydawanych, w celu prowadzenia poszukiwań na drodze policyjno-administracyjnéj, — nadto, odnosić się do Prezesów Trybunałów Cywilnych, w celu dopełnienia poszukiwań majątków w aktach hypotecznych, pod ich nadzorem będących, i nakoniec odnosić się do Władz Skarbowych w celu przekonania się, czy poszukiwane osoby nie posiadają jakowych funduszów w Skarbie Królestwa.

Warszawa, d. 29 Września (11 Października) 1848 r.

(podpisano) *Le Brun.*

N. 25,478.

№ 40.

O sposobie znoszenia się Rządów Gubernialnych Cesarstwa i Królestwa Polskiego.

(d. 10 (22) Września 1848 r.)

do

JW. Gubernatora Cywilnego.

Minister Spraw Wewnętrznych.

W skutek korrespondencyj moich z Namiestnikiem w Królestwie Polskiém co do sposobu wzajemnego znoszenia się Rządów Gubernialnych Cesarstwa i Królestwa w przedmiocie śledzenia osób i majątków, oraz co do zachowania przytém niektórych przepisów, polecam Jaśnie Wielmożnemu Panu stosować się do następujących zasad:

1. Губернское Правленіе Имперіи обращается въ Губернскія Правленія Царства по сыску лицъ и имуществъ, въ томъ только случаѣ, когда будетъ имѣть основаніе предполагать, что отыскиваемое можетъ находиться въ Царствѣ Польскомъ;

2. въ такихъ случаяхъ высылается экземпляръ публикаціонной статьи, безъ всякаго письменнаго сношенія, въ каждое изъ Губернскихъ Правленій Царства;

3. по симъ статьямъ Губернскія Правленія Царства будутъ дѣлать свои распоряженія, присылая отзывъ, на основаніи общаго правила, тогда только, когда что либо будетъ отыскано, а неполученіе отвѣта, въ теченіе одного года считать отзывомъ отрицательнымъ;

4. печатаніе сысковъ этихъ въ губернскихъ вѣдомостяхъ Царства производиться будетъ на счетъ тамошнихъ суммъ, почему и Губернскія Правленія Имперіи обязаны печатать и разсылать по одной своей губерніи статьи о сыскахъ, кои были бы сообщены, по оказавшейся надобности, изъ Царства. Въ этомъ случаѣ также соблюдается общее правило—о доставленіи отзыва только вслѣдствіе розыска успѣшнаго.

С-Петербургъ, 10 Сентября 1848 года.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ (подписано) *Перовскій.*

---

1. Rząd Gubernialny Cesarstwa ma się odnosić do Rządów Gubernialnych Królestwa, w przedmiocie śledzenia osób i majątków, w takim tylko wypadku, gdy będzie miał zasadę wnosić, że śledzona osoba lub majątek znajdują się w Królestwie Polskiém;

2. w takich razach ma być przesyłany exemplarz obwieszczenia, bez żadnéj piśmiennéj odezwy, do każdego z Rządów Gubernialnych Królestwa;

3. w skutek takowych obwieszczeń, Rządy Gubernialne Królestwa czynić będą odpowiednie zarządzenia, udzielając, stosownie do ogólnego przepisu, odpowiedź w takim tylko razie, gdy cokolwiekbądź zostanie wyśledzoném; nie otrzymanie zaś odpowiedzi w ciągu jednego roku, uważać należy za odpowiedź przeczącą;

4. drukowanie podobnych obwieszczeń co do śledzenia osób i majątków, dokonywaném będzie w Dziennikach Gubernialnych Królestwa, kosztem funduszów miejscowych, w skutek czego każdy Rząd Gubernialny Cesarstwa obowiązany będzie drukować i rozsyłać w swéj respective Gubernii, obwieszczenia co do śledzenia, jakie w skutek okazania się potrzeby, będą mu zakommunikowane z Królestwa. W tym przypadku również winien być zachowany ogólny przepis względem nadsyłania odpowiedzi w takim tylko razie, gdy śledzenie okazało się niebezskuteczném.

w St.-Petersburgu, d. 10 Września 1848 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych
(podpisano) *Perowski.*

№ 41.

Препровожденіе циркуляра Министра Внутреннихъ Дѣлъ о сыскахъ.

(18 (30) Апрѣля 1850 года.)

Въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ въ Имперіи, при отношеніи отъ 28 Марта сего года, за N. 1,445, сообщилъ Его Свѣтлости Князю Намѣстнику въ Царствѣ данное имъ того же числа циркулярное предписаніе Начальникамъ Губерній по предмету бдительнаго надзора за исполненіемъ дѣйствующихъ узаконеній относительно изслѣдованія лицъ и имѣній.

Циркуляръ этотъ, по порученію Его Свѣтлости, имѣю честь препроводить при семъ, для свѣдѣнія, въ дополненіе къ отношенію моему отъ 29 Сентября (11 Октября) 1848 года, за N. 25,478.

Варшава, 18 (30) Апрѣля 1850 года.

(подписано) *Лебренъ.*

N. 11,461.

№ 41.

Przesyłka okólnika Ministra Spraw Wewnętrznych co do śledzenia osób i majątków.

(d. 18 (30) Kwietnia 1850 r.)

do
Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej.

Minister Spraw Wewnętrznych Cesarstwa, przy odezwie z dnia 28 Marca r. b. N. 1,445 zakommunikował J. O. Księciu Namiestnikowi Królestwa, wydany do Naczelników Gubernii pod powyższą datą okólnik, względem bacznego dozoru nad wykonywaniem istniejących przepisów o śledzeniach osób i majątków.

Okólnik takowy, mam honor z upoważnienia Jego Książęcéj Mości, przy powołaniu się na odezwę moją z dnia 29 Września (11 Października) 1848 r. N. 25,478 przesłać Kommissyi Rządowéj dla wiadomości.

Warszawa, dnia 18 (30) Kwietnia 1850 roku.

(podpisano) *Le Brun.*

N. 11,461.

№ 42.

Циркуляръ о наблюденіи за исполненіемъ установленныхъ правилъ о сыскахъ.

(28 Марта 1850 года.)

Господину Гражданскому Губернатору.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ.

По производству дѣлъ ввѣреннаго мнѣ Министерства замѣчено, что мѣстныя Полиціи часто не исполняютъ возложенной на нихъ въ Высочайше утвержденномъ 2 Января 1845 года Учрежденіи Губернскихъ Правленій обязанности объ отысканіи лицъ и имуществъ по публикаціямъ, помѣщаемымъ въ прибавленіяхъ къ губернскимъ вѣдомостямъ; даже былъ случай, что при розысканіи нѣкоторыхъ лицъ, съ коихъ надлежало произвести казенное взысканіе, одна Полиція удостовѣрила, будто въ вѣдомствѣ ея не находится тѣхъ лицъ и принадлежащаго имъ имущества, тогда какъ впослѣдствіи оказалось, что они проживали въ чертѣ управленія той Полиціи и одно изъ нихъ имѣло недвижимую собственность.

Принимая въ уваженіе, что отъ подобной небрежности полицейскихъ мѣстъ могутъ происходить весьма вредныя послѣдствія, какъ для частныхъ лицъ, такъ и для Казны, я прошу Ваше Превосходительство строго подтвердить, кому слѣдуетъ, чтобы публикаціонныя статьи, по требованіямъ присутственныхъ мѣстъ, объ отысканіи лицъ и имуществъ, исполняемы были съ надлежащимъ вниманіемъ и усердіемъ, подъ опасеніемъ, въ противномъ случаѣ, опредѣленнаго въ § 159 Учр. Губ. Прав.

№ 42.

Okólnik o czuwaniu nad wykonywaniem przepisów co do śledzenia osób i majątków.

(d. 28 Marca 1850 r.)

do
JW. Gubernatora Cywilnego.

Minister Spraw Wewnętrznych.

Przy rozpoznawaniu interessów w zostającém pod moim zarządem Ministerstwie, spostrzeżono, że miejscowe Władze Policyjne częstokroć nie spełniają włożonego na nie, Najwyżej zatwierdzoną na dniu 2 Stycznia 1845 r. Organizacyą Rządów Gubernialnych, obowiązku śledzenia osób i majątków, w skutek obwieszczeń zamieszczanych w dodatkach do dzienników gubernialnych, a nawet był wypadek, że przy śledzeniu pewnych osób, z których należność Skarbowa winna była być ściągniętą, jedna z Władz Policyjnych, zapewniła, że w obrębie zostającym w jéj zawiadywaniu pomienione osoby nie znajdują się i nie posiadają tam majątku, chociaż następnie okazało się, że osoby te przemieszkiwały w obrębie zarządu rzeczonéj policyi i jedna z nich posiadała nieruchomą własność.

Biorąc na uwagę, że z powodu podobnego niedbalstwa urzędów policyjnych, mogą wynikać bardzo szkodliwe następstwa, tak dla osób prywatnych jak i dla Skarbu, proszę JW. Pana, abyś ponownie surowo polecił komu należy, iżby wezwania ogłaszane w skutek żądań Władz Rządowych o wyśledzenie osób i majątków, wykonywane były z należytą uwagą i gorliwością, pod zagrożeniem, w razie przeciwnym, karą postanowioną w § 159 organizacyi Rządów Gubernialnych;

взысканія, а между тѣмъ съ Вашей стороны неослабно наблюдать за исполненіемъ сего подвѣдомственными Вамъ полицейскими мѣстами и лицами; виновныхъ же въ небрежности и упущеніяхъ по сему предмету непремѣнно подвергать установленной въ означенномъ параграфѣ отвѣтственности, какъ за лживое донесеніе, и о каждомъ таковомъ случаѣ поставлять въ извѣстность подлежащія мѣста ввѣреннаго Вамъ управленія, для предостереженія ихъ отъ подобныхъ безпорядковъ, и доносить мнѣ.

О полученіи сего предписанія и о распоряженіи Вашемъ по оному, Вы не преминете поставить меня въ извѣстность въ самомъ непродолжительномъ времени.

С-Петербургъ, 28 Марта 1850 года.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ,

(подписано) *Графъ Перовскій.*

№ 43.

Постановленіе о томъ, что въ случаѣ признанія какого либо лица, вышедшаго за границу края, изгнанникомъ, признаніе это влечетъ за собою конфискацію имущества этого лица.

(12 (24) Января 1852 года.)

Господину Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Въ разрѣшеніе заявленнаго Вашимъ Превосходительствомъ, въ засѣданіи Совѣта Управленія Царства 4 (16) сего мѣсяца,

a Jaśnie Wielmożny Pan zechcesz ze swéj strony nieustannie czuwać nad wykonywaniem tego przez podwładne mu Władze Policyjne i pojedyńczych urzędników; tych zaś którzy okażą się winnymi niedbalstwa i niewykonania pod tym względem polecenia, nieodzownie pociągać do ustanowionéj w pomienionym paragrafie odpowiedzialności, jako za kłamliwe doniesienie, i o każdym podobnym wypadku zawiadamiać właściwe Władze powierzonego mu zarządu, dla zapobieżenia na przyszłość tego rodzaju nieporządkom, jak niemniéj donosić mu o takowych.

O otrzymaniu zaś obecnego polecenia i o zarządzeniu, jakie Jaśnie Wielmożny Pan w skutek takowego uczynisz, zechcesz mnie w jak najkrótszym czasie zawiadomić.

w S.-Petersburgu, d. 28 Marca 1850 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych,

(podpisano) *Hrabia Perowski.*

№ 43.

Decyzya: iż w razie uznania jakiéjś osoby wyszłéj za granicę kraju za wygnańca, decyzya ta pociąga za sobą rygor konfiskaty majątku téjże osoby.

(d. 12 (24) Stycznia 1852 r.)

do

JW. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

SEKRETARZ STANU PRZY RADZIE ADMINISTRACYJNEJ.

W rozwiązaniu rzuconéj przez Jaśnie Wielmożnego Pana na posiedzeniu Rady Administracyjnéj z dnia 4 (16) b. m. wąt-

недоумѣнія, состоящаго въ томъ: слѣдуетъ ли постановленія сего Совѣта, возлагающія на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства изготовленіе проектовъ постановленій, по предмету признанія разныхъ Польскихъ выходцевъ изгнанниками, — считать имѣющими обязательную силу конфискаціи имѣній этихъ выходцевъ, хотя бы объ этомъ и не было положительно сказано, — Его Свѣтлость Князь Намѣстникъ въ Царствѣ изволилъ постановить:

что, независимо отъ того, будетъ ли это сказано, или нѣтъ, въ подобныхъ постановленіяхъ, имѣнія лицъ этой категоріи должны быть подвергаемы конфискаціи.

О такомъ рѣшеніи Его Свѣтлости имѣю честь сообщить Вашему Превосходительству, для надлежащаго исполненія.

Варшава, 12 (24) Января 1852 года.

(подписано) *Лебренъ.*

N. 551.

---

pliwości, czyli decyzye téjże Rady, polecające Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu przygotowywanie projektów do postanowień, uznających rozmaitych wychodźców Polskich za wygnańców, należy uważać za pociągające za sobą konfiskatę majątków tychże wygnańców, chociażby wyraźnéj o tém wzmianki nie obejmowały, J. O. Książę Namiestnik Królestwa wyrzec raczył:

iżby, bez względu czy podobne decyzye zastrzeżenie takowe w sobie zawierają lub nie, konfiskata na majątki téj kategoryi osób była zawsze rozciąganą.

O powyższéj Jego Książęcéj Mości decyzyi, dla stosownego onéj wykonania, mam honor Jaśnie Wielmożnego Pana uwiadomić.

w Warszawie, d. 12 (24) Stycznia 1852 roku.

(podpisano) *Le Brun.*

N. 551.

№ 44.

Высочайшее повелѣніе о прекращеніи разысканія въ пользу Казны имущества лицъ, принимавшихъ участіе въ мятежѣ 1831 года.

(19 Февраля (2 Марта) 1860 года.)

Выписка изъ журнала Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

Божіею Милостію
МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II,
Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій,
и проч., и проч., и проч.

Указомъ Нашимъ, даннымъ Правительствующему Сенату 8 Сентября 1859 года, въ ознаменованіе дня вступленія въ совершеннолѣтіе Любезнѣйшаго Сына Нашего, Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича Великаго Князя Николая Александровича, даровавъ милости жителямъ губерній Имперіи, подлежавшимъ дѣйствію изданныхъ по случаю мятежа 1831 года постановленій о конфискаціи имущества причастныхъ къ тому мятежу лицъ, и признавая справедливымъ распространить таковыя милости и на подданныхъ Нашихъ въ Царствѣ Польскомъ, въ предѣлахъ, возможныхъ по основаніямъ и духу существующихъ тамъ законовъ, по представленію Совѣта Управленія Царства, повелѣваемъ:

Статья 1.

Съ 8 (20) Сентября 1859 года всякія розысканія имуществъ движимыхъ и недвижимыхъ, которыя принадлежатъ лицамъ, подвергшимся по случаю мятежа 1831 года дѣйствію

N 44.

Najwyższa Wola co do nierozpoczynania nowych działań względem konfiskat majątku osób, które miały udział w rokoszu 1831 r.

(d. 19 Lutego (2 Marca) 1860 r.)

Wypis z protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻÉJ ŁASKI
MY ALEXANDER II,
CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,
WIELKI KSIĄŻE FINLANDZKI,
etc. etc. etc.

Ukazem NASZYM z d. 8 Września 1859 roku do Rządzącego Senatu wydanym, dla oznaczenia dnia dojścia do pełnoletności Najukochańszego Syna NASZEGO, JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA NASTĘPCY TRONU WIELKIEGO KSIĘCIA MIKOŁAJA ALEXANDROWICZA, okazawszy łaski mieszkańcom Gubernii Cesarstwa, ulegającym skutkom wydanych z powodu rokoszu 1831 roku postanowień co do konfiskaty majątków osobom, udział w tymże rokoszu mającym, i przyznając za słuszne, iżby łaskę takową rozciągnąć i na poddanych NASZYCH Królestwa Polskiego, w granicach wszakże odpowiednich osnowie i duchowi istniejących tamże przepisów, — na przedstawienie Rady Administracyjnéj Królestwa, rozkazujemy:

Artykuł 1.

Z dniem 8 (20) Września 1859 roku ustać mają wszelkie poszukiwania majątków ruchomych i nieruchomych, po tenże dzień jeszcze niewykrytych, a należących do osób, które

постановленій о конфискаціи собственности ихъ, но по тотъ день не открыты, прекратить.

Статья 2.

Равномѣрно прекратить дальнѣйшія розысканія и о тѣхъ имуществахъ помянутыхъ лицъ, которыя, хотя уже и обнаружены, но въ Казну еще не обращены, если требуется предварительное по онымъ производство иска судебнымъ порядкомъ, а позва въ Судъ не было еще сдѣлано.

Статья 3.

Прекратить также всякіе иски и дѣйствія со стороны Казны Царства, относительно движимаго и недвижимаго имущества тѣхъ выходцевъ по мятежу 1831 года, о конфискаціи собственности коихъ постановленія до 8 (20) Сентября 1859 г. не послѣдовало.

Статья 4.

Въ вышеприведенныхъ случаяхъ наложенные на имущество секвестры снять и сдѣланныя въ ипотечныхъ книгахъ запрещенія исключить, а имущества помянутыхъ выходцевъ предоставить въ собственность законныхъ наслѣдниковъ, или же отдать самимъ выходцамъ, если они, удостоясь Всемилостивѣйшаго прощенія, возвратились въ Царство Польское; но въ томъ и въ другомъ случаѣ съ сохраненіемъ правъ кредиторовъ.

Статья 5.

Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія Царства.

Данъ въ С-Петербургѣ, Февраля 19 (Марта 2) дня 1860 г.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Контрасигнировалъ:

Министръ Статсъ-Секретарь *О. Тымовскій.*

---

z powodu rokoszu 1831 roku ulegają skutkom postanowień o konfiskacie ich własności.

Artykuł 2.

Również też zaniechane być ma dalsze dochodzenie wyśledzonych nawet funduszów tychże osób, a przez Skarb Królestwa jeszcze niezajętych, jeżeliby te fundusze wymagały poprzedniego poszukiwania na drodze Sądowéj i pozwów o nie przed Sądy nie było jeszcze wydanych.

Artykuł 3.

Zaniechane być także mają wszelkie poszukiwania i działania Skarbu Królestwa co do majątku ruchomego i nieruchomego tych wychodźców (w skutku rokoszu 1831 r.) na których kara konfiskaty do dnia 8 (20) Września 1859 roku postanowioną nie została.

Artykuł 4.

W powyższych przypadkach ustanowione sekwestra cofnięte, poczynione w księgach wieczystych ostrzeżenia wykreślone być mają, a fundusze i majątki pomienionych wychodźców stają się własnością osób, które mają prawo do brania spadku po nich lub też wracają do własności tych samych wychodźców skoro ciż, pozyskawszy amnestyę Najwyższą, powrócili do Królestwa Polskiego, lecz tak w pierwszym jak i w drugim razie, z zachowaniem praw wierzycieli.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dziennikach Praw ma być zamieszczony, polecamy Radzie Administracyjnéj Królestwa.

Dan w S.-Petersburgu, d. 19 Lutego (2 Marca) 1860 r.

(podpisano) „АЛЕКСАНДРЪ."

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

№ 45.

Высочайшее повелѣніе о прекращеніи всѣхъ дѣлъ, производившихся по предмету отысканія имѣній и капиталовъ, подлежащихъ конфискаціи, но не поступившихъ еще въ Казну.

(8 (20) Сентября 1862 года.)

Выписка изъ журнала Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

Божіею Милостію
МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II,
Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
Великій Князь Финляндскій,
и проч., и проч., и проч.

Указомъ 19 Февраля (2 Марта) 1860 года, Мы повелѣли прекратить отысканіе, въ пользу Казны Царства Польскаго, тѣхъ изъ движимыхъ и недвижимыхъ имуществъ выходцевъ по мятежу 1831 года, которыя до 8 (20) Сентября 1859 года въ Казну не поступили, или о коихъ производство иска судебнымъ порядкомъ не было начато.

Нынѣ, желая положить конецъ всѣмъ производящимся дѣламъ о конфискаціи имущества лицъ, присужденныхъ къ оной приговорами Военныхъ Судовъ или постановленіями Совѣта Управленія, за политическія преступленія, совершенныя и послѣ 1831 года, если имущество это не только до вышеозначеннаго дня 8 (20) Сентября 1859 года, но и до настоящаго числа въ Казну не обращено, и симъ явить милость подданнымъ Нашимъ въ Царствѣ, подвергающимся по сему поводу тяжбамъ съ Казною, —

№ 45.

N a j w y ż s z a Wola przecinająca stanowczo wszelkie sprawy prowadzone w celu dochodzenia podlegających konfiskacie, lecz nie zajętych na Skarb, majątków i kapitałów.

(d. 8 (20) Września 1862 r.)

Wypis z protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéj Łaski
MY ALEXANDER II,
Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,
Wielki Książę Finlandzki,
etc, etc, etc.

Ukazem z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1860 roku rozkazaliśmy zaniechać dochodzenia na rzecz Skarbu Królestwa Polskiego majątków ruchomych i nieruchomych wychodźców z roku 1831, o ile te po datę 8 (20) Września 1859 r. zajęte nie zostały, lub o ile w ich poszukiwaniu akcya sądowa nie została rozwiniętą.

Obecnie chcąc stanowczo ukończyć pertraktacyę wszelkich spraw konfiskacyjnych co do majątków osób, skazanych wyrokami Sądów wojennych lub postanowieniami Rady Administracyjnéj za przestępstwa polityczne i po 1834 roku popełnione, jeżeli ich majątki nietylko do wyż wzmiankowanéj daty 8 (20) Września 1859 roku, lecz i do dnia dzisiejszego przez Skarb zajęte nie zostały, i pragnąc zapewnić w ten sposób dobrodziejstwo poddanym Naszym w Królestwie, z tego tytułu na prowadzenie sporów ze Skarbem narażonym;

по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта Царства и по представленію Совѣта Управленія, постановили Мы и постановляемъ:

Статья 1.

Дѣйствіе упомянутаго Указа Нашего, 19 Февраля (2 Марта) 1860 года, во всей силѣ и сообразно установленнымъ въ ономъ основаніямъ, распространить съ настоящаго числа на имѣнія и капиталы всѣхъ тѣхъ лицъ, которыя подверглись послѣдствіамъ постановленій о конфискаціи собственности ихъ, или же могли бы доселѣ подлежать таковой конфискаціи.

Статья 2.

Казна Царства должна отнынѣ прекратить дальнѣйшія дѣйствія, относительно мелкихъ недвижимыхъ имуществъ, сельскихъ и городскихъ, коихъ она, по праву конфискаціи, сдѣлалась совладѣлицею, и, вмѣстѣ съ неполученнымъ доселѣ доходомъ, уступить оныя лицамъ, которыя на право владѣнія сими имуществами представятъ достаточныя доказательства.

Статья 3.

Еслибы кто либо изъ лицъ, присужденныхъ въ конфискаціи имущества, удостоясь получить прощеніе, возвратился въ Царство, а имущество его во всей цѣлости, или въ какой либо части было уже продано, но нѣкоторые изъ распредѣленныхъ на сроки оцѣночныхъ платежей въ Казну, еще не поступили, въ такихъ случаяхъ Казна Царства, по явкѣ прощеннаго лица, будетъ имѣть право предоставить въ пользу его эту остальную часть слѣдовавшихъ ей платежей. Милость эта можетъ быть распространена и на наслѣдниковъ такого лица, которое, по присужденіи къ конфискаціи имущества, уже умерло естественною смертію, и за симъ само сею милостію воспользоваться не можетъ.

po wysłuchaniu zdania Rady Stanu Królestwa i na przedstawienie Rady Administracyjnéj, postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł 1.

Przepisy wspomnionego Ukazu Naszego z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1860 roku, mają być podług zasad w tym Ukazie wskazanych, w zupełności rozciągnięte od dnia dzisiejszego do majątków i funduszów wszystkich tych osób, które uległy skutkom postanowień o konfiskacie ich własności lub też rygorowi konfiskaty dotąd ulegaćby mogły.

Artykuł 2.

Skarb Królestwa odtąd zaniechać ma dalszych działań co do drobnych realności wiejskich i miejskich, których z tytułu konfiskaty stał się współwłaścicielem, i odstąpić je z dochodem dokąd niepobranym, osobom, które do przyjęcia tych realności dostatecznie się wylegitymują.

Artykuł 3.

Gdyby który ze skazanych na konfiskatę majątku po uzyskaniu przebaczenia wrócił do kraju, a majątek jego lub część majątku sprzedaną już została, lecz w taki sposób, że jeszcze niektóre raty szacunku rozłożonego do spłaty pozostają;— w takich przypadkach Skarb Królestwa, za zgłoszeniem się ułaskawionego mocen będzie przekazać na jego rzecz resztę rat pozostałych.

To dobrodziejstwo może być rozciągniętém i do spadkobierców takiéj osoby, która, skazana na konfiskatę majątku, już zmarła śmiercią naturalną, a przeto sama z téj łaski korzystać nie jest w możności.

Статья 4.

Прекратить также дальнѣйшія дѣйствія Казны Царства, относительно всякихъ капиталовъ, фундушей и разныхъ правъ, которыя, хотя были отыскиваемы Казною по праву конфискаціи, но еще въ собственность ея и пользованіе доселѣ не обращены, и о коихъ не окончены еще споры, классификаціи и раздѣлы, въ такой, однако, только мѣрѣ, въ какой принадлежности сего рода не поступили въ казенныя Казначейства, въ видѣ безусловной собственности Казны Царства, все же эти фундуши, еще не реализованные, предоставить тѣмъ, кому по закону будутъ слѣдовать.

Статья 5.

Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Совѣтъ Управленія Царства.

Данъ въ Новгородѣ, Сентября 8 (20) дня 1862 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Контрасигнировалъ:
Министръ Статсъ-Секретарь *О. Тымовскій.*

Artykuł 4.

Mają być zaniechane dalsze działania Skarbu Królestwa co do wszelkich kapitałów, funduszów i różnych praw w dochodzeniu Skarbu Królestwa pod konfiskatą będących, których Skarb Królestwa dotychczas niewywindykował, gdzie jeszcze są spory, klassyfikacye i działy niepokończone, o ile należności z tych tytułów pochodzące, nie wpłynęły sposobem bezwarunkowéj własności Skarbu Królestwa do kass Skarbowych, z pozostawieniem tych funduszów, jeszcze niezrealizowanych, komu z prawa przypadać będzie.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Radzie Administracyjnéj Królestwa poruczamy.

Dan w Nowogorodzie, dnia 8 (20) Września 1862 r.

(podpisano) „АЛЕКСАНДРЪ."

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

№ 46.

Распоряженіе о распространеніи секвестра на движимое и недвижимое имущество лицъ, принявшихъ дѣятельное участіе въ безпорядкахъ.

(17 (29) Декабря 1863 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ сообщилъ Совѣту Управленія о слѣдующемъ:

Для скорѣйшаго и рѣшительнаго подавленія существующаго еще въ Царствѣ вооруженнаго возстанія и организаціи онаго, а равно для опредѣленія заслуженнаго наказанія лицамъ, принявшимъ дѣятельное участіе въ безпорядкахъ, и, наконецъ, въ видахъ лишенія ихъ средствъ къ дальнѣйшей поддержкѣ оныхъ, онъ, Намѣстникъ, нашелъ необходимымъ распространить на движимое и недвижимое имущество этихъ лицъ секвестръ на слѣдующихъ правилахъ:

1. участіе жителей Царства въ безпорядкахъ, принятое принадлежностію къ революціонной организаціи или къ вооруженнымъ шайкамъ, влечетъ за собою отвѣтственность, какъ личную, такъ и по движимому или недвижимому имуществу;

2. въ обезпеченіе отвѣтственности по имуществу, налагается, по распоряженію Намѣстника, секвестръ на недвижимыя имѣнія, движимость и капиталы, а равно временные или пожизненные доходы;

3. секвестрованное имущество поступаетъ въ вѣдомство Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, которая обязана предписать правила для составленія описи имѣнія и передачи онаго въ казенное управленіе, при каковомъ дѣй-

№ 46.

Rozporządzenie co do rozciągania sekwestru do ruchomego i nieruchomego majątku osób, które przyjęły czynny udział w zaburzeniach.

(d. 17 (29) Grudnia 1863 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Namiestnik Królestwa oznajmił Radzie Administracyjnéj co następuje:

Dla spiesznego i stanowczego przytłumienia istniejącego jeszcze w Królestwie zbrojnego powstania i jego organizacyi oraz dla wymierzenia zasłużonéj kary na osoby, które w zaburzeniach czynny udział przyjęły i wreszcie dla odjęcia im środków do dalszego onych popierania, uznałem potrzebę rozciągnięcia do ruchomego i nieruchomego majątku tych osób sekwestr, podług następujących prawideł:

1. udział mieszkańców Królestwa w zaburzeniach, przyjęty przez należenie do organizacyi powstańczéj lub przez walczenie w bandach zbrojnych, pociąga za sobą oprócz odpowiedzialności osobistéj, odpowiedzialność z majątku ruchomego i nieruchomego;

2. dla zabezpieczenia odpowiedzialności z majątku, ustanawia się z decyzyi Namiestnika sekwestr majątku nieruchomego i kapitałów, tudzież dochodów czasowych lub dożywotnich;

3. zasekwestrowany majątek, przechodzić ma pod zarząd Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, która obowiązaną jest wskazać porządek spisu inwentarza i tradycyi majątku pod zarząd skarbowy, przy któréj to czynności attento-

ствіи можетъ быть дозволено присутствовать владѣльцу или члену его семейства, или же уполномоченному имъ лицу;

4. имущества, состоящія въ нераздѣльномъ владѣніи лицъ, причастныхъ къ безпорядкамъ, съ другими къ безпорядкамъ не причастными, части которыхъ не подлежатъ секвестру, могутъ быть оставляемы во владѣніи и управленіи сихъ послѣднихъ, при чемъ однако должна быть приведена въ точную извѣстность часть дохода, причитающаяся на долю лица, причастнаго къ безпорядкамъ, и подвергаемая секвестру, а совладѣльцы, въ управленіи которыхъ остается секвестрованная часть имущества, обязываются формальною подпискою вносить въ Казну опредѣленный съ секвестрованной части доходъ;

5. имущества, состоящія въ арендномъ содержаніи лицъ, непричастныхъ къ безпорядкамъ, по несомнѣннымъ контрактамъ, совершеннымъ до утвержденія настоящихъ правилъ, не отбираются отъ арендаторовъ; но сіи послѣдніе обязываются подпискою вносить арендную плату, въ опредѣленномъ по контрактамъ количествѣ и въ означенные оными сроки, въ казенныя Казначейства;

6. Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства обязана издать подробную инструкцію о всемъ, касающемся хозяйственнаго управленія секвестрованными имѣніями;

7. всѣ нужные расходы относятся на счетъ доходовъ секвестрованныхъ имѣній;

8. изъ сихъ же доходовъ должны быть прежде всего удовлетворяемы всѣ казенныя подати и земскія повинности, а равно проценты и срочные платежи по всѣмъ займамъ изъ Земскаго Кредитнаго Общества и изъ Общественныхъ Заведеній, равно по частнымъ долгамъ, совершеннымъ на основаніи несомнѣнныхъ законныхъ актовъ, выданныхъ до изданія настоящихъ правилъ, излишекъ же доходовъ долженъ быть вносимъ въ казенныя Казначейства;

9. владѣлецъ и семейство его изъ секвестрованнаго имѣнія удаляются; но, если члены сего семейства, не участвующіе

wanie właściciela lub członka jego rodziny albo osoby umocowanéj, ma być dozwolone;

4. majątki niepodzielone, to jest zostające we wspólnéj własności osób mających udział w zaburzeniach, z innemi do tychże zaburzeń nie należącemi, których schedy nie ulegają sekwestrowi, mogą być pozostawione w posiadaniu i zarządzie tych ostatnich, przyczem jednak część dochodu przypadająca dla osób mających udział w zaburzeniach i podlegająca sekwestrowi, ma być ściśle oznaczoną, a współwłaściciele w których zarządzie zasekwestrowana część majątku pozostaje, mają się zobowiązać urzędownie do wnoszenia do Skarbu oznaczonego z zasekwestrowanéj schedy dochodu;

5. majątki zostające w dzierżawnem posiadaniu osób nie mających udziału w zaburzeniach, za kontraktami niewątpliwemi, zawartemi przed datą niniejszych przepisów, mogą być pozostawiane w posiadaniu tychże dzierżawców, ci ostatni jednak zobowiążą się urzędownie raty dzierżawne w ilości i w terminach kontraktami oznaczonych wnosić do kass Skarbowych;

6. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu obowiązaną jest wydać szczegółową instrukcyę we wszystkiem co dotycze administracyi zasekwestrowanemi majątkami;

7. wszystkie potrzebne wydatki regulowane być mają do dochodów i majątków zasekwestrowanych;

8. z tychże dochodów zaspakajane być powinny, przedewszystkiem wszelkie podatki i opłaty gruntowe, oraz procenta lub raty od wszelkich długów Towarzystwa Kredytowego, Instytutowych lub prywatnych, polegających na aktach niewątpliwych, zawartych przed datą niniejszych przepisów, a przewyżka dochodów wnoszoną być ma do kass Skarbowych;

9. właścicielowi i jego rodzinie wzbronionem jest zamieszkiwanie w zasekwestrowanym majątku, lecz w razie gdy-

въ безпорядкахъ, не имѣютъ никакихъ средствъ къ существованію, то на содержаніе ихъ можетъ быть выдаваема часть изъ чистаго дохода, остающаяся за всѣми нужными, допускаемыми на основаніи сихъ правилъ, платежами и расходами по имѣнію, въ количествѣ, опредѣленномъ Финансовымъ Начальствомъ;

10. наложенный на имѣніе секвестръ долженъ продолжаться до имѣющаго послѣдовать, по окончательномъ прекращеніи безпорядковъ, распоряженія; но, еслибы и прежде того оказалось, что взведенныя на владѣльца секвестрованнаго имѣнія обвиненія не основательны, то секвестръ долженъ быть немедленно снятъ и имѣніе возвращается владѣльцу со всѣми доходами, оставшимися за произведенными, на основаніи сихъ правилъ, платежами и расходами.

О приведеніи въ исполненіе всего вышеизложеннаго, Намѣстникъ предлагаетъ Совѣту Управленія сдѣлать подлежащія распоряженія.

Совѣтъ положилъ: о таковомъ распоряженіи Намѣстника предписать Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства къ надлежащему исполненію, а также объявить объ ономъ во всеобщее свѣдѣніе, посредствомъ припечатанія въ газетахъ.

Варшава, 17 (29) Декабря 1863 года.

Вѣрно съ журналомъ:
за Статсъ-Секретаря, его Помощникъ
(подписано) *А. Заборовскій.*

N. 28,407.

---

by członkowie téjże rodziny, nie mający udziału w zaburzeniach, nie mieli żadnych innych środków utrzymania, mogą im być płacone na utrzymanie pewne części czystego dochodu, pozostałego po zaspokojeniu wszelkich koniecznych, dozwolonych niniejszemi przepisami, opłat i wydatków na zarząd majątku w wysokości przez Władzę Skarbową oznaczyć się mającéj;

10. rozciągnięty do majątku sekwestr, trwać ma do dalszych rozporządzeń, jakie po ustaleniu w kraju porządku wydane zostaną, lecz w razie gdyby i przedtém okazało się, że poczynione właścicielowi zasekwestrowanego majątku zarzuty nie są uzasadnione, sekwestr powinien być niezwłocznie odwołany, a majątek właścicielowi powrócony ze wszystkiemi dochodami pozostałemi po uskutecznieniu wydatków, niniejszemi przepisami dozwolonych.

O wydanie stosownych rozporządzeń Namiestnik wezwał Radę Administracyjną.

Rada oznajmione sobie przez Namiestnika Królestwa rozporządzenie w przedmiocie powyższym, postanowiła zakommunikować Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, dla stosownego wykonania, a zarazem podać rozporządzenie to do powszechnéj wiadomości przez ogłoszenie w pismach publicznych.

Warszawa, dnia 17 (29) Grudnia 1863 roku.

Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu,
w zast: Podsekretarz Stanu (podpisano) *A. Zaborowski.*

N. 28,407.

№ 47.

Инструкція о порядкѣ, въ какомъ Губернскими Правленіями должны быть розыскиваемы, занимаемы въ Казну и управляемы суммы, принадлежащія лицамъ, коихъ имущества подлежатъ секвестру.

(1 (13) Января 1864 года.)

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Изъ прилагаемой при семъ въ копіи выписки изъ журнала Совѣта Управленія Царства отъ 17 (29) Декабря 1863 г., N. 28,407, Губернское Правленіе освѣдомится, что Намѣстникъ въ Царствѣ, въ видахъ успѣшнаго и положительнаго подавленія существующаго еще въ Царствѣ вооруженнаго мятежа и организаціи онаго, призналъ необходимымъ занять въ секвестръ недвижимое и движимое имущество, капиталы, а также временные или пожизненные доходы тѣхъ лицъ, кои приняли дѣятельное участіе въ возмущеніи, принадлежаніемъ къ мятежнической организаціи либо къ вооруженнымъ шайкамъ.

Согласно 3 и 6 пунктамъ помянутой выписки изъ журнала Совѣта Управленія Царства, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, въ вѣдѣніе коей будутъ поступать секвестрованныя имѣнія, обязана указать тотъ порядокъ, въ какомъ должно быть сдѣлано описаніе имущества и занятіе этихъ имѣній, а также издать подробную инструкцію объ управленіи сими имѣніями.

Во исполненіе сего, Коммисія Финансовъ предписываетъ Губернскому Правленію слѣдующее:

№ 47.

Instrukcya w jaki sposób Rządy Gubernialne winny śledzić, zajmować na Skarb i administrować funduszami osób, których majątki sekwestrowi ulegać mają.

(d. 1 (13) Stycznia 1864 r.)

do
Wszystkich Rządów Gubernialnych.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Z dołączonego w kopii wypisu z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj z dnia 17 (29) Grudnia 1863 roku N. 28,407 poweźmie Rząd Gubernialny wiadomość: że Jaśnie Wielmożny Namiestnik Królestwa, dla spiesznego i stanowczego przytłumienia istniejącego jeszcze w Królestwie zbrojnego powstania i jego organizacyi, uznał potrzebę rozciągnięcia sekwestru do majątku nieruchomego, ruchomego i kapitałów tudzież dochodów czasowych lub dożywotnich tych osób, które w zaburzeniach czynny udział przyjęły, przez należenie do organizacyi powstańczéj, lub przez walczenie w bandach zbrojnych.

Podług punktu 3 i 6 w pomienionym wypisie z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, pod któréj zarząd mają przechodzić majątki zasekwestrowane, obowiązana jest wskazać w jaki sposób powinien być dopełniony spis inwentarza i tradycya takowych majątków oraz wydać szczegółową instrukcyę względem ich administracyi.

Spełniając ten obowiązek Kommissya Skarbu wydaje Rządowi Gubernialnemu następujące rozporządzenie:

1. Губернское Правленіе, по полученіи увѣдомленія о томъ, что, по распоряженію Намѣстника въ Царствѣ, подлежитъ занятію въ секвестръ имущество какого-либо лица, съ обозначеніемъ въ этомъ увѣдомленіи принадлежащаго сему лицу недвижимаго поземельнаго имѣнія, — поручаетъ тотчасъ внести въ III-й отдѣлъ ипотечной книги отмѣтку на счетъ секвестра, а также извлечь свѣдѣніе изъ той же книги объ обязательствахъ, ограниченіяхъ и несомнѣнныхъ долгахъ, числящихся на этомъ имѣніи, и одновременно дѣлаетъ распоряженіе, какъ объ оповѣщеніи на мѣстѣ о занятіи въ секвестръ, такъ и о производствѣ тотчасъ, въ порядкѣ, указанномъ въ положеніи дла казенныхъ имѣній, описанія и люстраціи представляющихъ собою, для полученія свѣдѣнія о составѣ сего имѣнія, о его положеніи и о тѣхъ доходахъ, какіе могутъ быть получены изъ всѣхъ находящихся въономъ источниковъ, а равно о размѣрѣ податей, поземельныхъ обязательствъ и процентовъ по всѣмъ долгамъ, происходящимъ изъ несомнѣнныхъ документовъ. При этомъ дѣйствіи можетъ присутствовать владѣлецъ занятаго въ секвестръ имѣнія, или членъ его семейства, либо уполномоченное имъ для сего постороннее лицо.

Если имѣніе состоитъ въ непосредственномъ управленіи того лица, на имущество коего имѣетъ быть наложенъ секвестръ, въ такомъ случаѣ слѣдуетъ, сверхъ онаго, занять и подробно описать, а также оцѣнить находящійся на мѣстѣ весь живой и мертвый инвентарь, привести въ извѣстность всѣ хозяйственныя потребности до конца экономическаго года, въ которомъ производится занятіе имущества, а равно имѣющіеся источники на удовлетвореніе сихъ потребностей, и ожидаемый излишекъ доходовъ за уплатою податей и всѣхъ прочихъ обязательствъ, вмѣстѣ съ тѣмъ установить казенную администрацію, согласно инструкціямъ отъ 23 Августа 1826 года, N. 54,618, и отъ 12 Мая 1827 года, за N. 30,547, а также отъ 19 Мая 1832 года, N. $^{32244}/_{5851}$, и воспретить дальнѣйшее пребываніе въ имѣніи владѣльцу и его семейству.

1. Jak tylko Rząd Gubernialny otrzyma zawiadomienie, iż z decyzyi Jaśnie Wielmożnego Namiestnika Królestwa ma być zaprowadzony sekwestr na majątek jakiéj osoby i w témże zawiadomieniu wskazany będzie, należący do niéj majątek nieruchomy ziemski, poleci natychmiast wnieść do działu III księgi wieczystéj ostrzeżenie o sekwestrze, powziąść wiadomość z téjże księgi o ciężarach, ścieśnieniach i długach niewątpliwych regulujących się do tegoż majątku, jednocześnie także poleci zapowiedzenie uczynić na gruncie o zajęciu w sekwestr i zaraz dopełnić w sposób przepisami wskazany, tak jak co do dóbr rządowych, opisanie i lustracyą, dające wiadomość o składzie tego majątku, o jego stanie i o dochodach, jakie mogą być osiągane ze wszelkich znajdujących się w nim źródeł, jak niemniéj o wysokości podatków, ciężarów gruntowych, procentów od wszelkich długów pochodzących z akt niewątpliwych. Przy tych czynnościach wolno jest attentować właścicielowi majątku w sekwestr zajmowanego, albo członkowi jego rodziny, lub osobie, którą do tego upoważni.

Jeżeli dobra zostają w bezpośrednim zarządzie osoby, na któréj majątek sekwestr ma być nałożony, potrzeba nadto zająć i szczegółowo opisać oraz oszacować wszelki inwentarz żywy i martwy będący na gruncie, wykazać jakie są potrzeby gospodarskie do końca roku ekonomicznego, w którym zajęcie następuje, jakie źródła na ich zaspokojenie, oraz spodziewana przewyżka po opłaceniu podatków i wszelkich innych ciężarów i zarazem zaprowadzić administracyę Skarbową w myśl Instrukcyi z dnia 23 Sierpnia 1826 roku N. 54,618 i z dnia 12 Maja 1827 roku N. 30,547, tudzież z dnia 19 Maja 1832 roku N. $^{32244}/_{5851}$ a właścicielowi i jego rodzinie wzbronić dalszego pobytu.

Составленные: актъ занятія имѣнія, люстрацію онаго и актъ объ установленіи казенной администраціи, вмѣстѣ съ свѣдѣніями, полученными отъ ипотечнаго вѣдомства, Губернское Правленіе представляетъ неотлагательно на разсмотрѣніе Коммисіи Финансовъ; сверхъ того, при встрѣтившемся случаѣ, предусмотрѣнномъ по 9-му пункту выписки изъ журнала Совѣта Управленія Царства, то есть, если въ семействѣ лица, на имущество коего рѣшено наложить секвестръ, будутъ состоять члены, не имѣющіе участія въ возмущеніи и лишенные всякихъ другихъ средствъ къ содержанію,— Губернское Правленіе одновременно представляетъ Коммисіи о таковомъ положеніи дѣла, съ присовокупленіемъ несомнѣнныхъ доказательствъ.

2. Имѣнія не раздѣльныя, то есть состоящія въ общемъ владѣніи лицъ, имѣющихъ участіе въ смутахъ, и лицъ, не принадлежащихъ къ мятежу, коихъ участки не подлежатъ секвестру, могутъ быть оставлены во владѣніи и управленіи сихъ послѣднихъ лицъ. По этимъ имѣніямъ Губернское Правленіе сдѣлаетъ распоряженіе, подобно тому, какъ сказано въ І-омъ пунктѣ, о помѣщеніи отмѣтки въ ипотечной книгѣ, по части имѣнія, принадлежащей лицу, приговоренному къ секвестру, поручаетъ также произвести описаніе и люстрацію имѣнія, а равно изготовить списокъ и оцѣнку всѣхъ инвентарей и движимости, составляющихъ общую собственность этого лица, но, вмѣсто установленія казенной администраціи, велитъ взять подписку отъ лицъ, во владѣніи и управленіи коихъ состоитъ имѣніе, въ томъ, что ту часть дохода, приходящуюся лицамъ, имѣющимъ участіе въ смутахъ и подлежащую секвестру, какая будетъ опредѣлена Коммисіею Финансовъ, согласно представленнымъ документамъ, за вычетомъ количества соразмѣрнаго поземельнымъ налогамъ, они будутъ вносить въ Казну, подъ опасеніемъ взысканія, административнымъ порядкомъ.

3. Имѣнія, составляющія исключительную или общую собственность лицъ, на имущество коихъ наложенъ секвестръ, и состоящія въ закладномъ, пожизненномъ или арендномъ владѣніи лицъ, не имѣющихъ участія въ смутахъ, по контрактамъ

Sporządzony akt zajęcia, lustracyą i akt zaprowadzenia administracyi Skarbowéj oraz wiadomości z hypoteki powzięte, Rząd Gubernialny przedstawi niezwłocznie pod rozpoznanie Kommissyi Skarbu, — nadto gdyby zachodził wypadek przewidziany w punkcie 9 wypisu z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj, to jest gdyby w rodzinie osoby, na któréj majątek zaprowadzenie sekwestru jest nakazane, znajdowali się członkowie niemający udziału w zaburzeniach, pozbawieni wszelkich innych środków utrzymania, Rząd Gubernialny ten stan rzeczy z gruntownemi dowodami jednocześnie przedstawi.

2. Majątki niepodzielne, to jest zostające we wspólnéj własności osób mających udział w zaburzeniu z innemi nie należącemi do tychże zaburzeń, których schedy nie ulegają sekwestrowi, mogą być pozostawione w posiadaniu i zarządzie tych ostatnich, — co do takich więc majątków Rząd Gubernialny zarządzi tak samo jak wskazano pod punktem 1, uczynienie ostrzeżenia w księdze wieczystéj, na część należącą do osoby temu rygorowi ulegającéj, poleci także dopełnić opisanie i lustracyą oraz spis i oszacowanie wszelkich inwentarzy i ruchomości będących współwłasnością téj osoby, lecz w miejsce wprowadzenia administracyi Skarbowéj, zażądać każe deklaracyi osób, w których posiadaniu i zarządzie majątek zostaje, iż część dochodu przypadającą dla osób mających udział w zaburzeniu i podlegającą sekwestrowi, jaką Kommissya Skarbu podług przedstawianych dowodów oznaczy, po potrąceniu stosunkowém ciężarów gruntowych, wnosić będą do Skarbu pod exekucyą administracyjną.

3. Dobra stanowiące własność lub współ-własność osób, na których majątek sekwestr jest położony, zostające w posiadaniu zastawnem, dożywotniem lub dzierżawnem, osób nie mających udziału w zaburzeniach za kontraktami niewątpliwe-

несомнѣннымъ и заключеннымъ до 17 (29) Декабря 1863 г.,— Губернское Правленіе поручаетъ оставить во владѣніи закладныхъ, пожизненныхъ и арендныхъ владѣльцевъ, но повѣряетъ служащія имъ права, не подлежатъ ли онѣ въ какомъ-либо отношеніи спору, разсматриваетъ, какіе доходы или прибыли, подлежащіе секвестру, принадлежатъ владѣльцу или совладѣльцу, и, предувѣдомивъ закладныхъ или пожизненныхъ либо же арендныхъ владѣльцевъ, что они обязаны вносить этотъ доходъ въ Уѣздное Казначейство, доказательство о семъ предувѣдомленіи обще съ документами о правахъ, служащихъ владѣльцамъ и доказательствомъ о внесеніи въ ипотечныя книги отмѣтки на счетъ секвестра, а также съ ипотечною вѣдомостью, описаніемъ и оцѣнкою инвентарей и движимости принадлежащихъ лицу, имущество коего подвержено секвестру, представляетъ въ Коммисію Финансовъ.

4. Въ случаѣ наложенія секвестра на имущество закладнаго владѣльца поземельнаго имѣнія, отмѣтка о томъ дѣлается въ ипотечной книгѣ по закладному праву; занятіе же имѣнія, люстрація онаго и установленіе администраціи производятся въ томъ же самомъ порядкѣ, какой указанъ по пункту 1, или согласно пункту 2-му, если лицо, имущество коего подлежитъ секвестру, пользуясь лишь отчасти закладнымъ правомъ, не владѣетъ закладнымъ имѣніемъ.

Если лицо, имущество коего подлежитъ секвестру, состоитъ арендаторомъ или совладѣльцемъ арендномъ поземельнаго имѣнія, въ такомъ случаѣ слѣдуетъ вытребовать арендный контрактъ, показывающій права и обязательства этого лица; коль скоро право арендпаго владѣльца заявлено въ ипотечной книгѣ,— падлежитъ сдѣлать по оному отмѣтку о секвестрѣ, составить опись и оцѣнку всей движимой собственности арендатора, находящейся на мѣстѣ, установить казенную администрацію по его хозяйству, съ порученіемъ взноса въ Уѣздное Казначейство излишка доходовъ, причитающагося ему, арендатору, притомъ поставить въ извѣстность владѣльца имѣнія объ установленіи администраціи и предоставить ему свободный надзоръ

mi, zawartemi przed 17 (29) Grudnia 1863 roku, Rząd Gubernialny każe pozostawić w posiadaniu zastawników, dożywotników i dzierżawców, lecz sprawdzi służące im tytuły, czy zaprzeczeniu z jakiegokolwiek względu nie ulegają, rozpozna jaki dochód lub korzyści sekwestrowi ulegające, należą się właścicielowi lub współwłaścicielowi i zapowiedziawszy zastawnym albo dożywotnim posiadaczom lub dzierżawcom, że dochód ten wnosić są obowiązani do kassy powiatowéj, dowód tego oznajmienia z tytułami służącemi posiadaczom, z dowodem wniesionego do hypoteki ostrzeżenia o sekwestrze oraz wykazem hypotecznym, spisem i oszacowaniem inwentarzy i ruchomości należących do właściciela sekwestrem majątku dotkniętego, przedstawi Kommissyi Skarbu.

4. Gdyby sekwestr był postanowiony na majątek zastawnego posiadacza dóbr ziemskich ostrzeżenie o nim powinno być wpisane w hypotece na prawie zastawy, a zajęcie, lustracya i wprowadzenie administracyi dopełnić należy w ten sam sposób, jak wskazano pod punktem 1, lub według punktu 2, jeżeli osoba której majątek ulega sekwestrowi, mając tylko udział w prawie zastawy, w posiadaniu dóbr zastawionych nie zostaje.

Jeżeli zaś osoba na której majątek sekwestr ma być nałożony, jest dzierżawcą lub współdzierżawcą dóbr ziemskich, należy ściągnąć kontrakt dzierżawny, wykazujący jéj prawa, i obowiązki — jeżeli prawo dzierżawcy znajduje się w hypotece objawione, wpisać na niém ostrzeżenie o sekwestrze, sporządzić spis i oszacowanie wszelkiéj własności ruchoméj dzierżawcy, znajdującéj się na gruncie, zaprowadzić administracyę Skarbową nad gospodarstwem z poleceniem, aby przewyżka dochodów przypadająca dla dzierżawcy, wnoszoną była do kassy powiatowéj, przytém właściciela dóbr zawiadomić o zaprowadzeniu administracyi, i pozostawić mu nad nią wolny nadzór. Jeżeli zaś osoba, której majątek sekwestrowi ulega,

за оною. Если же лицо, имущество коего подлежитъ секвестру, состоитъ лишь арендным совладѣльцемъ, то слѣдуетъ съ точностію опредѣлить размѣръ сего совладѣнія, на основаніи достовѣрпыхъ доказательствъ, и войти въ соглашеніе съ лицами, имѣющими общее право на арендное владѣніе, на счетъ количества прибылей, причитающихся этому лицу, и принятія обязанности взноса сихъ прибылей въ Уѣздное Казначейство, въ подлежащіе сроки, подъ опасеніемъ взысканія административнымъ порядкомъ, а равно условиться на счетъ поручительства и принятія отвѣтственности за цѣлость и стоимость части движимаго имущества, принадлежащаго лицу, приговоренному къ секвестру. Всѣ поименованные въ настоящемъ пунктѣ документы, описи и договоры Губернское Правленіе обязано представить въ Правительственную Коммисію Финансовъ.

5. При учрежденіи секвестра по имуществу, состоящему изъ городской недвижимости, по которой установлена ипотека, Губернское Правленіе дѣлаетъ распоряженіе о помѣщеніи въ оной отмѣтки на счетъ секвестра, а также объ истребованіи ипотечной вѣдомости для удостовѣренія о лежащихъ на оной обязательствахъ, и въ семъ случаѣ, какъ равно и тогда, еслибы ипотека не была устроена по недвижимости, наряжаетъ повѣрку порядка, въ какомъ взимается доходъ съ оной, поручаетъ установить администрацію по этой недвижимости и землямъ, буде какія къ ней принадлежатъ, и состояли въ пользованіи владѣльца недвижимости, а также предувѣдомитъ лица, проживающія въ сихъ недвижимостяхъ, что причитающіеся съ нихъ платежи они обязаны вносить, подъ квитанціею, установленному администратору, въ подлежащіе сроки. Въ отношеніи же совладѣльцевъ и закладныхъ, пожизненныхъ и арендныхъ владѣльцевъ городскихъ недвижимостей, Губернское Правленіе соблюдаетъ тотъ же порядокъ, какой опредѣленъ выше для подобныхъ случаевъ по поземельнымъ имѣніямъ, и въ той мѣрѣ, въ какой онъ можетъ быть примѣненъ, а равно въ отношеніи назначенія части дохода тѣмъ изъ членовъ семейства лица, имущество коего подвержено секвестру, кои лишены были бы

ma tylko udział w dzierżawie, należy stosunek takowego ściśle według wiarogodnych dowodów oznaczyć i mających wspólne prawo do dzierżawy wezwać do układu o wysokość korzyści dla téj osoby przypadających i o zobowiązanie się do wnoszenia ich do kassy powiatowéj, w terminach właściwych, pod exekucyą administracyjną oraz o poręczenie i przyjęcie odpowiedzialności za całość i wartość części ruchomego majątku, należącéj do osoby sekwestrem dotkniętéj. Wszystkie zastrzeżone w obecnym punkcie dowody, opisy i układy Rząd Gubernialny obowiązany jest przedstawić Kommissyi Rządowéj.

5. Przy zaprowadzeniu sekwestru na majątek składający się z nieruchomości miejskiéj, mającéj urządzoną hypotekę, Rząd Gubernialny każe wnieść do takowéj ostrzeżenie o sekwestrze, wyjąć wykaz hypoteczny dla przekonania się o ciężarach na niéj istniejących, i w tym razie jak równie gdyby nieruchomość nie miała urządzonéj hypoteki, każe sprawdzić w jaki sposób dochody z niéj są pobierane, ustanowić administracye nad niemi i nad gruntami, jeżeli jakie do téjże nieruchomości należą a w używaniu właściciela zostawały, zapowiedzieć osobom mieszkającym w tychże nieruchomościach, iż przypadające od nich opłaty obowiązane są wnosić na ręce i za kwitem ustanowionego administratora, w terminach właściwych. Z współwłaścicielami zaś, posiadaczami zastawnymi i dożywotnimi i dzierżawcami nieruchomości miejskich, Rząd Gubernialny zachowa takie samo postępowanie jak wyżéj przepisano w podobnych wypadkach co do dóbr ziemskich, o ile to znajdzie zastosowanie, jak równie co do wyznaczenia części dochodu dla tych członków z rodziny osoby mającéj nałożony sekwestr na majątek, które byłyby pozbawione środków utrzymania. Sporządzone w ten sposób akta zaprowadzenia sekwe-

средствъ къ содержанію. Составленныя такимъ образомъ дѣла по установленію секвестра, а также вѣдомости доходамъ и расходамъ, Губернское Правленіе представляетъ въ Правительственную Коммисію Финансовъ.

6. Если лицо, имущество коего подлежитъ секвестру, владѣетъ лишь капиталами, записанными или незаписанными по ипотечнымъ книгамъ, либо же принадлежитъ оному какой либо доходъ пожизненный или временный, въ такомъ случаѣ слѣдуетъ по тѣмъ суммамъ, которыя заявлены въ ипотечныхъ книгахъ, сдѣлать отмѣтку о секвестрѣ, не внесенныя же въ ипотечныя книги суммы обезпечить въ рукахъ должниковъ и предвѣстить ихъ, что причитающіеся проценты или пожизненный либо временной доходъ, они обязаны вносить въ Казначейство, а равно тѣ срочные платежи, которые бы причитались отъ нихъ въ счетъ уплаты долговъ, и доказательства о таковомъ распоряженіи должны быть представлены въ Правительственную Коммисію.

7. Наконецъ, если лицо, имущество коего имѣетъ быть занято въ секвестръ, владѣетъ только движимостью, то слѣдуетъ занять оную, описать, оцѣнить и обезпечить сообразно положенію дѣла.

8. Если въ рѣшеніи, постановляющемъ о занятіи въ секвестръ имущества какого либо лица, не изображено ни принадлежащее оному имѣніе ни же суммы, то Губернское Правленіе, по мѣрѣ имѣющихся у него свѣдѣній, дѣлаетъ распоряженіе о занятіи оныхъ и поручаетъ немедленно произвести изслѣдованіе административнымъ и судебнымъ порядкомъ, съ цѣлью открытія неизвѣстнаго имущества или суммъ, наблюдаетъ за послѣдствіями изслѣдованія и, по открытіи, занимаетъ въ секвестръ, въ порядкѣ выше изъясненномъ.

9. При установленіи секвестра, Губернское Правленіе наблюдаетъ вообще за тѣмъ, чтобы права третьихъ лицъ не понесли ущерба.

10. Такъ-какъ секвестръ не переводитъ на Казну права собственности по имуществу и продолжается до дальнѣйшаго распоряженія, въ случаѣ же снятія онаго, имущество возвраща-

stru, wykazy dochodów i wydatków, Rząd Gubernialny przedstawiać będzie Kommissyi Rządowéj.

6. Jeżeli osoba, któréj majątek podpada pod sekwestr, posiada tylko kapitały, bądź hypoteczne bądź niehypotekowane, albo jaki dochód dożywotni lub czasowy, wypada na tych, które są w hypotece ujawnione, wpisać ostrzeżenie o sekwestrze, niehypotekowane zaś w ręku dłużników zabezpieczyć i zapowiedzieć im, że przypadające procenta, lub dochód dożywotni albo czasowy, obowiązani są opłacać do kassy Skarbowéj, jak niemniéj raty, któreby od nich przypadały, na częściową opłatę długów a dowody takiego postąpienia powinny być Kommissyi Rządowéj przedstawione.

7. Nareszcie jeżeliby osoba, któréj majątek ma być w sekwestr zajęty, posiadała tylko ruchomości, należy je zająć, spisać, ocenić i według położenia rzeczy zabezpieczyć.

8. Jeżeli w decyzyi stanowiącéj wzięcie pod sekwestr majątku jakiéj osoby, nie jest wymieniony ani jéj majątek ani fundusze, Rząd Gubernialny, o ile by posiadał o takowych wiadomości, zajęcie ich zarządzi oraz poleci dopełnienie niezwłocznie śledztwa w drodze administracyjnej i sądowéj, celem wykrycia niewiadomych, skutku poszukiwania dopilnuje, a po wykryciu zajmie pod sekwestr, w sposób wyżej przepisany.

9. Przy zaprowadzeniu sekwestru Rząd Gubernialny w ogóle czuwać będzie, aby prawa osób trzecich uszczerbku nie doznawały.

10. Ponieważ sekwestr nie przenosi własności majątku na Skarb i ma trwać tylko do dalszego zarządzenia, a w razie cofnięcia go, majątek ma być zwrócony właścicielowi

ется владѣльцу съ доходами, оставшимися по удовлетвореніи разрѣшенныхъ расходовъ, поэтому всѣ доходы съ этого рода имуществъ Губернское Правленіе поручаетъ содержать въ Казначействѣ въ депозитѣ и вести онымъ особый контроль.

11. Установленіе секвестра въ порядкѣ, изложенномъ выше, Губернское Правленіе возлагаетъ на Окружныхъ Экономическихъ Ассессоровъ, въ случаѣ же порученія которому-либо изъ нихъ множества такихъ занятій, вслѣдствіе чего исполненіе оныхъ могло бы подвергаться замедленію, Губернское Правленіе, въ каждомъ изъ такихъ случаевъ, уполномочиваетъ Ассессора къ принятію помощниковъ. Внесеніе же отмѣтокъ въ ипотечныя книги и выписку изъ оныхъ подлежащихъ актовъ и доказательствъ Губернское Правленіе возлагаетъ на подвѣдомственнаго оному Совѣтника по юридической части, или на защитника Прокураторіи въ томъ случаѣ, если ипотечное управленіе не находится въ мѣстѣ состоянія Губернскаго Правленія. Издержки по принятію помощниковъ, а также по занятіямъ ипотечнымъ и на гербовую бумагу, производятся преимущественно изъ доходовъ, подверженныхъ секвестру, по каковому поводу Губернское Правленіе представляетъ въ Коммисію Финансовъ счетъ симъ издержкамъ.

12. Коль скоро къ секвестрованнымъ имуществамъ или доходамъ заявятъ свои права, не укрѣпленныя по ипотекѣ, третьи лица, Губернское Правленіе разсматриваетъ предъявленныя ими доказательства и представляетъ оныя въ Правительственную Коммисію съ объясненіями и присовокупленіемъ своего заключенія.

Въ тѣхъ случаяхъ, въ коихъ настоящая общая инструкція окажется недостаточною, Губернское Правленіе, сообразно положенію дѣла, входитъ съ представленіемъ въ Правительственную Коммисію Финансовъ.

Варшава, 1 (13) Января 1864 года.

Исправляющій должность Директора Отдѣленія,

(подписано) *Домбровскій.*

N. 1.

z dochodami pozostałemi po uskutecznieniu dozwolonych wydatków; przeto wszelkie dochody z majątków tego rodzaju każe Rząd Gubernialny perceptować w kassach Skarbowych pod depozytami i oddzielną ich kontrollę zaprowadzi.

11. Zaprowadzenie sekwestru, w sposób powyżéj przepisany, Rząd Gubernialny poleci dopełniać Assessorom Ekonomicznym Okręgowym, gdyby zaś który z nich miał poruczonych wiele takich czynności, przez co ich wykonanie musiałoby ulegać zwłoce, Rząd Gubernialny w każdym szczegółowym wypadku upoważni Assessora do przybrania pomocy. Do wnoszenia zaś ostrzeżeń do hypoteki i do wyjmowania z niéj potrzebnych akt i dowodów upoważniać będzie swego Radcę prawnego lub Obrońcę Prokuratoryi, gdy hypoteka nie znajduje się w miejscu rezydencyi Rządu Gubernialnego. Koszta wyłożone na przybranie pomocy oraz za czynności hypoteczne i stempel mają być przedewszystkiem zaspokojone z dochodów zasekwestrowanych, dla tego Rząd Gubernialny podawać będzie Kommissyi Rządowéj ich likwidacyę.

12. Gdy do majątku tak dochodów zasekwestrowanych zgłaszać się będę z prawami swemi, nieobjawionemi w hypotece, trzecie osoby, Rząd Gubernialny poskładane przez nie dowody rozpozna i z wyjaśnieniem oraz opinią swoją Kommissyi Rządowéj przedstawi.

Gdyby zaś w jakim wypadku obecna instrukcya ogólna, okazała się niedostateczną, Rząd Gubernialny stosownie do położenia rzeczy, uczyni przedstawienie do Kommissyi Rządowéj.

w Warszawie, d. 1 (13) Stycznia 1864 roku.

p. o. Dyrektora Wydziału (podpisano) *Dąbrowski.*

N. 1.

№ 48.

Циркуляръ о порядкѣ, въ какомъ должны быть приводимы въ исполненіе конфирмаціи о конфискованіи имуществъ.

(17 (29) Августа 1864 года.)

Началникамъ Военныхъ Отдѣловъ.

Намѣстникъ Его Императорско-Царскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ.

Въ дополненіе къ циркулярному моему предписанію отъ 21 Февраля (4 Марта) сего года, N. 471, относительно примѣненія закона о конфискаціи имущества политическихъ преступниковъ, и въ разъясненіе возникшихъ недоразумѣній по сему предмету, сообщаю Вамъ слѣдующее:

1. Законъ о конфискаціи примѣняется только полевыми военными судами и на основаніи существующихъ въ Царствѣ Польскомъ постановленій (постановленіе Совѣта Управленія 2 (14) Апрѣля 1835 г. въ XVI томѣ Дневника Законовъ), приводится въ исполненіе Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства.

2. Весь кругъ дѣйствій военно-полицейскихъ властей, относительно конфискаціи имуществъ, заключается только въ увѣдомленіи о послѣдовавшихъ конфискаціяхъ, которыя и сообщаются Статсъ-Секретарю при Совѣтѣ Управленія въ Царствѣ Польскомъ.

Такъ какъ оказывается, что по многимъ конфискаціямъ сообщеній Статсъ-Секретарю сдѣлано не было, а между прочимъ нѣкоторыя военно-полицейскія власти начали сами приводить въ

№ 48.

Cyrkularz dotyczący porządku w jakim mają być wprowadzone w wykonanie konfirmacye o konfiskacie majątków.

(d. 17 (29) Sierpnia 1864 r.)

do
Naczelników Okręgów Wojennych.

NAMIESTNIK JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIÉJ MOŚCI
W KRÓLESTWIE POLSKIÉM.

W uzupełnieniu rozkazu mego, objętego w cyrkularzu z dnia 21 Lutego (4 Marca) r. b. N. 471, względem zastosowania prawa o konfiskacie majątków, należących do przestępców politycznych, i dla wyjaśnienia wynikłych w tym względzie wątpliwości, kommunikuję Panu co następuje:

1. Prawo o konfiskacie może być stosowane tylko przez polowe sądy wojenne, i na zasadzie postanowień w Królestwie Polskiém obowiązujących, (postanowienie Rady Administracyjnéj z dnia 2 (14) Kwietnia 1835, roku w tomie XVI Dziennika Praw) wprowadza się w wykonanie przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu.

2. Cała działalność władz wojskowo-policyjnych co do konfiskaty majątków ogranicza się na zawiadamianiu o nastąpionych konfirmacyach, które kommunikują się Sekretarzowi Stanu przy Radzie Administracyjnéj Królestwa.

Ponieważ okazuje się, że co do wielu konfiskat Sekretarz Stanu nie otrzymał wiadomości, tymczasem niektóre władze wojskowo-policyjne zaczęły same wprowadzać w wykonanie

исполненіе конфирмаціи о конфискаціяхъ, то предлагаю: немедленно передать всѣ начатыя дѣла въ вѣдѣніе Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства и за тѣмъ:

Нынѣ же, въ возможной скорости доставить Генералъ-Полиціймейстеру въ Царствѣ подробные списки о всѣхъ лицахъ, подвергнутыхъ конфискаціи, какъ по сообщеніямъ Начальника Штаба войскъ, въ Царствѣ Польскомъ расположенныхъ, такъ и по собственнымъ Вашимъ рѣшеніямъ во ввѣренномъ Вамъ Отдѣлѣ (*), съ тѣмъ, чтобы и на будущее время о всѣхъ Вашихъ конфирмаціяхъ, сопряженныхъ съ конфискаціею, увѣдомлялся немедленно Генералъ-Полиціймейстеръ, для передачи этихъ данныхъ Статсъ-Секретарю.

Начальникъ Штаба войскъ, въ Царствѣ Польскомъ расположенныхъ, увѣдомленъ вмѣстѣ съ симъ, чтобы онъ на будущее время, получая мои конфирмаціи изъ Полеваго Аудиторіата, для передачи къ исполненію, сообщалъ о конфискаціяхъ Генералъ-Полиціймейстеру, а Начальниковъ Военныхъ Отдѣловъ увѣдомлялъ, что всѣ распоряженія о конфискаціи уже сдѣланы.

Сверхъ того, желая имѣть строгій контроль дѣйствіямъ Гражданскаго Начальства, покорнѣйше прошу Ваше N.... предписать Военно-Уѣзднымъ Начальникамъ ввѣреннаго Вамъ Отдѣла: чтобы они къ 1-му Ноября сего года доставили Генералъ-Полиціймейстеру свѣдѣніе о всѣхъ произведенныхъ по то число конфискаціяхъ и затѣмъ подобныя донесенія о послѣдующихъ конфискаціяхъ представляли ему же, ежемѣсячно къ 1-му числу, по прилагаемой формѣ. Настоящимъ циркулярнымъ предписаніемъ слѣдуетъ руководствоваться при рѣшеніи всѣхъ вопросовъ о конфискаціи.

Варшава, 17 (29) Августа 1864 года.

Генералъ-Адъютантъ (подписано) *Графъ Бергъ.*

N. 12,180.

(*) Въ спискѣ помѣщать имя, отчество, фамилію и званіе лицъ, мѣсто происхожденія и жительства.

konfirmacye konfiskat, — polecam zatem: wszystkie rozpoczęte sprawy przesłać niezwłocznie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu i w tym celu:

Jak najspieszniéj dostarczyć Jenerał-Policmajstrowi w Królestwie listy szczegółowe osób skazanych na konfiskatę, tak w skutek odezw Naczelnika Sztabu wojsk konsystujących w Królestwie Polskiém, jak i z własnych Pana decyzyj w powierzonym mu okręgu (*), z tém zastrzeżeniem, ażeby i nadal Jenerał-Policmajster bezwłocznie był zawiadamiany o wszystkich Pańskich konfirmacyach, połączonych z konfiskatą, w celu kommunikowania tych wiadomości Sekretarzowi Stanu.

Naczelnik Sztabu wojsk konsystujących w Królestwie Polskiém otrzymał jednocześnie zawiadomienie, iżby nadal otrzymując konfirmacye moje z polowego audytoryatu, dla przesłania do wykonania, kommunikował o konfiskatach Jenerał-Policmajstrowi, zaś Naczelników Okręgów Wojennych zawiadamiał, że wszelkie zarządzenia co do konfiskaty zostały już poczynione.

Prócz tego, pragnąc mieć ścisłą kontrollę nad działaniami władz cywilnych, proszę Pana: polecić Naczelnikom Wojennym Powiatowym powierzonego mu okręgu, ażeby ciż na dzień 1 Listopada r. b. dostarczyli Jenerał-Policmajstrowi wiadomość co do wszystkich wykonanych po tę datę konfiskat, oraz iżby podobne doniesienia o następnych konfiskatach przedstawiali temuż Jenerał-Policmajstrowi na dzień 1-szy każdego miesiąca, podług załączającego się tu wzoru.

Niniejszym rozkazem okólnikowym należy się kierować przy decydowaniu wszelkich kwestyj, dotyczących konfiskaty.

Warszawa, d. 17 (29) Sierpnia 1864 roku.

Jenerał-Adjutant (podpisano) *Hrabia Berg.*

N. 12,180.

(*) W liście ma być zamieszczone imie, imie ojca, nazwisko i stan osób, miejsce urodzenia i zamieszkanie.

Примѣчанія: 1. Совѣтъ Управленія, постановленіемъ отъ 17 (29) Марта 1836 года, N. 35,090, разрѣшилъ Коммисіи Финансовъ получать суммы, на разныхъ имѣніяхъ обезпеченныя и принадлежащія лицамъ, которыхъ имущество конфисковано, а равно—употреблять упомянутыя суммы, по мѣрѣ полученія оныхъ, на удовлетвореніе авансовъ, произведенныхъ Казною.

2. Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, во вниманіи къ тому, что отъ продажи, для раздѣла между совладѣльцами, имѣній и недвижимостей въ части конфискованныхъ въ пользу Государственной Казны, на которыхъ обезпечено пожизненное владѣніе, не возможно ожидать успѣшныхъ результатовъ, — поручила Прокураторіи отъ 11 (23) Сентября 1836 г., за N. 76685/25695, такихъ имѣній въ продажу не назначать.

3. Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства отъ 1 (13) Марта 1837 г., за N. 19603/6431, поручила Прокураторіи, дабы, при продажѣ конфискованныхъ имѣній судебнымъ порядкомъ, Защитники Прокураторіи были уполномочиваемы къ принятію участія въ торгахъ для покупки этихъ имѣній въ пользу Казны.

Uwagi: 1. Rada Administracyjna decyzyą z dnia 17 (29) Marca 1836 roku N. 35,090 upoważniła Kommissyę Skarbu do podnoszenia kapitałów na różnych dobrach lokowanych, a będących własnością osób, których majątki konfiskacie uległy, niemniéj do użycia kapitałów pomienionych w miarę ich podnoszenia na zaspokojenie zaliczeń przez Skarb poczynionych.

2. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zważając, iż ze sprzedaży w drodze działów dóbr i realności w części na Skarb publiczny skonfiskowanych a poddanych dożywociu, nie można się spodziewać pomyślnych dla Skarbu rezultatów, poleciła Prokuratoryi pod dniem 11 (23) Września 1836 roku N. $^{76685}/_{25695}$, iżby dóbr takich na sprzedaż nie wystawiała.

3. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu pod dniem 1 (13) Marca 1837 roku N. $^{19603}/_{6431}$ poleciła Prokuratoryi, iżby przy sprzedaży majątków skonfiskowanych w drodze subhastacyi, Obrońcy Prokuratoryi upoważnieni byli do licytowania dóbr na rzecz Skarbu.

